II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA (UE) 2019/421 A COMISIEI

din 20 iunie 2018

privind ajutorul de stat SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) pus în aplicare de Luxemburg în favoarea ENGIE

[notificată cu numărul C(2018) 3839]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul"), în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ([1]) și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) Prin scrisoarea din 23 martie 2015, Comisia a adresat o solicitare de informații către Marele Ducat al Luxemburgului (denumit în continuare „Luxemburg") ([2]) cu privire la practicile acestuia în materie de soluții fiscale anticipate în ceea ce privește grupul Engie (care, la acel moment, purta denumirea GDF Suez) ([3]). În scrisoarea respectivă, Comisia a solicitat Luxemburgului să îi furnizeze toate soluțiile fiscale anticipate acordate entităților grupului respectiv din 2004 până la data scrisorii, adresate grupului sau oricărei entități a grupului, care erau în vigoare la momentul respectiv sau care au fost puse în aplicare în ultimii 10 ani, precum și conturile anuale ale grupului și ale entităților juridice ale grupului pentru 2011, 2012 și 2013 și copiile declarațiilor fiscale.

(2) La 25 iunie 2015, Luxemburg a răspuns la această cerere transmițând informații cu privire la soluțiile fiscale anticipate emise de administrația fiscală luxemburgheză în favoarea mai multor societăți din cadrul grupului Engie rezidente în Luxemburg, inclusiv GDF Suez LNG Supply S.A. („LNG Supply") ([4]) și GDF Suez Treasury Management S.à.r.l. („GSTM") ([5]). În special, Luxemburg a transmis două cereri de soluții fiscale anticipate și aprobările lor respective, care se refereau la două tranzacții intragrup aproape identice legate de transferuri de

([1]) JO C 36, 3.2.2017, p. 13.
([2]) Această scrisoare a fost trimisă cu numărul de referință SA.37267 (2013/CP) – Practici în materie de soluții fiscale – Luxemburg.
([3]) În 2015, grupul GDF Suez a fost redenumit Engie; a se vedea site-ul internet al Engie (http://www.engie.com/en/group/history-engie-group/).
([4]) Redenumită în 2015 Engie LNG Supply, S.A. „LNG" este acronimul expresiei „liquefied natural gas" (gaz natural lichefiat).
([5]) Redenumită în 2015 Engie Treasury Management S.à.r.l.

active de la anumite societăți din cadrul grupului Engie către LNG Supply și, respectiv, către GSTM. În ambele cazuri, transferurile au fost finanțate printr-un împrumut convertibil în mod obligatoriu în acțiuni fără dobândă, denumit „ZORA” ([6]) („ZORA LNG” și, respectiv, „ZORA GSTM”; în mod colectiv, „ZORA”) și printr-un contract de vânzare la termen preplătit („contractul la termen LNG” și, respectiv, „contractul la termen GSTM”; în mod colectiv, „contractele la termen”).

(3) Prin scrisoarea din 1 aprilie 2016, Comisia a indicat că, pe baza informațiilor furnizate de Luxemburg, aceasta nu putea exclude posibilitatea ca soluțiile fiscale anticipate emise în favoarea societăților grupului Engie să conțină un ajutor de stat incompatibil cu piața internă. În consecință, Comisia a solicitat Luxemburgului să îi furnizeze motivele pentru care aceste măsuri nu ar fi selective sau, în caz contrar, motivele pentru care acestea ar putea fi justificate în temeiul legislației Uniunii privind ajutorul de stat și să prezinte informații și clarificări suplimentare.

(4) Prin scrisoarea din 3 mai 2016, Comisia a reamintit Luxemburgului să furnizeze informațiile menționate în considerentul 3.

(5) La 23 mai 2016, Luxemburg a răspuns la solicitarea de informații a Comisiei din 1 aprilie 2016.

(6) La 19 septembrie 2016, Comisia a adoptat decizia de a iniția o procedură oficială de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) din tratat cu privire la tratamentul fiscal acordat grupului Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate emise de Luxemburg, pe motiv că acesta ar putea constitui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat („decizia de inițiere a procedurii”) ([7]).

(7) La 21 noiembrie 2016, Luxemburg a prezentat printr-o scrisoare observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii și informațiile solicitate.

(8) La 3 februarie 2017, decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([8]). Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsura în cauză.

(9) La 27 februarie 2017, Comisia a primit observații din partea Engie privind decizia de inițiere a procedurii. Prin scrisoarea din 10 martie 2017, Comisia a transmis observațiile respective autorităților luxemburgheze, oferindu-le posibilitatea de a răspunde.

(10) Prin scrisoarea din 22 martie 2017, după examinarea observațiilor transmise de Luxemburg și Engie, Comisia a solicitat Luxemburgului să îi furnizeze informații suplimentare.

(11) La 10 aprilie 2017, Luxemburg a prezentat o scrisoare prin care arăta că observațiile formulate de Engie sunt în concordanță cu propriile observații.

(12) La 12 mai 2017, Luxemburg a furnizat informațiile solicitate la 22 martie 2017.

(13) La 1 iunie 2017, a avut loc o reuniune între serviciile Comisiei, Engie și Luxemburg. Conținutul reuniunii a fost consemnat în procesul-verbal convenit între Comisie și Luxemburg. În urma reuniunii, Luxemburg a transmis informații suplimentare la 16 iunie 2017.

(14) Prin scrisoarea din 11 decembrie 2017, în urma observațiilor formulate de Luxemburg și Engie în cursul reuniunii din 1 iunie 2017, Comisia a dorit să clarifice anumite aspecte ale anchetei („scrisoarea din 11 decembrie 2017”) și a solicitat informații suplimentare. Comisia a invitat Luxemburgul să transmită o copie a scrisorii respective către Engie.

([6]) Deși semnificația precisă a acronimului ZORA nu este precizată în dosar și nu a fost clarificată de către Luxemburg, Comisia presupune ca aceasta corespunde expresiei „*Zero-intérêts Obligation Remboursable en Actions*” (Zero-dobânzi Obligațiune Rambursabilă în Acțiuni).

([7]) Decizia Comisiei din 19 septembrie 2016 în cazul SA.44888 (2016/NN) (ex 2016/EO), „Posibil ajutor de stat acordat în favoarea GDF SUEZ” (JO C 36, 3.2.2017, p. 13).

([8]) A se vedea nota de subsol 1.

(15) La 31 ianuarie 2018, Luxemburg și Engie au prezentat observații cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017. La aceeași dată, Luxemburg a transmis, de asemenea, informațiile solicitate în scrisoarea din 11 decembrie 2017.

2. **CONTEXT**

2.1. *GRUPUL ENGIE*

(16) Grupul Engie (fostul grup GDF Suez) cuprinde Engie S.A., societate cu sediul în Franța, precum și toate societățile controlate direct sau indirect de Engie S.A. (denumite, în mod colectiv, „Engie"). Engie este rezultatul fuziunii din 2008 între grupurile franceze GDF și Suez (anterior, Lyonnaise des Eaux) ([9]). Engie are sediul în Franța. Engie S.A. este cotată la bursele din Paris, Bruxelles și Luxemburg ([10]).

(17) Engie este prezentă în trei sectoare principale: producția de energie electrică, gaz natural și gaz natural lichefiat și serviciile privind eficiența energetică. Engie desfășoară, în principal, activități de producere și furnizare de energie ([11]) și de comercializare a energiei, explorare, producere, furnizare, transport și distribuire de gaze naturale, furnizare de servicii privind eficiența energetică și infrastructura energetică.

(18) Engie are 153 090 de angajați la nivel mondial în 70 de țări ([12]). În 2016, cifra de afaceri a Engie s-a ridicat la 66,6 miliarde EUR ([13]). Din totalul veniturilor înregistrate de grup, 52,2 miliarde EUR au fost realizate în Europa ([14]). În 2016, 67,3 % din veniturile grupului înainte de dobânzi, impozite, depreciere și amortizare (EBITDA) au fost generate în Europa ([15]).

(19) În Luxemburg, Engie este prezentă prin diverse entități juridice, dintre care unele sunt implicate în tranzacțiile care fac obiectul soluțiilor fiscale anticipate contestate. *Compagnie Européenne de Financement C.E.F. S.A.* („CEF") ([16]) este o filială a Engie înființată în Luxemburg în 1933. Obiectivul societății este achiziționarea de participații în Luxemburg și în entități străine și gestionarea, exploatarea și controlul acestor participații ([17]). Societatea este în principal responsabilă cu furnizarea de garanții și acordarea de împrumuturi intragrup pentru filialele grupului. Veniturile CEF provin din dobânzile și comisioanele percepute pentru punerea la dispoziție a acestor împrumuturi și garanții ([18]).

(20) GSTM este o societate luxemburgheză deținută integral de CEF. Aceasta efectuează activități de gestionare a trezoreriei și de finanțare pentru Engie din Luxemburg. În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate din 15 iunie 2012, „în general, GSTM acordă împrumuturi în diverse monede (în special în EUR și în USD) societăților asociate și desfășoară o activitate de centralizare a trezoreriei […]. Activitatea GSTM de centralizare a trezoreriei variază în general între [2-7] și [712] miliarde EUR" ([19]).

(21) GDF Suez LNG Holding S.à.r.l. („LNG Holding") ([20]) este o filială a Engie înființată în Luxemburg în 2009. Obiectul de activitate al societății constă în achiziționarea de participații în Luxemburg și în entități străine și gestionarea acestor participații ([21]). LNG Holding este deținută integral de CEF.

([9]) A se vedea site-ul internet al Engie (http://www.engie.com/en/group/history-engie-group/).
([10]) A se vedea site-ul internet al Engie (http://www.engie.com/en/journalists/press-releases/gdf-suez-becomes-engie/).
([11]) În 2014, aceasta exploata aproape 650 de centrale electrice la nivel mondial (Engie, Cifre cheie, http://library.engie.com//uid_3b0d9abd-abf7-404d-913f-0c30f10eb8d0/beevirtua/beevirtua.html#app=3d20&9557-source=xmlConfs/init.xml&adf3-lang=en&ccb3-pageId=0).
([12]) La 31 decembrie 2016 (http://www.engie.com/wp-content/uploads/2017/03/chifres-cles-2016-v1_va.jpg).
([13]) ENGIE, Cifre cheie (http://www.engie.com/wp-content/uploads/2017/03/chifres-cles-2016-v1_va.jpg).
([14]) ENGIE, Venituri anuale 2016, Anexele FY 2016 (http://www.engie.com/en/investors/results/2016-results/). 3,8 miliarde EUR au fost generate în America Latină, 4,7 miliarde EUR în America de Nord, 5,5 miliarde EUR în Asia, Orientul Mijlociu și Oceania și 0,3 miliarde EUR în Africa.
([15]) *Ibid*. 15,1 % în America Latină, 5,9 % în America de Nord și 11,6 % în alte părți ale lumii.
([16]) Redenumită Engie Invest International S.A. în 2015.
([17]) A se vedea conturile statutare neauditate ale CEF la 31 decembrie 2014.
([18]) A se vedea https://www.engie.com/wp-content/uploads/2015/06/gsii-co.pdf
([19]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate din 15 iunie 2012, pagina 2.
([20]) Redenumită Engie LNG Holding S.à.r.l. în 2015.
([21]) A se vedea conturile statutare LNG Holding la 31 decembrie 2013.

(22) LNG Supply este deținută integral de LNG Holding. Aceasta desfășoară activități de cumpărare, vânzare și comercializare de LNG, gaze și produse derivate din gaze, precum și de transport de LNG. Aceasta dispune de un număr important de contracte cu companii energetice internaționale ([22]). În 2018, Engie și-a anunțat intenția de a vinde anumite părți ale activității sale legate de LNG, inclusiv LNG Supply, către Total S.A ([23]).

2.2. *SOLUȚIILE FISCALE ANTICIPATE CONTESTATE*

2.2.1. INTRODUCERE

(23) Prezenta decizie vizează două serii de soluții fiscale anticipate emise de administrația fiscală din Luxemburg în favoarea societăților grupului Engie („soluțiile fiscale anticipate contestate"). Soluțiile fiscale anticipate contestate vizează două tranzacții intragrup similare puse în aplicare de Engie între diferite societăți din cadrul grupului. În ambele cazuri, Engie transferă un set de active care constituie o activitate comercială pe deplin funcțională către o filială din Luxemburg care, ulterior, va desfășura această activitate comercială.

(24) Plata prețului de către filială este finanțată prin intermediul unui împrumut convertibil în mod obligatoriu în acțiuni fără dobândă, cu o durată de 15 ani (ZORA), acordat de către o societate intermediară rezidentă în Luxemburg. ZORA nu prezintă dobânzi periodice, dar, la conversie, filiala va plăti creditorului prin acțiuni suma care reprezintă valoarea nominală a ZORA majorată cu un „bonus" constituit din toate profiturile realizate de către filială în cursul vieții ZORA minus o marjă limitată ([24]) convenită cu autoritățile fiscale luxemburgheze (valoarea acestui „bonus" fiind numită, în soluțiile fiscale anticipate contestate și în declarațiile fiscale ale societăților, „acumulări la ZORA") ([25]).

(25) La rândul său, entitatea intermediară finanțează simultan acest împrumut prin intermediul unui contract de vânzare la termen preplătit („contractul la termen") încheiat cu o societate holding de asemenea rezidentă în Luxemburg, care este acționarul unic atât al filialei, cât și al entității intermediare. În temeiul contractului la termen, societatea holding plătește societății intermediare o sumă egală cu valoarea nominală a ZORA în schimbul achiziționării drepturilor asupra acțiunilor pe care filiala le va emite la conversia ZORA. Prin urmare, dacă filiala realizează profituri pe parcursul duratei de viață a ZORA, societatea holding va primi, la conversia ZORA, acțiunile care încorporează valoarea acumulărilor la ZORA. Prin urmare, societatea holding furnizează filialei finanțarea necesară pentru achiziționarea activelor prin intermediul contractului la termen și al ZORA.

(26) Soluțiile fiscale anticipate contestate confirmă următorul tratament fiscal al societăților implicate: filiala va deduce în fiecare an provizioanele pentru acumulările la ZORA care urmează să fie plătite la conversia acestuia. Prin urmare, filiala nu va fi impozitată, cu excepția marjei limitate convenite cu autoritățile fiscale. Atunci când societatea holding va realiza acumulările la ZORA ([26]), acest profit va fi scutit de impozit în temeiul aplicării regimului societăților-mamă și filialelor în Luxemburg, care permite scutirea, în anumite condiții, a profiturilor care decurg din participațiile deținute în capitalul social al altor societăți. Nici entitatea intermediară nu este impozitată, dat fiind că profitul realizat la conversia ZORA (acumulările la ZORA) este compensat de o pierdere egală cu suma care rezultă din contractul la termen ([27]). Rezultatul final este că acumulările la ZORA sunt deduse

([22]) În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate din 9 septembrie 2008, principalele active la momentul respectiv au fost: un acord privind capacitatea terminalului de LNG, un acord swap în ceea ce privește acest terminal, un contract de vânzare-cumpărare cu Yemen LNG LLC, diverse contracte de navlosire și de stocare pe termen lung. Lista completă a activelor transferate este descrisă în anexa 1 la acordul de transfer al activității din 30 octombrie 2009 între GDF Suez LNG Trading S.A. și LNG Supply.

([23]) La 11 aprilie 2018, Comisia a hotărât, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1), să nu se opună achiziționării de către Total S.A. a controlului exclusiv al anumitor părți ale activității legate de LNG a Engie, inclusiv LNG Supply.

([24]) Mai puțin de 1 % din profitul efectiv realizat de filială din activitățile sale comerciale.

([25]) În cazul în care filiala înregistrează pierderi pe parcursul duratei de viață a ZORA, acumulările la ZORA vor fi negative și vor reduce valoarea nominală a ZORA.

([26]) De exemplu, în cazul în care aceasta anulează acțiunile pe care le-a primit în temeiul contractului la termen.

([27]) Deși soluțiile fiscale anticipate contestate au prevăzut că entitatea intermediară nu ar fi impozitată în temeiul unei dispoziții speciale din legislația fiscală luxemburgheză (articolul 22a) care permite amânarea impozitării câștigurilor de capital rezultate din conversia împrumuturilor în participații, Luxemburg a informat ulterior că, în momentul singurei conversii care a avut loc la data prezentei decizii, societățile nu făcuseră uz de această dispoziție. În orice caz, indiferent dacă această dispoziție specială se aplică sau nu, entitatea intermediară nu va realiza niciun profit la conversie.

la nivelul filialei și că suma respectivă nu este supusă impozitării nici la nivelul societății holding, aceasta fiind considerată un venit scutit de impozit. Prin urmare, acumulările la ZORA, care reprezintă practic toate profiturile realizate de filială pe parcursul duratei de viață a ZORA, vor rămâne neimpozitate în Luxemburg ([28]).

(27) Structura descrisă în considerentele 23-26 este ilustrată în figura 1.

Figura 1

Ilustrarea structurilor instituite în soluțiile fiscale anticipate contestate

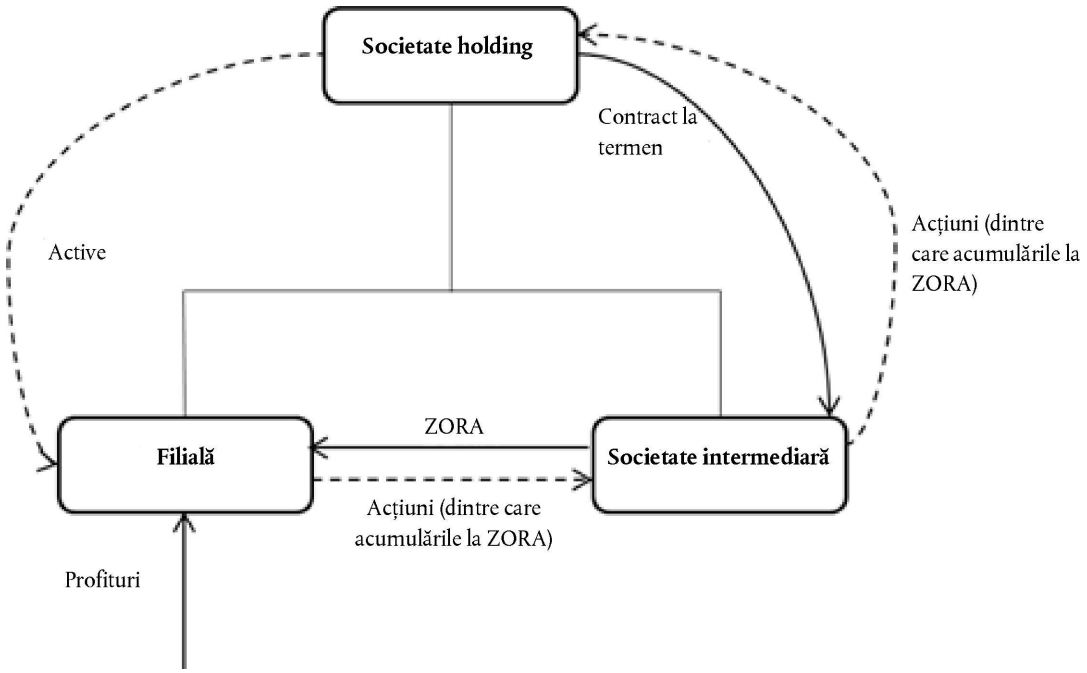

2.2.2. PREZENTAREA SOLUȚIILOR FISCALE ANTICIPATE CONTESTATE

(28) Acest tratament fiscal a fost aprobat în două seturi de soluții fiscale anticipate privind două structuri diferite instituite de Engie.

(29) Prima serie de soluții fiscale anticipate se referă la transferul activității de cumpărare, vânzare și comercializare de LNG și de produse derivate din gaze („activitatea LNG") ([29]) a societății luxemburgheze Suez LNG Trading S.A. („LNG Trading") către LNG Supply. Aceasta include cinci soluții fiscale anticipate emise de administrația fiscală luxemburgheză ca răspuns la cererile de soluții fiscale anticipate transmise de către consilierul fiscal al Engie („consilierul fiscal") în numele unor diferite societăți ale Engie (în mod colectiv „soluțiile fiscale anticipate LNG").

1. Prima soluție fiscală anticipată a fost emisă la 9 septembrie 2008 („soluția fiscală anticipată LNG din 2008"). Aceasta urmează unei cereri de soluții fiscale anticipate introduse la aceeași dată („cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008") referitoare la tratamentul fiscal aplicat contractelor utilizate pentru a finanța transferul activității LNG de la LNG Trading către LNG Supply (ZORA LNG și contractul la termen LNG). Soluția fiscală anticipată LNG din 2008 este parțial modificată și/sau completată de alte decizii emise de administrația fiscală din Luxemburg.

2. O cerere de soluții fiscale anticipate din 30 septembrie 2008, referitoare la transferul gestionării efective a LNG Trading în Țările de Jos. Respectiva cerere de soluții fiscale anticipate a fost aprobată în aceeași zi de către administrația fiscală din Luxemburg.

([28]) De fapt, filiala este impozitată numai la mai puțin de 1 % din profitul efectiv realizat din activități comerciale.
([29]) A se vedea considerentul 22.

3. O cerere de soluții fiscale anticipate din 3 martie 2009 („cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2009”), care modifică parțial structura instituită în cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008. Respectiva cerere de soluții fiscale anticipate a fost aprobată în aceeași zi de către administrația fiscală din Luxemburg.

4. O cerere de soluții fiscale anticipate din 9 martie 2012 („cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2012”), care clarifică anumiți termeni contabili utilizați pentru a determina marja pe baza căreia este impozitată LNG Supply. Respectiva cerere de soluții fiscale anticipate a fost aprobată în aceeași zi de către administrația fiscală din Luxemburg.

5. În cele din urmă, o cerere de soluții fiscale anticipate din 20 septembrie 2013 cu scopul de a clarifica tratamentul fiscal al unei conversii parțiale a ZORA LNG („cererea de soluții fiscale anticipate LNG privind conversia”). Respectiva cerere de soluții fiscale anticipate a fost acceptată de către administrația fiscală luxemburgheză prin scrisoarea din 13 martie 2014 („soluții fiscale anticipate LNG privind conversia”).

(30) Al doilea set de soluții fiscale anticipate se referă la transferul activităților de gestiune a trezoreriei și de finanțare („activitatea de finanțare și de gestiune a trezoreriei”) ([30]) de la CEF către GSTM. Acesta include două soluții fiscale anticipate emise de administrația fiscală luxemburgheză ca răspuns la cererile de soluții fiscale anticipate transmise de către consilierul fiscal în numele unor societăți diferite ale Engie (în mod colectiv „soluții fiscale anticipate GSTM”).

1. Prima soluție fiscală anticipată a fost emisă de către administrația fiscală din Luxemburg la 9 februarie 2010 („decizia fiscală GSTM din 2010”). Aceasta urmează unei cereri de soluții fiscale anticipate introduse la aceeași dată („cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010”) referitoare la tratamentul fiscal aplicat contractelor utilizate pentru a finanța transferul activității de finanțare și de gestiune a trezoreriei de la CEF către GSTM (ZORA GSTM și contractul la termen GSTM).

2. Soluția fiscală anticipată GSTM din 2010 a fost completată printr-o cerere de soluții fiscale anticipate din 15 iunie 2012 privind, printre altele, o creștere potențială a valorii ZORA GSTM („cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2012”). Respectiva cerere de soluții fiscale anticipate a fost aprobată în aceeași zi de către administrația fiscală din Luxemburg („cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2012”).

(31) Societățile holding în fiecare dintre structurile instituite în soluțiile fiscale anticipate LNG și în soluțiile fiscale anticipate GSTM sunt LNG Holding și, respectiv, CEF (în mod colectiv, „societățile holding”). Entitățile intermediare care acordă ZORA sunt GDF Suez LNG (Luxemburg) S.à.r.l. („LNG Luxemburg”) și, respectiv, Electrabel Invest Luxemburg SA („EIL” și, împreună cu LNG Luxemburg, „creditorii”). În cele din urmă, filialele care dobândesc și exploatează activitatea LNG și activitatea de finanțare și de gestiune a trezoreriei sunt LNG Supply și, respectiv, GSTM (în mod colectiv, „filialele”).

2.2.3. DESCRIEREA DETALIATĂ A SOLUȚIILOR FISCALE ANTICIPATE LNG

2.2.3.1. ***Tranzacțiile descrise în soluțiile fiscale anticipate LNG***

(32) În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, LNG Trading va înființa două noi societăți impozabile în Luxemburg: LNG Luxemburg și LNG Supply. Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 prevedea că activitatea LNG ar fi vândută către LNG Luxemburg, care ar putea, la rândul său, să o vândă către LNG Supply ([31]). Cu toate acestea, structura respectivă a fost ulterior modificată: în conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2009, CEF a dobândit mai întâi acțiunile LNG Trading, apoi a integrat LNG Luxemburg, LNG Supply și LNG Holding. LNG Holding a preluat ulterior rolul LNG Trading ([32]) în această structură ([33]).

([30]) A se vedea considerentul 20.
([31]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, secțiunea 1.
([32]) Gestiunea efectivă a LNG Trading a fost transferată Țărilor de Jos (a se vedea cererea de soluții fiscale anticipate din 30 septembrie 2008). Societatea a fost lichidată ulterior la 1 octombrie 2012 (a se vedea scrisoarea trimisă de Luxemburg la 25 iunie 2015 cu numărul de referință SA 37.267 (2013/CP) – Practici în materie de soluții fiscale – Luxemburg).
([33]) Aceste schimbări aduse structurării transferului de active nu au însă nicio influență asupra tratamentului fiscal al diferitelor societăți.

(33) Structura este pusă în aplicare după cum urmează:

1. LNG Supply achiziționează activitatea comercială a LNG Trading (activitatea LNG) pentru un preț estimat la aproximativ 750 de milioane USD.

2. LNG Supply finanțează prețul de cumpărare prin intermediul unui împrumut în USD convertibil în mod obligatoriu fără dobândă pe 15 ani (ZORA LNG) care a fost acordat de LNG Luxemburg. La conversia acestuia ([34]), LNG Supply emite acțiuni („acțiunile LNG Supply") care includ valoarea nominală a ZORA majorată sau scăzută cu acumulările la ZORA.

3. La rândul său, LNG Luxemburg finanțează investiția în ZORA LNG prin intermediul contractului la termen LNG încheiat cu LNG Holding. În temeiul acestui contract, LNG Luxemburg se angajează să transfere către LNG Holding acțiunile LNG Supply. Prețul acțiunilor LNG Supply corespunde valorii nominale a ZORA LNG ([35]).

2.2.3.2. ***Contractele semnate între părți***

(34) Luxemburg a prezentat copii ale contractelor care reflectă punerea în aplicare de către Engie a operațiunilor descrise în soluțiile fiscale anticipate LNG:

1. un contract de transfer al activității încheiat între LNG Trading și LNG Supply la 30 octombrie 2009 („contractul de transfer LNG") ([36]) în temeiul căruia LNG Trading se angajează să transfere către LNG Supply activitatea LNG pentru un preț de 657 de milioane USD ([37]) în schimbul a două bilete la ordin emise de LNG Supply (în calitate de debitor) în favoarea LNG Trading (în calitate de creditor), în cuantum de 11 000 000 USD și, respectiv, 646 000 000 USD ([38]);

2. un contract de împrumut convertibil în mod obligatoriu, încheiat între LNG Luxemburg și LNG Supply la 30 octombrie 2009 („contractul ZORA LNG") ([39]). În temeiul acestui contract, LNG Luxemburg acordă un împrumut în favoarea LNG Supply ([40]) rambursabil prin emisiunea de acțiuni LNG Supply ([41]). Împrumutul are o durată maximă de 15 ani, prin urmare acesta este scadent la 30 octombrie 2024 ([42]). La sfârșitul acestei perioade, acesta va fi convertit în acțiuni, cu excepția cazului în care a fost deja convertit în acțiuni înainte de termen de către una dintre părți cu acordul scris al celeilalte părți ([43]). „Prețul de emisiune" al împrumutului este de 646 de milioane USD ([44]). Prețul de conversie va fi egal cu „prețul de emisiune" majorat cu acumulările la ZORA cumulate la data conversiei ([45]). Astfel cum s-a explicat la punctul 2.2.3.6, ZORA LNG a fost parțial convertit în 2014;

3. un contract de cumpărare de acțiuni la termen, preplătit, încheiat între LNG Holding și LNG Luxemburg la aceeași dată ([46]). În conformitate cu acest contract, LNG Holding achiziționează toate drepturile LNG Luxemburg asupra acțiunilor LNG Supply la un preț de 646 milioane USD ([47]), și anume aceeași sumă precum cea a „prețului de emisiune" al ZORA LNG. Acțiunile LNG Supply vor fi transferate către LNG Holding la data emiterii acestora ([48]).

2.2.3.3. ***Tratamentul fiscal al LNG Supply***

(35) În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, astfel cum a fost aprobată de administrația fiscală din Luxemburg, profitul anual generat de LNG Supply va fi egal cu o marjă convenită cu administrația

([34]) Care are loc, cel târziu, la scadența ZORA, a se vedea considerentul 34 punctul 2.
([35]) În detaliu, structura a fost pusă în aplicare după cum urmează: activitatea LNG a fost dobândită de LNG Supply în schimbul a două creanțe, una de [7-12] milioane USD, și cealaltă reprezentând adevărata valoare de piață a activității LNG minus [7-12] milioane USD. A doua creanță a fost transferată de LNG Trading către LNG Holding, care, la rândul său, a transferat-o către LNG Luxemburg în schimbul contractului la termen LNG. LNG Luxemburg a transferat creanța către LNG Supply în schimbul ZORA LNG (a se vedea cererea de soluții fiscale anticipate din 2009, secțiunea 1).
([36]) Prezentat de Luxemburg la 16 iunie 2017.
([37]) A se vedea contractul de transfer LNG, clauza 2.1.
([38]) A se vedea contractul de transfer LNG, clauzele 2.1, 3 și 4.3.
([39]) Prezentat de Luxemburg la 21 noiembrie 2016.
([40]) A se vedea contractul ZORA LNG, clauza 2.
([41]) A se vedea contractul ZORA LNG, clauza 5.
([42]) A se vedea contractul ZORA LNG, clauza 4.
([43]) A se vedea contractul ZORA LNG, clauzele 4 și 5.
([44]) A se vedea contractul ZORA LNG, clauza 2.
([45]) A se vedea contractul ZORA LNG, clauza 5.2, și definițiile de la clauza 1.
([46]) Prezentat de Luxemburg la 21 noiembrie 2016.
([47]) A se vedea contractul la termen LNG, clauza 2. Diferența dintre prețul de transfer al activelor LNG în conformitate cu contractul de transfer al activității (657 de milioane USD) și „prețul de emisiune" al ZORA LNG și prețul prevăzut în contractul la termen LNG (646 de milioane USD) corespunde biletului la ordin de 11 milioane USD emis de LNG Supply, care nu este inclus în structura de finanțare (a se vedea nota de subsol 35).
([48]) A se vedea contractul la termen LNG, clauza 3.

fiscală luxemburgheză (denumită în continuare „marja LNG"). Prin urmare, LNG Supply va fi impozitată numai pe această marjă. Diferența între profitul realizat efectiv în fiecare an de LNG Supply și marja LNG (acumulările la ZORA) este considerată o cheltuială deductibilă legată de ZORA LNG. ([49])

(36) În cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, marja LNG este stabilită la o sumă echivalentă cu „o marjă globală netă de [1/(50-100)%] din valoarea brută a activelor astfel cum se arată în bilanțul [LNG Supply], această marjă netă nefiind însă mai mică de [0,00-0,50]% din cifra de afaceri brută anuală a societății" ([50]). În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, „marja [LNG] va fi în conformitate cu principiul concurenței depline", deoarece LNG Supply nu „va suporta riscul legat de schimbul valutar, nici riscul privind datoriile nerecuperabile legate de activitatea sa" ([51]). Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 explică, de asemenea, că „venitul brut al [LNG Supply] […], minus toate cheltuielile operaționale efectuate și cheltuielile pentru ZORA este aproximativ echivalent cu marja [LNG]" ([52]).

(37) Cu alte cuvinte, înainte de conversia ZORA, venitul anual impozabil al LNG Supply este limitat la marja LNG. Conversia nu are niciun impact asupra venitului anual impozabil al LNG Supply dat fiind că valoarea acumulărilor la ZORA a fost dedusă de LNG Supply în fiecare an înainte de conversie.

2.2.3.4. ***Tratamentul fiscal al LNG Luxemburg***

(38) Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, astfel cum a fost aprobată de administrația fiscală din Luxemburg, permite LNG Luxemburg, pe durata de viață a ZORA LNG, fie să mențină valoarea ZORA în conturile sale la valoarea sa contabilă ([53]) fie, în mod alternativ, să majoreze (sau să reducă) valoarea acesteia, de la prețul de achiziție până la prețul de rambursare anticipat ([54]). Prin urmare, pe durata de viață a ZORA LNG, LNG Luxemburg poate alege să nu înregistreze niciun venit impozabil sau nicio cheltuială deductibilă fiscal legată de ZORA. Astfel cum se va explica în considerentul 52 de mai jos, LNG Luxemburg a preferat să păstreze valoarea ZORA la valoarea sa contabilă.

(39) La conversie, LNG Luxemburg va primi acțiunile LNG Supply, a căror valoare va include prețul de emisiune al ZORA plus acumulările la ZORA cumulate la data conversiei. În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate din 2008, conversia este reglementată de regimul special prevăzut la articolul 22a din Legea privind impozitul pe venit din Luxemburg (*legea modificată din 4 decembrie 1967 privind impozitul pe venit*, „LIR"), cu excepția cazului în care LNG Supply alege să nu aplice această lege ([55]). În conformitate cu această dispoziție, conversia împrumutului în acțiuni nu va da naștere niciunui câștig de capital impozabil ([56]). Prin urmare, acumulările la ZORA primite la conversia de către LNG Luxemburg nu vor fi impozitate la conversie ([57]).

([49]) Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 prevede că „ZORA va crește până la valoarea profitului înainte de impozitarea [LNG Supply] minus o marjă netă de […]. Creșterea valorii obligațiunii în temeiul ZORA va duce la o deducere echivalentă pentru [LNG Supply]" (cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 2). Această creștere a obligațiunii este menționată în cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 drept „acumulările la ZORA" sau „cheltuiala ZORA".

([50]) Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2012 clarifică faptul că „marja netă de [1/(50-100)%] din valoarea brută a activelor" ar trebui considerată ca referindu-se la valoarea medie a activelor finanțate de ZORA, în timp ce „cifra de afaceri brută" ar trebui considerată ca fiind venitul total al LNG Supply, astfel cum este indicat în conturile sale, inclusiv veniturile și cheltuielile care rezultă din dobânzile debitoare suportate și din diferențele de curs valutar asociate diferitelor activități ale LNG Supply.

([51]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 5, punctul 6 și, în ceea ce privește explicația, pagina 3.

([52]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 2. Aceasta înseamnă că acumulările la ZORA ar fi putut să fie, de asemenea, negative în cazul în care LNG Supply ar înregistra pierderi.

([53]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 3.

([54]) Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 recunoaște (nota de subsol de la pagina 4) că, „în absența unor cerințe specifice în temeiul legislației luxemburgheze și în vederea reflectării substanței remunerației ZORA, se poate recomanda ca [LNG Luxemburg] să contabilizeze veniturile pe întreaga durată de viață a ZORA. Aceasta ar conduce la o creștere a valorii ZORA în conturile [LNG Luxemburg], cu excepția cazului în care valoarea reală a ZORA este inferioară".

([55]) Articolul 22a alineatul (2) LIR prevede următoarele: „Prin derogare de la articolul 22 alineatul (5), operațiunile de schimb menționate la numerele 1-4 de mai jos, nu conduc la realizarea câștigurilor de capital inerente bunurilor schimbate, cu excepția situației în care, în cazurile menționate la numerele 1, 3 și 4, fie creditorul, fie asociatul nu renunță la aplicarea prezentei dispoziții: 1. la conversia unui împrumut: atribuirea către creditor a unor titluri reprezentative din capitalul social al debitorului. În caz de conversie a unui împrumut capitalizant convertibil, dobânda capitalizată care se raportează la perioada exercițiului de exploatare în curs care precede conversia este impozabilă în momentul schimbului". În practică, acest lucru înseamnă că, pentru regimul fiscal luxemburghez, prețul de achiziție istoric, precum și data achiziției istorice a ZORA vor fi utilizate pentru acțiunile emise la momentul respectiv.

([56]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, punctul 7, pagina 5.

([57]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, punctul 7, pagina 5.

2.2.3.5. ***Tratamentul fiscal al LNG Holding***

(40) În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, astfel cum a fost aprobată de administrația fiscală din Luxemburg, LNG Holding va înregistra plata în temeiul contractului la termen în rubrica „imobilizări financiare" ([58]). Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 explică faptul că activele respective „vor fi și vor continua să fie evaluate la prețul de cost" ([59]). Prin urmare, LNG Holding nu va înregistra niciun venit impozabil sau vreo cheltuială deductibilă fiscal înainte de conversia ZORA LNG și de transferul de către LNG Luxemburg al acțiunilor LNG Supply nou emise.

(41) Cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 solicită, de asemenea, confirmarea că „în sensul articolului 166 din LIR […] participația achiziționată de [LNG Holding] în temeiul contractului la termen [LNG] va fi tratată ca atare *încă din momentul în care contractul la termen [LNG] se va încheia*" ([60]) și că „orice venituri (dividende și câștiguri de capital) generate de și care provin de la societăți luxemburgheze vor fi scutite în temeiul articolului 166 din LIR" ([61]). Astfel cum s-a explicat în secțiunea 2.3.2, articolul 166 din LIR este dispoziția din Legea privind impozitul pe venit care reglementează scutirea veniturilor obținute din participații în Luxemburg. Conform acestui sistem de scutire a veniturilor obținute din participații, veniturile care provin din participațiile deținute în alte entități, cum ar fi acțiunile, sunt scutite de impozit, sub rezerva întrunirii anumitor condiții.

(42) În consecință, veniturile impozabile asociate deținerii de acțiuni LNG Supply emise în cadrul conversiei ZORA LNG vor fi scutite de impozit la nivelul LNG Holding, cu condiția ca cerințele de la articolul 166 din LIR să fie îndeplinite.

2.2.3.6. ***Soluțiile fiscale anticipate LNG privind conversia***

(43) În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate LNG privind conversia, astfel cum a fost aprobată de administrația fiscală luxemburgheză, Engie ar executa o primă conversie parțială a ZORA LNG în acțiuni pentru o sumă estimată la acea dată la [300-400] de milioane USD. La data conversiei, ar fi adoptată o decizie în scopul de a reduce capitalul nominal al LNG Supply cu o sumă egală cu suma conversiei. În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate, „[p]entru [LNG Luxemburg], conversia parțială a ZORA nu are consecințe fiscale" ([62]). „Având în vedere reducerea capitalului [LNG Supply], [LNG Holding] va înregistra un profit egal cu diferența dintre valoarea nominală a acțiunilor convertite și suma obținută în urma conversiei. Acest profit va fi vizibil în registrele contabile ale [LNG Holding] și intră sub incidența scutirii veniturilor obținute din participații" ([63]). Prin urmare, profitul realizat de LNG Holding în momentul anulării acțiunilor ca urmare a reducerii capitalului va fi scutit de impozit. Acest profit corespunde acumulărilor la ZORA incluse în acțiunile LNG Supply primite de către LNG Holding la conversie.

2.2.3.7. ***Punerea în aplicare a soluțiilor fiscale anticipate LNG***

(44) Declarațiile fiscale furnizate de Luxemburg reflectă tratamentul fiscal acordat societăților implicate în tranzacțiile descrise în soluțiile fiscale anticipate LNG.

2.2.3.7.1. **LNG Supply**

(45) Conturile statutare ale LNG Supply pentru anul 2010 indică faptul că un „contract de împrumut convertibil în mod obligatoriu în acțiuni între LNG Luxemburg și LNG Supply" a fost încheiat în 2009 pentru o sumă de 646 de milioane USD și o durată de 15 ani începând cu 30 octombrie 2009 ([64]).

(46) ZORA LNG este înscris în pasivul bilanțului și este inclus în declarația fiscală a LNG Supply pentru un cuantum egal cu valoarea nominală a ZORA (646 de milioane USD) din 2009 până în 2013 ([65]). În 2014, suma a fost redusă cu 193,8 milioane USD pentru a ajunge la 452,2 milioane USD în urma conversiei parțiale efectuate în anul respectiv ([66]).

([58]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 3.
([59]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 3.
([60]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 4 (subliniere adăugată de către Comisie).
([61]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 9.
([62]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, secțiunea 3.1.
([63]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, secțiunea 3.2.
([64]) A se vedea conturile statutare ale LNG Supply din 2010, nota 9.
([65]) A se vedea, pentru fiecare an, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial*, anexa 1.
([66]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial* pentru 2014, anexa 1.

(47) Pentru fiecare an, o sumă egală cu acumulările la ZORA anuale este înregistrată în pasivul bilanțului LNG Supply ([67]) ca datorie financiară a LNG Supply ([68]) în schimbul cheltuielii corespunzătoare înregistrate în contul de profit și pierdere. În consecință, această sumă a fost dedusă din veniturile impozabile ale LNG Supply. Acumulările la ZORA cumulate raportate în declarațiile fiscale ale LNG Supply sunt prezentate în tabelul 1. Reducerea acumulărilor la ZORA cumulate cu 193,8 milioane USD în 2014 se datorează impactului conversiei parțiale a ZORA LNG, care, în plus, este parțial compensată de acumulările la ZORA suplimentare pentru anul respectiv ([69]).

Tabelul 1

Acumulările la ZORA cumulate înregistrate în declarațiile fiscale ale LNG Supply

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Acumulările la ZORA cumulate (milioane USD)	10,9	46,8	165,6	[350-400]	[650-700]	[450-550]	0	0

(48) LNG Supply este impozitată pe baza marjei LNG. Astfel cum este ilustrat în Figura 2 pentru anul 2011 ([70]), marja LNG este fixată la [1/(50-100) %] din media totală a activelor societății cu un minim de [0,0-0,50] % din cifra de afaceri brută anuală, în conformitate cu soluțiile fiscale anticipate LNG din 2008. Valoarea medie a activelor care finanțează ZORA se ridica, în 2011, la 752 703 699 USD. Prin urmare, marja de [1/(50-100) %] s-a ridicat la [100 000-150 000] USD. Cifra de afaceri înregistrată a fost de 1 573 579 569 USD, prin urmare, marja de [0,0-0,50] % din această sumă a fost [3 500 000-4 000 000] USD. Ca atare, această din urmă sumă a fost considerată baza impozabilă a LNG Supply pentru perioada 2011 ([71]). Astfel, LNG Supply a plătit [500 000-1 500 000] EUR ([72]) impozit pe venitul societăților pentru exercițiul fiscal 2011.

Figura 2

Calcularea venitului impozabil al LNG Supply, astfel cum a fost prezentat în anexa 3 la declarația fiscală din 2011

Acumulările la Zora

Valoarea acumulărilor la Zora astfel cum apare în conturile anuale nu este în conformitate cu acordurile prealabile semnate de autoritățile fiscale la 9 septembrie 2008 și martie 2012.

În consecință, a fost realizat un bilanț fiscal în scopul de a ține cont de valoarea corectă. Într-adevăr, conform acestui acord prealabil, societatea nu este impozabilă pe marjă (a se vedea mai jos).

Calculul marjei

Marja netă [1/(50-100) %] corespunzătoare valorii activelor brute (și anume, valoarea medie a activelor care finanțează Zora) cu un minim de [0,0-0,5 %] al cifrei de afaceri brute care derivă din activele care au fost transferate societății (și anume, venitul total al societății)

([67]) A se vedea, pentru fiecare an, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial*, anexa 1.
([68]) A se vedea, pentru fiecare an, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial*, anexa 2.
([69]) Potrivit *Declarației privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial* pentru 2014, anexa 2, acumulările la ZORA corespunzătoare anului 2014 se ridicau la [250-350] milioane USD. Aceasta înseamnă că suma cu care au fost reduse efectiv acumulările la ZORA cumulate în 2017 a fost de [450-550] de milioane USD (corespunzătoare sumei de [250-350] de milioane USD și 193,8 milioane USD).
([70]) Figura corespunde calculului marjei LNG astfel cum este reflectat în anexa 3 la *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2011*. Un calcul similar se regăsește în declarațiile fiscale din anii anteriori.
([71]) În conformitate cu *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2011*, anexa 3, această sumă a fost convertită în EUR [2 500 000-3 500 000].
([72]) Inclusiv [100 000-300 000] EUR pentru impozite comerciale comunale și EUR [550 000-750 000]" EUR pentru impozitul pe venitul colectivităților.

Marja minimă

Venit total	Rată	Data de început	Data de sfârșit	Marja minimă (USD)
1 573 579 569	[0,0-0,5 %]	1/1/11	31/12/11	[3 500 000-4 000 000]

Marja netă de [1/(50-100) %] corespunzătoare valorii medii a activelor care finanțează Zora.

Data	Zora	
1/1/11	692 817 329	(A se vedea declarația fiscală 2010)
31/12/2011	812 590 069	
Total	1 505 407 398	
Medie	752 703 699	

Zora	Rată	Data de început	Data de sfârșit	Marja (USD)
752 703 699	[1/(50-100) %]	1/1/11	31/12/11	[100 000-150 000]

(49) Conform conturilor statutare ale LNG Supply pentru anul 2014, conversia parțială a ZORA LNG a fost împărțită „între o parte din valoarea nominală și o parte din acumulări” ([73]). În consecință, atât valoarea nominală a ZORA, cât și acumulările la ZORA cumulate au fost reduse în 2014 cu 193,8 milioane USD ([74]). În septembrie 2014, LNG Supply și-a majorat capitalul cu 699,9 milioane USD ([75]) pentru a rambursa parțial ZORA LNG. Acțiunile LNG Supply au fost emise la valoarea nominală și, ulterior, au fost anulate printr-o reducere de capital echivalentă cu valoarea lor nominală ([76]). Această conversie nu a avut consecințe fiscale pentru LNG Supply.

(50) În 2015, în timp ce LNG Supply se afla într-o situație deficitară, acumulările la ZORA au avut o valoare negativă de [650-850] de milioane USD, ceea ce a redus, în consecință, în primul rând, acumulările la ZORA cumulate restante ([450-550] USD) la 0 USD și, în al doilea rând, valoarea nominală rămasă a ZORA LNG la [200-250] de milioane USD ([77]).

(51) În 2016, acumulările la ZORA au fost din nou negative cu [100-200] de milioane USD, reducând și mai mult valoarea restantă a ZORA LNG la [100-200] de milioane USD ([78]).

2.2.3.7.2. **LNG Luxemburg**

(52) Conform declarațiilor fiscale ale LNG Luxemburg, valoarea ZORA LNG a fost menținută la valoarea sa nominală (646 de milioane USD) până la conversia parțială a acestuia în 2014 ([79]), în conformitate cu soluțiile fiscale anticipate LNG din 2008 ([80]). Contractul la termen LNG apare, de asemenea, în declarația fiscală a LNG Luxemburg ca element al pasivului pentru aceeași sumă ([81]).

(53) În 2014, ca rezultat al conversiei parțiale, valoarea ZORA LNG (activ) și a contractului la termen LNG (pasiv) a scăzut cu 193,8 milioane USD, pentru a ajunge la 452,2 milioane USD, fără niciun impact asupra contului de profit și pierderi ([82]). LNG Luxemburg nu a optat pentru aplicarea articolului 22a din LIR.

([73]) A se vedea conturile statutare ale LNG Supply pentru 2014, nota 8.
([74]) A se vedea considerentele 46 și 47. Cu toate acestea, astfel cum se indică în nota de subsol 69, cuantumul cu care au fost reduse efectiv acumulările la ZORA a fost de [450-550] de milioane USD.
([75]) Valoarea de 699,9 milioane USD include, de asemenea, acumulările la ZORA corespunzătoare anului 2014 (a se vedea notele de subsol 69 și 74).
([76]) A se vedea conturile statutare ale LNG Supply pentru 2014, nota 7.
([77]) A se vedea conturile statutare ale LNG Supply pentru 2015, nota 8.
([78]) A se vedea conturile statutare ale LNG Supply pentru 2016, nota 8.
([79]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2013*, anexa 1.
([80]) A se vedea considerentul 38.
([81]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2013*, anexa 1.
([82]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2014*, anexele 1 și 2.

(54) În 2015, astfel cum se explică în considerentul 50, valoarea ZORA LNG a fost redusă la [300-600] de milioane USD ca urmare a acumulărilor la ZORA negative. Prin urmare, LNG Luxemburg a redus valoarea ZORA LNG la această sumă, și, în același timp, a redus valoarea contractului la termen al LNG la aceeași sumă ([83]).

(55) În 2016, au fost realizate ajustări similare privind ZORA LNG și contractul la termen LNG, reducând valoarea acestora la [100-200] de milioane USD ([84]).

2.2.3.7.3. **LNG Holding**

(56) ZORA este înregistrat în conturile statutare ale LNG Holding ca activ financiar ([85]). Începând cu 2012, o participație în cadrul LNG Supply cu o valoare egală cu valoarea nominală a ZORA LNG apare, de asemenea, în declarația fiscală a LNG Holding în categoria participațiilor eligibile pentru scutirea veniturilor obținute din participații în temeiul articolului 166 din LIR ([86]).

(57) În conformitate cu declarația fiscală și conturile statutare ale LNG Holding pentru 2014, anularea acțiunilor LNG Supply primite în urma conversiei parțiale a ZORA LNG în 2014 a generat un câștig de capital în valoare de 506,2 milioane USD ([87]), care a fost scutit în întregime de impozit în temeiul regimului de scutire a veniturilor obținute din participații (articolul 166 din LIR).

(58) În 2015 și în 2016, LNG Holding a înregistrat o ajustare pentru diminuarea valorii contractului la termen LNG care reflectă scăderea în valoare a ZORA ca urmare a acumulărilor la ZORA negative, astfel cum s-a explicat în considerentele 50 și 51 ([88]). Această diminuare a valorii a fost reflectată ca o cheltuială în contul de profit și pierdere al LNG Holding.

2.2.4. DESCRIEREA DETALIATĂ A SOLUȚIILOR FISCALE ANTICIPATE GSTM

2.2.4.1. ***Tranzacțiile descrise în soluțiile fiscale anticipate GSTM***

(59) În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, Engie va pune în aplicare o structură similară cu cea descrisă în soluțiile fiscale anticipate LNG: GSTM dobândește activitatea de finanțare și de gestionare a trezoreriei și finanțează achiziționarea acesteia prin intermediul ZORA GSTM acordată de EIL. La conversie ([89]), GSTM emite acțiuni („acțiunile GSTM") care includ valoarea nominală a ZORA plus/minus acumulările la ZORA. La rândul său, EIL finanțează investițiile în ZORA GSTM prin intermediul contractului la termen încheiat cu CEF. În temeiul acestui contract, EIL se va angaja să transfere acțiunile GSTM către CEF. Prețul de vânzare al acțiunilor GSTM corespunde valorii nominale a ZORA GSTM ([90]).

(60) Cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2012 conține o analiză fiscală privind un ZORA identic, care este similară cu analiza din cadrul cererii de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, cu excepția faptului că aceste soluții fiscale anticipate au în vedere, printre altele, o potențială viitoare creștere a valorii ZORA GSTM ([91]).

([83]) A se vedea conturile statutare ale LNG Luxemburg pentru 2015, notele 4 și 5.
([84]) A se vedea conturile statutare ale LNG Luxemburg pentru 2016, notele 3 și 6.
([85]) A se vedea, de exemplu, conturile statutare ale LNG Supply pentru 2013, nota 3.
([86]) A se vedea, pentru fiecare an începând cu anul 2012, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial, Detalii privind participațiile menționate la articolul 166 din LIR*.
([87]) A se vedea conturile statutare ale LNG Holding pentru 2014, nota 3. Cuantumul câștigului de capital corespunde aproximativ valorii acumulărilor la ZORA cumulate convertite (a se vedea nota de subsol 74).
([88]) A se vedea conturile statutare ale LNG Holding pentru 2015 și 2016, nota 3.
([89]) Care are loc, cel târziu, la scadența ZORA, a se vedea considerentul 61 punctul 2.
([90]) În detaliu, structura a fost pusă în aplicare după cum urmează: CEF transferă activitatea de finanțare și de gestiune a trezoreriei către GSTM în schimbul unui bilet la ordin al GSTM. CEF va vinde biletul la ordin către EIL în schimbul unui al doilea bilet la ordin cu aceeași valoare emis de EIL pentru CEF. GSTM va emite, apoi, ZORA GSTM în favoarea EIL în schimbul primului bilet la ordin. EIL va finanța investițiile în ZORA GSTM prin intermediul contractului la termen GSTM încheiat cu CEF. În schimbul contractului la termen GSTM, CEF va plăti un cuantum egal cu al doilea bilet la ordin, care va fi compensat (a se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, secțiunea I).
([91]) În conformitate cu punctul 5 din cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2012, „ZORA emis de GSTM poate fi majorat. Se estimează că valoarea totală emisă în temeiul ZORA se va ridica la o sumă cuprinsă între [7-12] și [37-42] miliarde EUR". În conformitate cu conturile și declarațiile fiscale ale GSTM, la 31 decembrie 2016 cuantumul ZORA GSTM nu a fost majorat.

2.2.4.2. ***Contractele semnate între părți***

(61) Luxemburg a prezentat copiile documentelor și contractelor care reflectă punerea în aplicare de către Engie a tranzacțiilor descrise în soluțiile fiscale anticipate GSTM:

1. Un document cu titlul „Propunere de cesiune a unei ramuri de activitate", depus la registrul comerțului și al societăților din Luxemburg la 13 mai 2011 („propunerea de cesiune către GSTM") ([92]). Conform acestui document, CEF își propune să transfere către GSTM activitatea de finanțare și de gestiune a trezoreriei pentru o sumă de 1 036 912 506,84 EUR. În conformitate cu propunerea de transfer către GSTM, CEF transferă ramura de activitate în schimbul unui bilet la ordin al GSTM ([93]).

2. Două contracte de împrumut convertibile în mod obligatoriu încheiate de către EIL și GSTM, unul datat la 17 iunie 2011, iar celălalt la 30 iunie 2014 („contractele ZORA GSTM" și, împreună cu contractul ZORA LNG, „contractele ZORA") ([94]) în general cu același conținut ([95]). În temeiul contractelor ZORA GSTM, EIL acordă un împrumut ([96]) în favoarea GSTM, rambursabil prin emisiune de acțiuni GSTM ([97]). Împrumutul expiră la 17 iunie 2026 ([98]). La sfârșitul acestei perioade, împrumutul va fi convertit în acțiuni, cu excepția cazului în care acesta a fost deja convertit în acțiuni înainte de termen de către una dintre părți cu acordul scris al celeilalte părți ([99]). „Prețul de emisiune" al împrumutului este de 1 036 912 507 EUR ([100]). Prețul de conversie va fi egal cu „prețul de emisiune" plus acumulările la ZORA cumulate la data conversiei ([101]).

3. Un contract de cumpărare de acțiuni la termen preplătit încheiat între CEF și EIL la 17 iunie 2011 (contractul la termen GSTM) ([102]). În conformitate cu acest contract, CEF achiziționează toate drepturile EIL asupra acțiunilor GSTM la un preț egal cu „prețul de emisiune" al ZORA GSTM ([103]). Acțiunile GSTM vor fi transferate către CEF la data emiterii lor ([104]).

2.2.4.3. ***Tratamentul fiscal al GSTM***

(62) În conformitate cu cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, astfel cum a fost aprobată de administrația fiscală din Luxemburg, profitul impozabil anual al GSTM este egal cu o marjă convenită cu administrația fiscală luxemburgheză („marja GSTM"). Prin urmare, GSTM va fi impozitată numai pe baza acestei marje. Diferența dintre profiturile realizate efectiv de către GSTM și marja GSTM (acumulările la ZORA) este considerată o cheltuială deductibilă asociată ZORA GSTM ([105]).

(63) Marja GSTM este fixată în cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010 la o sumă care corespunde „unei marje nete globale de [1/[50-100]%] din valoarea principală a tuturor activelor sale, inclusiv acele active finanțate prin împrumuturi obișnuite" ([106]). În cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, marja GSTM este considerată a fi în conformitate cu principiul concurenței depline ([107]).

(64) Cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2012 are în vedere o modificare a marjei GSTM. Aceasta indică faptul că valoarea acesteia „va fi stabilită într-o „APA letter" ulterioară, însoțită de un „TP [transfer pricing] report [raport privind prețurile de transfer]" ([108]). În conformitate cu conturile financiare statutare ale GSTM pentru 2011 ([109]), modificarea marjei GSTM începând cu 1 ianuarie 2012 se datora intrării în vigoare a Circularei administrative din 28 ianuarie 2011 privind tranzacțiile de finanțare intragrup („Circulara nr. 164/2") ([110]). Această circulară impunea transmiterea unor studii privind prețurile de transfer în cadrul oricărei cereri de soluții

([92]) „Propunere de cesiune a unei ramuri de activitate depusă la registrul comerțului și al societăților din Luxemburg", prezentată de Luxemburg la 16 iunie 2017.
([93]) A se vedea Propunerea de cesiune a unei ramuri de activitate – Memorial C – 13 mai 2011 – secțiunea 1: „În temeiul acestei cesiuni a unei Ramuri de Activitate, Societatea Beneficiară va emite un bilet la ordin a cărui valoare se ridică la: 1 036 912 506,84 EUR".
([94]) Prezentat de Luxemburg la 21 noiembrie 2016.
([95]) Contractul din 2014 a fost semnat în urma unei solicitări de finanțare suplimentare și include orice sumă extrasă anterior.
([96]) A se vedea contractele ZORA GSTM, clauza 2.
([97]) A se vedea contractele ZORA GSTM, clauza 5.
([98]) A se vedea contractele ZORA GSTM, clauza 4.
([99]) A se vedea contractele ZORA GSTM, clauzele 4 și 5.
([100]) A se vedea contractele ZORA GSTM, clauza 2.
([101]) A se vedea contractele ZORA GSTM, clauza 5.2 și definițiile din clauza 1.
([102]) Prezentat de Luxemburg la 21 noiembrie 2016.
([103]) A se vedea contractul la termen GSTM, clauza 2.
([104]) A se vedea contractul la termen GSTM, clauza 3.
([105]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 2.
([106]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 2.
([107]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 5, punctul 5.
([108]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2012, pagina 2. „APA" este acronimul pentru „acord prealabil în ceea ce privește prețul de transfer".
([109]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2011*, anexa 3.
([110]) Circulara Directorului pentru contribuții nr. 164/2 din 28 ianuarie 2011.

fiscale anticipate prin care se aprobă prețurile de transfer pentru tranzacții de finanțare intragrup (cum ar fi marja GSTM) ([111]). În consecință, consultantul fiscal a prezentat, prin scrisorile din 11 iulie 2012 și 11 noiembrie 2013, două cereri de soluții fiscale anticipate însoțite de studii privind prețurile de transfer în ceea ce privește stabilirea marjei GSTM ([112]). Potrivit Luxemburgului, aceste cereri de soluții fiscale anticipate nu au fost aprobate de administrația fiscală. Cu alte cuvinte, administrația fiscală luxemburgheză nu a emis nicio soluție fiscală anticipată care să confirme valoarea marjei GSTM propusă de consultantul fiscal al Engie în scrisorile sale din 11 iulie 2012 și din 11 noiembrie 2013 ([113]).

(65) Cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010 indică, de asemenea, faptul că, „în ipoteza puțin probabilă în care tratamentul contabil nu ar fi întru totul în conformitate cu obligațiile prevăzute de contractul ZORA, profitul sau pierderea rezultată, reflectate în conturile anuale, nu va afecta situația fiscală prevăzută mai sus” ([114]).

(66) În concluzie, înainte de conversia ZORA GSTM, venitul impozabil al GSTM se limitează la marja GSTM. Conversia ZORA GSTM nu are niciun impact asupra venitului impozabil al GSTM.

2.2.4.4. ***Tratamentul fiscal al EIL***

(67) Tratamentul fiscal acordat EIL este similar celui descris pentru LNG Luxemburg ([115]) și are la bază aceleași argumente ([116]). Prin urmare, pe parcursul duratei de viață a ZORA GSTM, EIL poate alege să nu contabilizeze niciun venit impozabil sau cheltuială deductibilă fiscal. La conversie, dacă EIL alege să aplice regimul derogatoriu prevăzut la articolul 22a din LIR, aceasta nu va contabiliza niciun venit ([117]) și, astfel, nu va datora niciun impozit pe profit ([118]). Astfel cum se va explica în considerentul 76 de mai jos, EIL a ales să păstreze valoarea ZORA GSTM la valoarea sa contabilă.

2.2.4.5. ***Tratamentul fiscal al CEF***

(68) Tratamentul fiscal acordat CEF este similar celui descris pentru LNG Holding ([119]). Prin urmare, CEF nu va contabiliza niciun venit impozabil sau cheltuială deductibilă fiscal înainte de conversia ZORA ([120]).

(69) Cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010 solicită, de asemenea, confirmarea faptului că „participația dobândită de către CEF în temeiul contractului la termen va fi considerată *drept o participație directă la capitalul GSTM încă din momentul în care acest contract la termen este încheiat* în sensul articolului 166 din LIR” ([121]). În consecință, veniturile impozabile asociate deținerii de acțiuni GSTM vor fi scutite de impozit la nivelul CEF, cu condiția ca cerințele articolului 166 din LIR să fie îndeplinite.

2.2.4.6. ***Punerea în aplicare a soluțiilor fiscale anticipate GSTM***

(70) Declarațiile fiscale furnizate de Luxemburg reflectă tratamentul fiscal acordat de Luxemburg societăților implicate în tranzacțiile descrise în soluțiile fiscale anticipate GSTM.

2.2.4.6.1. **GSTM**

(71) Conturile statutare ale GSTM pentru 2012 indică faptul că EIL „a acordat un împrumut convertibil în mod obligatoriu în valoare de 1 036 912 506,84 EUR în favoarea [GSTM] cu o scadență de 15 ani începând cu 17 iunie 2011” ([122]).

([111]) A se vedea Circulara nr. 164/2, punctul 4.2.
([112]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2012*, anexa 3.
([113]) A se vedea scrisoarea Luxemburgului din 23 mai 2016.
([114]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 2. În aceeași ordine de idei, cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2012 prevede: „în eventualitatea în care tratamentul contabil ar fi diferit de creșterea anuală în temeiul contractului ZORA, în scopuri fiscale, GSTM va continua să declare numai marja”.
([115]) A se vedea secțiunea 2.2.3.4.
([116]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 3, și notele de subsol 3 și 4, care conțin argumente identice celor utilizate în cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008 (a se vedea considerentul 38).
([117]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 3.
([118]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, punctul 6, pagina 6.
([119]) A se vedea secțiunea 2.2.3.5.
([120]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 3.
([121]) A se vedea cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, punctul 2, pagina 5 (subliniere adăugată de către Comisie).
([122]) A se vedea, de asemenea, notele explicative ale bilanțului GSTM la 31 decembrie 2011, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2011* a GSTM, anexa 3.

(72) ZORA GSTM este înscris în pasivul bilanțului inclus în declarațiile fiscale ale GSTM pentru un cuantum egal cu valoarea nominală a ZORA (1 036 912 506,84 EUR). Acest cuantum nu variază de-a lungul anilor ([123]).

(73) Pentru fiecare an, o sumă egală cu acumulările la ZORA anuale a fost înscrisă în pasivul bilanțului GSTM ca datorie financiară a GSTM ([124]) în contrapartida cheltuielii corespunzătoare înscrise în contul de profit și pierdere ([125]) și, în consecință, această sumă a fost dedusă din venitul impozabil al GSTM. Acumulările la ZORA cumulate raportate în declarațiile fiscale GSTM pentru perioada 2011-2015 sunt prezentate în tabelul 2 de mai jos.

Tabelul 2

Acumulările la ZORA cumulate înscrise în declarațiile fiscale GSTM

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Acumulările la ZORA cumulate (milioane EUR)	44,9	[100-150]	[300-350]	[450-500]	[600-650]	[600-900]

(74) În conformitate cu soluțiile fiscale anticipate GSTM din 2010, GSTM este impozitată pe baza marjei GSTM. Figura 3 de mai jos ilustrează modul de calcul al marjei GSTM pentru exercițiul 2011 ([126]). „Venitul net înainte de impozitare și înainte de acumulările la ZORA" se ridica la 45 522 581,00 EUR. Venitul impozabil al GSTM se calculează ca [1/(50-100) %] din totalul mediu al activelor societății pentru perioada 2011, care se ridica la 3,7 miliarde EUR. Venitul impozabil reținut pentru GSTM pe această bază se ridică la [500 000-600 000] EUR (la care se adaugă o sumă desemnată drept „remunerație aferentă capitalului", de [6 000-11 000] EUR). Diferența dintre această sumă și „venitul net înainte de impozitare și înainte de acumulările la ZORA" este suma de 44,9 milioane EUR înscrisă în declarația fiscală drept acumulări la ZORA deductibile.

Figura 3

Modul de calcul al venitului impozabil al GSTM pentru anul 2011, astfel cum este prezentat în detaliu în anexa 3 la declarația fiscală GSTM pentru 2011

Total active	De la	la	Număr de zile	Medie (*)
8 691 871 776	2.5.2011	31.12.2011	244	3 729 884 433

Totalul datoriilor care finanțează activele	3 729 202 241
Venit net înainte de impozare și înainte de acumulările la Zora	[45 000 000-50 000 000]
Venit net înainte de impozare și înainte de acumulările la Zora privind capitalul	8 326
Venit net înainte de impozare și înainte de acumulările la Zora privind datoria care finanțează activele	[45 000 000-50 000 000]
Total	[45 000 000-50 000 000]
Marja de [1/(50-100) %]	[550 000-600 000]

([123]) A se vedea, pentru fiecare an, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial*, anexa 1.
([124]) A se vedea, pentru fiecare an, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial*, anexa 1.
([125]) A se vedea, pentru fiecare an, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial*, anexa 2.
([126]) Figura corespunde *Declarației privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2011*, anexa 3.

Remunerare corespunzătoare capitalului	
Remunerare corespunzătoare datoriei care finanțează activele (marjă de [1/(50-100) %])	[550 000-600 000]
Marjă netă totală	[550 000-600 000]

Marja a fost deja înregistrată în conturile anuale, nicio ajustare nu trebuie realizată

Calculul sumei impozabile	EUR
Rezultatul exercițiului	420 802
A se adăuga: impozitele	[150 000-200 000]
Suma impozabilă	[550 000-600 000]
Impozit pe venitul colectivităților	[100 000-150 000]

(*) calculată pe o bază lunară

(75) Declarațiile fiscale GSTM arată că, astfel cum s-a menționat anterior ([127]), marja GSTM s-a schimbat după 2011. Astfel cum se arată în figura 4 pentru anii 2012 și 2013, marja GSTM nu este fixată la [1/[50-100] %] din valoarea activelor, astfel cum fusese inițial prevăzut în cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, ci la [0-1 %] din valoarea datoriilor care finanțează activele ([128]). În 2014, marja GSTM a fost fixată la [0-1 %] din valoarea totală a împrumuturilor și a creanțelor. Declarațiile fiscale indică faptul că marja GSTM pentru acești ani a fost calculată prin raportare la cererile de soluții fiscale anticipate din 11 iulie 2012 și din 11 noiembrie 2013 ([129]) care, astfel cum se arată în considerentul 64, nu au fost niciodată acceptate de către administrația fiscală din Luxemburg.

Figura 4

Modul de calcul al venitului impozabil al GSTM prin raportare la cererile de emitere a deciziilor din 2010 și din 2012 din anexa 3 la declarația fiscală GSTM pentru 2012

Anexe la declarația privind impozitul pe venitul colectivitaților și impozitul comercial comunal în anul 2012 și declarația de avere la 1 ianuarie 2013 pe numele:

GDF SUEZ Treasury Management S.à.r.l număr fiscal 2011 2416 545

Anexa 3	STAW/NGOK

Note explicative

Generalități

Se face trimitere la scrisorile consilierului fiscal din 9 februarie 2010 și 15 iunie 2012.

([127]) A se vedea considerentul 65.
([128]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2012*, anexa 3.
([129]) A se vedea *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial pentru anul 2012*, anexa 3.

Marja privind activitatea de finanțare

Se face trimitere la acordurile prealabile în materie de prețuri de transfer ale consilierului fiscal în 11 iulie 2012 și 11 noiembrie 2013 (APA)

Marja corespunzătoare activității de finanțare este calculată după cum urmează:

Valoarea medie a datoriilor care finanțează activele (*)	de la	la	zile	% (**)	marja
[9 000 000 000-10 000 000 000]	1/1/2012	31/12/2012	366	4,2 bps	[3 000 000-4 000 000]
Total			366		

Remunerarea capitalului cu risc

Capital mediu (*)	de la	la	zile	remunerarea capitalului cu risc
[2 000 000-3 000 000]	1/1/2012	31/12/2012	366	[20 000-30 000]
Total			366	

Calculul acumulărilor la Zora

Venit net înainte de impozitare și înainte de acumulările la Zora	[100 000 000-150 000 000]
Minus: remunerarea în capital	[20 000-30 000]
Minus: marja minimă	[3 000 000-4 000 000]
Acumulările la Zora	[100 000 000-150 000 000]

Valoarea acumulărilor la Zora astfel cum apare în conturi nu este în conformitate cu APA (nu este suficientă). În consecință, o ajustare de [40 000-50 000] EUR a fost realizată în bilanțul fiscal și contul de profituri și pierderi fiscale, iar această ajustare se va reflecta în conturile comerciale din anul 2013.

(*) Calculat pe o bază lunară
(**) Ne referim la analiza prețului de transfer astfel cum este prevăzut în APA

2.2.4.6.2. **EIL**

(76) Valoarea ZORA GSTM în registrele EIL a fost menținută la valoarea nominală, și anume 1 036 912 507 EUR ([130]), în conformitate cu opțiunea acordată de soluțiile fiscale anticipate GSTM ([131]).

([130]) A se vedea, pentru fiecare an, bilanțul EIL în *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial*, anexa 1.
([131]) A se vedea considerentul 67.

2.2.4.6.3. **CEF**

(77) În cele din urmă, o participație în GSTM pentru un cuantum egal cu valoarea nominală a ZORA GSTM apare, de asemenea, în declarațiile fiscale ale CEF în categoria participațiilor eligibile pentru scutirea veniturilor obținute din participații în temeiul articolului 166 din LIR ([132]).

2.3. *DESCRIEREA CADRULUI JURIDIC NAȚIONAL RELEVANT*

2.3.1. DESCRIEREA PRINCIPIILOR GENERALE ALE SISTEMULUI IMPOZITULUI PE PROFIT DIN LUXEMBURG

(78) Normele de drept comun care se aplică în cazul impozitării profitului în Luxemburg sunt enunțate în LIR. În conformitate cu articolul 159 din LIR, societățile care își au reședința fiscală în Luxemburg sunt supuse la plata impozitului pentru totalitatea veniturilor lor ([133]). Articolul 163 din LIR prevede că impozitul pe profit din Luxemburg se aplică venitului impozabil realizat de un contribuabil în cursul unui an dat ([134]). Înainte de 2013, toate societățile supuse impozitării în Luxemburg erau impozitate pe profitul impozabil la rata standard de impozitare de 28,80 % ([135]). Începând din 2013, rata standard de impozitare este de 29,22 %.

(79) Articolul 18 alineatul (1) din LIR prevede metoda pentru stabilirea profitului anual impozabil al unei societăți contribuabile: „Profitul este determinat ca diferență între activul net investit la sfârșitul și activul net investit la începutul perioadei de raportare, majorată cu retragerile pentru uz personal efectuate și diminuată cu contribuțiile suplimentare realizate în timpul perioadei de raportare”.

(80) Articolul 23 din LIR explică faptul că evaluarea activelor nete trebuie realizată în conformitate cu normele și principiile de contabilitate ([136]).

(81) Articolul 40 din LIR stabilește principiul legăturii dintre bilanțul fiscal și bilanțul comercial („*accrochement du bilan fiscal au bilan commercial*”). În conformitate cu acest principiu, bilanțul fiscal – care stabilește venitul anual impozabil - trebuie să corespundă bilanțului comercial, cu excepția cazului în care se aplică dispoziții fiscale specifice care necesită utilizarea unor valori diferite ([137]).

2.3.2. REGIMUL DE SCUTIRE A VENITURILOR OBȚINUTE DIN PARTICIPAȚII ȘI IMPOZITAREA PROFITURILOR DISTRIBUITE

(82) În conformitate cu articolul 97 alineatul (1) din LIR, veniturile provenite din capitaluri mobiliare includ dividendele, părțile din profit și alte venituri alocate pe baza acțiunilor sau a altor participații deținute în societăți ([138]).

([132]) A se vedea, pentru fiecare an, *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial, Detalii privind participațiile menționate la articolul 166 din LIR*.

([133]) Articolul 159 alineatul (1) din LIR: „Sunt considerați contribuabili rezidenți care pot fi supuși impozitului pe venitul colectivităților, organismele cu caracter colectiv enumerate mai jos, cu condiția ca sediul statutar sau administrația centrală a acestora să se găsească pe teritoriul Marelui Ducat”. Articolul 159 alineatul (2) din LIR: „Impozitul pe venitul colectivităților se aplică tuturor veniturilor contribuabilului”.

([134]) Articolul 163 alineatul (1) din LIR: „Impozitul pe venitul colectivităților se aplică venitului impozabil realizat de contribuabil în cursul anului calendaristic”.

([135]) Impozitului pe profit din Luxemburg este format dintr-un impozit care se aplică profitului („impozit pe venitul colectivităților” sau „IVC”), a cărui rată este fixată la 21 %, și, pentru societățile stabilite în orașul Luxemburg, un impozit comercial pe profit („impozit comercial”), a cărui rată este fixată la 6,75 %. În plus, o majorare de 5 % se aplică la IVC de 21 % pentru a alimenta un fond pentru ocuparea forței de muncă. În 2012, taxa de solidaritate a crescut de la 5 % la 7 % începând cu exercițiul fiscal 2013. Având în vedere modificările introduse pentru exercițiul fiscal 2013, rata cumulată de impozitare a veniturilor societăților stabilite în orașul Luxemburg a crescut de la 28,80 % la 29,22 %. În plus, societățile din Luxemburg sunt supuse unui impozit anual pe avere aplicat activelor nete ale acestora, care constă în perceperea unei taxe de 0,5 % din valoarea netă a activelor pe care le dețin la nivel mondial la data de 1 ianuarie a fiecărui an.

([136]) Articolul 23 alineatul (1) din LIR: „(…) evaluarea bunurilor reprezentând activul net investit trebuie realizată în conformitate cu normele prevăzute în alineatele următoare și, în ceea ce privește operatorii obligați să țină o contabilitate regulată, în conformitate cu principiile unei astfel de contabilități”.

([137]) Articolul 40 alineatul (1) din LIR: „În cazul în care prevederile care reglementează evaluarea din punct de vedere fiscal nu necesită o evaluare la o sumă stabilită, valorile care trebuie reținute la bilanțul fiscal trebuie să fie cele din bilanțul comercial sau să se apropie cât mai mult posibil de acestea în cadrul prevederilor menționate anterior, în funcție de faptul dacă valorile bilanțului comercial respectă sau nu aceleași prevederi”.

([138]) Articolul 97 alineatul (1) din LIR: „Sunt considerate venituri provenite din capitaluri mobiliare: 1. dividendele, părțile din profit și alte venituri alocate, sub orice formă, pe baza acțiunilor, părților de capital, părților beneficiare sau altor participații de orice natură în colectivitățile menționate la articolele 159 și 160”.

(83) În ceea ce privește impozitarea dividendelor și a altor venituri care rezultă din participații, articolul 166 din LIR introduce în Luxemburg așa-numitul „regim de scutire a veniturilor obținute din participații". Acest regim prevede o scutire de la plata impozitului pe profit, de la reținerea la sursă și de la plata impozitului pe avere care se aplică activului net pentru veniturile provenite din participații deținute de entitățile care îndeplinesc anumite criterii. În avizul său privind proiectul de lege care include această dispoziție în LIR, Consiliul de Stat luxemburghez a arătat că acest regim este justificat pentru a evita tripla impozitare, din motive de echitate fiscală și de ordin economic ([139]).

(84) Articolul 166 alineatul (2) din LIR enumeră entitățile care pot beneficia de scutirea veniturilor obținute din participații, care includ societățile de capitaluri supuse impozitării în Luxemburg (cum ar fi societățile pe acțiuni și societățile cu răspundere limitată) și societățile enumerate la articolul 2 din Directiva 90/435/CEE a Consiliului ([140]).

(85) Pentru a putea beneficia de scutire, trebuie să fie îndeplinite două condiții cumulative: în primul rând, entitățile trebuie să dețină sau să se angajeze să dețină participația pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 12 luni; în al doilea rând, participația nu trebuie să scadă sub pragul de 10 % din capitalul entității în care este deținută participația sau prețul de achiziție să scadă sub 1,2 milioane EUR ([141]).

(86) În cazul în care cele două condiții sunt îndeplinite, veniturile provenite din participații (dividende, câștiguri de capital sau orice alte venituri obținute din participații) sunt scutite pe deplin de impozitul pe profit din Luxemburg. În conformitate cu articolul 166 alineatul (9) din LIR și cu Regulamentul Marelui Ducat din 21 decembrie 2001 („Regulamentul din 21 decembrie 2001") ([142]), scutirea veniturilor obținute din participații se aplică, de asemenea, câștigurilor de capital („venituri obținute din cesiunea participațiilor") ([143]).

(87) Impozitarea profiturilor distribuite la nivelul entității care face distribuirea este reglementată de articolul 164 din LIR. Articolul 164 alineatul (1) din LIR prevede că, pentru a determina venitul impozabil, este irelevant dacă venitul a fost distribuit sau nu ([144]). Articolul 164 alineatul (2) din LIR explică ceea ce trebuie înțeles prin „distribuire" în sensul articolului 164 alineatul (1) din LIR și include în această categorie distribuirile, de orice fel, către deținătorii de acțiuni, acțiuni purtătoare de profit sau ale fondatorilor, acțiuni răscumpărate sau orice alte titluri, inclusiv obligațiuni cu venit variabil ([145]).

2.3.3. AMÂNAREA TEMPORARĂ A IMPOZITĂRII CÂȘTIGURILOR DE CAPITAL REZULTATE ÎN URMA UNEI CONVERSII

(88) Principiul general privind conversia activelor este prevăzut la articolul 22 alineatul (5) din LIR, conform căruia un schimb de active trebuie să fie considerat drept vânzare cu titlu oneros a activelor date la schimb, urmată de achiziționarea cu titlu oneros a activelor dobândite în schimb la un preț care corespunde valorii estimate de realizare ([146]), astfel putându-se genera un câștig de capital impozabil.

([139]) Avizul Consiliului de Stat din 2 aprilie 1965 referitor la articolul 242 din proiectul de lege privind impozitul pe venit: „Considerația că profiturile sociale produse de o filială a unei societăți și care trec printr-o societate-mamă înainte de a fi distribuite acționarilor acesteia, *sunt expuse unei triple impozitări care trebuie evitată din motive de echitate fiscală și de ordin economic*" (subliniere adăugată de către Comisie).

([140]) Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, 20.8.1990, p. 6).

([141]) Articolul 166 alineatul (1) din LIR: „veniturile obținute dintr-o participație (…) sunt scutite în cazul în care, la data punerii la dispoziție a veniturilor, beneficiarul deține sau se angajează să dețină respectiva participație pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 12 luni și dacă, pe parcursul acestei perioade, rata de participație nu coboară sub pragul de 10 % sau prețul de achiziție sub 1 200 000 EUR".

([142]) Regulamentul Marelui Ducat din 21 decembrie 2001 privind punerea în aplicare a articolului 166 alineatul (9) punctul 1 din legea modificată din 4 decembrie 1967 privind impozitul pe venit).

([143]) Articolul 166 alineatul (9) din LIR: „Un regulament al Marelui Ducat va putea: 1. să extindă scutirea, în condițiile și modalitățile care vor fi stabilite, la veniturile obținute din cesiunea participației, 2. să prevadă, în condițiile care vor fi stabilite, că pierderile rezultate din cesiune nu sunt deductibile". Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul din 21 decembrie 2001: „În cazul în care un contribuabil menționat la articolul 166 alineatul (1) punctele 1-4 vinde titluri dintr-o participație directă deținută în capitalul social al unei societăți menționate la alineatul (2) punctele 1-3 din același articol, venitul rezultat din cesiune este scutit, în cazul în care, la data înstrăinării titlurilor, cedentul deține sau se angajează să dețină respectiva participație pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 12 luni și dacă, în cursul acestei perioade, rata de participație nu coboară sub pragul de 10 % sau prețul de achiziție sub 6 000 000 EUR".

([144]) Articolul 164 alineatul (1) din LIR: „Pentru a determina venitul impozabil, este irelevant dacă venitul a fost distribuit sau nu".

([145]) Articolul 164 alineatul (2) din LIR: „Trebuie considerate distribuiri, în sensul alineatului anterior, distribuirile, de orice fel, către deținătorii de acțiuni, acțiuni purtătoare de profit sau ale fondatorilor, acțiuni răscumpărate sau orice alte titluri, inclusiv obligațiuni cu venit variabil care conferă unei participații dreptul la profitul anual sau la profitul obținut din lichidare".

([146]) Articolul 22 alineatul (5) din LIR: „Schimbul de active trebuie să fie considerat drept vânzare cu titlu oneros a activelor date la schimb, urmată de achiziționarea cu titlu oneros a activelor dobândite în schimb. Prețul de vânzare al activelor date la schimb corespunde valorii sale estimate de realizare".

(89) Ca o excepție de la această regulă generală, articolul 22a alineatul (2) punctul 1 din LIR prevede că conversia unui împrumut în capital social al debitorului nu va conduce la obținerea unor câștiguri de capital în scopul impozitului pe profit. Aceeași dispoziție prevede că o astfel de derogare nu include dobânda capitalizată pentru împrumut corespunzătoare anului de exploatare anterior conversiei până la data schimbului ([147]).

2.3.4. DISPOZIȚIE ANTI-ABUZ

(90) Articolul 6 din Legea privind adaptarea fiscală luxemburgheză sau *Steueranpassungsgesetz* („StAnpG") interzice evaziunea fiscală sau reducerea sarcinii impozitului prin utilizarea abuzivă a unor forme juridice sau a unor structuri care sunt legale în temeiul dreptului civil. În conformitate cu articolul 6 din StAnpG, dacă forma juridică sau structura din jurul unei tranzacții nu este adecvată în ceea ce privește conținutul acesteia, impozitul trebuie să fie evaluat în conformitate cu fondul tranzacției, ca și cum aceasta ar fi fost încheiată în forma juridică adecvată ([148]).

3. **MOTIVE CARE JUSTIFICĂ INIȚIEREA PROCEDURII**

(91) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat, cu titlu preliminar, că tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate părea să constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat și și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea acestor măsuri cu piața internă.

(92) Mai precis, în decizia de inițiere a procedurii, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la următoarele aspecte:

1. dacă autoritățile fiscale luxemburgheze au autorizat, în mod corect, deducerea acumulărilor la ZORA și dacă acestea erau în conformitate cu principiul deplinei concurențe;

2. în cazul în care autoritățile fiscale luxemburgheze au procedat corect atunci când au permis deducerea acumulărilor la ZORA, în primul rând dacă autoritățile fiscale luxemburgheze au avut dreptate să accepte aplicarea articolului 22a din LIR; și, în al doilea rând, dacă metoda utilizată pentru stabilirea profitului impozabil al GSTM și al LNG Supply era în conformitate cu principiul concurenței depline;

3. dacă efectul combinat al deductibilității cheltuielilor (acumulările la ZORA) la nivelul LNG Supply și GSTM împreună cu neimpozitarea veniturilor corespunzătoare la nivelul EIL și LNG Luxemburg se îndepărtează de obiectivul general al sistemului fiscal luxemburghez, oferind astfel un avantaj selectiv pentru societățile holding LNG Holding și CEF.

(93) Prima îndoială a Comisiei se referea la deducerea acumulărilor la ZORA ([149]). Comisia a pus sub semnul întrebării calificarea acumulărilor la ZORA drept dobânzi în sensul articolului 109 din LIR și, prin urmare, deductibilitatea lor. Mai precis, Comisia a considerat că acumulările la ZORA ar trebui considerate distribuiri ale profitului, în conformitate cu articolul 164 alineatele (1) și (2) din LIR și, prin urmare, deducerea acestora nu ar fi trebuit să fie autorizată. De asemenea, Comisia a considerat că, permițând deducerea acumulărilor la ZORA, Luxemburg a aplicat în mod eronat articolul 164 alineatul (3) din LIR. În conformitate cu această dispoziție, o societate este obligată să includă în venitul său impozabil, ca distribuire ascunsă a profitului, orice sumă plătită acționarilor săi care nu ar fi în conformitate cu principiul deplinei concurențe. Mai exact, Comisia se întreba dacă o societate independentă care negociază în condiții de concurență deplină ar fi acordat un împrumut în favoarea LNG Supply și GSTM în aceleași condiții precum cele prevăzute de ZORA.

(94) În cazul în care autoritățile fiscale luxemburgheze au procedat corect când au permis deducerea acumulărilor la ZORA, Comisia a invocat o a doua îndoială care poate fi prezentată în două părți:

1. În primul rând, Comisia a pus sub semnul întrebării aplicarea articolului 22a din LIR, conform căruia nu se achită niciun impozit pe venitul societăților la conversia ZORA în acțiuni ([150]). Dacă acumulările la ZORA trebuiau să fie considerate dobânzi ale debitorilor deductibile, ceea ce Comisia a contestat atunci când a emis prima îndoială, atunci acestea ar fi trebuit impozitate ca venituri la nivelul EIL și LNG Luxemburg sau la nivelul societăților holding și nu ar fi trebuit să beneficieze de scutire în temeiul articolului 22a din LIR.

([147]) Articolul 22a alineatul (2) punctul 1 din LIR are următorul cuprins: „Prin derogare de la articolul 22 alineatul (5), operațiunile de schimb menționate la punctele 1-4 de mai jos nu conduc la realizarea câștigurilor de capital inerente bunurilor schimbate, cu excepția cazului în care, în situațiile menționate la punctele 1, 3 și 4, fie creditorul, fie asociatul nu renunță la aplicarea prezentei dispoziții: 1. la conversia unui împrumut: atribuirea către creditor a unor titluri reprezentative din capitalul social al debitorului. În caz de conversie a unui împrumut capitalizant convertibil, dobânda capitalizată care se raportează la perioada exercițiului de exploatare în curs care precede conversia este impozabilă în momentul schimbului". În plus, articolul 22a alineatul (4) prevede următoarele: „În ceea ce privește asociatul, prețul și data de achiziție a titlurilor primite în schimb corespund prețului și datei de achiziție a titlurilor date în schimb. În cazul plății unei sulte către asociat, prețul de achiziție al titlurilor primite în schimb trebuie micșorat cu valoarea sultei respective".

([148]) Articolul 6 din StAnpG prevede: „Durch Missbrauch von Formen und Gestaltungsmöglichkeiten des bürgerlichen Rechts kann die Steuerpflicht nicht umgangen oder gemindert werden. Liegt ein Missbrauch vor, so sind die Steuern so zu erheben, wie sie bei einer den wirtschaftlichen Vorgängen, Tatsachen und Verhältnissen angemessenen rechtlichen Gestaltung zu erheben wären".

([149]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, secțiunea 4.2.1.

([150]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, secțiunea 4.2.2.1.

2. În al doilea rând, Comisia a exprimat îndoieli în ceea ce privește metoda utilizată în soluțiile fiscale anticipate contestate pentru a determina venitul impozabil al LNG Supply și GSTM – o marjă impozabilă care nu se bazează pe nicio analiză economică – și conformitatea acestei metode cu principiul concurenței depline ([151]).

(95) În sfârșit, a treia îndoială viza efectul combinat al deductibilității acumulărilor la ZORA la nivelul filialelor și neimpozitarea veniturilor corespunzătoare nivelului EIL și LNG Luxemburg ca urmare a aplicării articolului 22a din LIR ([152]). Combinând cele două efecte, Luxemburg a aprobat neimpozitarea efectivă a unei părți importante din profiturile generate de activitățile GSTM și LNG Supply în Luxemburg. Comisia se întreba dacă acest rezultat se îndepărta de obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, care, în conformitate cu articolul 163 din LIR, este de a impozita profiturile obținute de toate societățile supuse impozitării în Luxemburg ([153]).

(96) În cadrul acestei a treia îndoieli, Comisia se întreba, de asemenea, dacă tratamentul fiscal aprobat prin soluțiile fiscale anticipate ar putea constitui o aplicare eronată a articolului 166 din LIR, al cărui obiectiv este de a elimina dubla impozitare economică a aceluiași profit. În special, Comisia a subliniat faptul că aplicarea articolului 166 din LIR părea să fi fost invocată de CEF și LNG Holding pentru a scuti profiturile care nu au fost impozitate la nivelul GSTM și LNG Supply ([154]).

(97) Comisia a indicat faptul că soluțiile fiscale anticipate contestate par să ofere un avantaj selectiv nu numai societăților holding CEF și LNG Holding, ci și grupului Engie în ansamblu ([155]).

(98) De asemenea, Comisia a considerat, cu titlu preliminar, că soluțiile fiscale anticipate contestate ar putea avea drept efect derogarea de la prevederile luxemburgheze privind abuzul de drept în domeniul fiscal (articolele 5 și 6 din StAnpG) ([156]).

(99) În cadrul unei reuniuni din 1 iunie 2017 și în scrisoarea din 11 decembrie 2017, în urma prezentării de informații suplimentare de către Luxemburg și Engie, Comisia a explicat mai detaliat unele aspecte legate de evaluarea sa. Comisia a observat că articolul 109 alineatul (1) din LIR nu se aplică societăților constituite în conformitate cu legislația luxemburgheză și/sau societăților care își au domiciliul fiscal în Luxemburg. Comisia a observat, de asemenea, că regimul prevăzut la articolul 22a din LIR este un regim opțional și că societățile implicate în speță nu au optat încă, până în prezent, pentru aplicarea acestuia. În sfârșit, Comisia a indicat că, în opinia Luxemburgului, soluțiile fiscale anticipate contestate se bazează pe regimul general privind impozitul pe profit („*se fondent sur le régime général d'imposition sur les sociétés*") ([157]) și, în special, pe principiul legăturii dintre bilanțul fiscal și bilanțul comercial („*le principe de l'accrochement du bilan fiscal au bilan commercial*") ([158]). În această privință și astfel cum se arată în decizia de inițiere a procedurii, ([159]) sistemul de referință aplicabil ar putea fi sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, al cărui obiectiv este de a impozita profitul societăților supuse impozitului pe profit în Luxemburg.

(100) În plus, Comisia a explicat în scrisoarea din 11 decembrie 2017, în ceea ce privește avantajul conferit grupului Engie ([160]), că, deoarece obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg este, în principiu, de a include în venitul impozabil toate profiturile înregistrate în contabilitatea societății, tranzacțiile de finanțare intragrup care au loc între mai multe entități cu domiciliul fiscal în Luxemburg nu ar trebui să aibă niciun impact asupra sumei veniturilor impozabile ale acestor entități sau, cu alte cuvinte, asupra venitului lor impozabil combinat. Cu toate acestea, în speță, Comisia a observat că soluțiile fiscale anticipate contestate au condus la o reducere a venitului impozabil combinat al Engie în Luxemburg (raționament la nivel de grup).

4. **OBSERVAȚII FORMULATE DE LUXEMBURG**

(101) Luxemburg reamintește în primul rând faptul că, în conformitate cu articolul 114 din tratat, dispozițiile fiscale intră în sfera de competență a statelor membre. Numai în cazul în care o dispoziție fiscală încalcă articolul 107 din tratat, Comisia poate examina această dispoziție.

(102) În al doilea rând, Luxemburg contestă existența unui avantaj selectiv, pe baza următoarelor motive.

([151]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, secțiunea 4.2.2.2.
([152]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, secțiunea 4.2.3.
([153]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, considerentele 151-155.
([154]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, considerentul 156.
([155]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, considerentul 152
([156]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, considerentul 158.
([157]) A se vedea observațiile Luxemburgului cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctul 168.
([158]) A se vedea observațiile Luxemburgului cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctul 170.
([159]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, considerentul 152
([160]) A se vedea considerentul 97.

4.1. *SISTEMUL DE REFERINȚĂ UTILIZAT DE COMISIE ÎN DECIZIA DE INIȚIERE A PROCEDURII ESTE ERONAT*

(103) În primul rând, în opinia Luxemburgului, articolul 109 din LIR se aplică numai persoanelor fizice și, prin urmare, nu se aplică societăților.

(104) În al doilea rând, Luxemburg susține că ZORA sunt, din perspectiva fiscală luxemburgheză, instrumente de datorie; prin urmare, acestea nu pot fi asimilate unor participații la capital ([161]). Această clasificare este justificată, în principal, de lipsa drepturilor de vot asociate deținerii de ZORA, a drepturilor de participare la gestiune, a dividendelor sau a cotei din surplusul de după lichidare, de obligația de a fi rambursate la o dată fixă, de absența unui act notarial de constatare a unui aport de capital și de forma juridică a contractului. În plus, Luxemburg susține că ZORA nu reprezintă un titlu care dă dreptul la o participare la profitul anual sau la profitul obținut din lichidare. Prin urmare, în opinia Luxemburgului, articolul 164 alineatele (1) și (2) din LIR nu se aplică.

(105) În al treilea rând, în ceea ce privește caracterul deplinei concurențe a ZORA, Luxemburg consideră că nu s-au luat în considerare de către Comisie diferitele categorii de investitori. ZORA nu sunt contracte de împrumut standard, ci instrumente atipice care acoperă debitorul împotriva eventualelor riscuri operaționale și permit investitorului să beneficieze de o rentabilitate mai mare a investiției. Având în vedere volatilitatea pieței și dependența de finanțare, utilizarea unui ZORA este logică pentru creditor și instrumente similare pot fi observate pe piețele financiare, cum ar fi, de exemplu, titlurile de creanță care reproduc performanța unui anumit suport. Prin urmare, ZORA îndeplinește condițiile de deplină concurență și, în opinia Luxemburgului, articolul 164 alineatul (3) din LIR nu se aplică.

(106) Potrivit Luxemburgului, sistemul de referință este constituit, pe de o parte, din articolele 18, 40 și 23 din LIR, care prevăd stabilirea venitului impozabil al unei societăți, principiul legăturii dintre bilanțul comercial și bilanțul fiscal, precum și principiul prudenței; și, pe de altă parte, din articolul 22a din LIR.

(107) Luxemburg susține că determinarea profitului impozabil, astfel cum este definit în articolul 18 din LIR, urmează două principii mari: în primul rând, principiul legăturii dintre bilanțul comercial și bilanțul fiscal (articolul 40 din LIR) și, în al doilea rând, principiul prudenței, potrivit căruia un profit nu poate fi impozitat atât timp cât nu a fost realizat.

(108) În ceea ce privește articolul 22a din LIR, Luxemburg declară că este vorba despre un regim opțional aplicabil societăților în conformitate cu articolul 162 din LIR ([162]).

(109) Luxemburg contestă interpretarea potrivit căreia articolul 163 din LIR prevede un obiectiv sau un principiu al sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, conform căruia toate profiturile înregistrate de societățile rezidente în Luxemburg ar trebui să fie impozitate. Luxemburg consideră că acest obiectiv nu este nici consacrat, nici reflectat în vreo dispoziție a legii. În opinia Luxemburgului, definirea unui sistem de referință ar trebui să se bazeze pe un set de norme prevăzute de legiuitor și nu pe un principiu ipotetic sau pe un obiectiv, a cărui interpretare ar risca să se abată de la condițiile exacte ale legii.

4.2. *SOLUȚIILE FISCALE ANTICIPATE CONTESTATE NU SE ÎNDEPĂRTEAZĂ DE SISTEMUL DE REFERINȚĂ*

(110) Luxemburg susține că, prin acceptarea deductibilității cheltuielilor legate de ZORA, tratamentul fiscal aprobat prin soluțiile fiscale anticipate contestate era în deplină conformitate cu articolele 14-60 din LIR și, prin urmare, cu articolele 18, 40 și 23 din LIR. Luxemburg consideră că s-a ignorat de către Comisie faptul că cheltuielile deductibile la nivelul GSTM și LNG Supply nu sunt nici dobânzi, nici dividende. Rambursarea ZORA se poate face la un preț mai mare decât valoarea nominală a instrumentului. În conformitate cu principiul prudenței, debitorul trebuie să prevadă o cheltuială ținând cont de acest risc. În conformitate cu articolele 18, 40 și 23 din LIR, această cheltuială este deductibilă fiscal.

([161]) A se vedea observațiile Luxemburgului cu privire la decizia de inițiere a procedurii, p. 8: „Un ZORA constituie un contrat care prevede condițiile unei datorii, precum și ale rambursării acesteia, astfel încât articolul 164 din LIR nu este considerat relevant în speță". „Împrumuturile ZORA au, din punctul de vedere fiscal luxemburghez, caracteristicile esențiale ale unei datorii și nu ale unei participații la capital".

([162]) Articolul 162 din LIR: „(1) Dispozițiile titlului I din prezenta lege sunt aplicabile pentru determinarea venitului impozabil și a veniturilor nete care îl compun, pentru determinarea profitului obținut din cesiune și din lichidare și pentru declararea, stabilirea și perceperea impozitului, cu excepția cazului în care nu se dispune altfel în continuare sau dacă aplicarea acestor dispoziții nu se justifică, dată fiind natura specială a organismelor cu caracter colectiv. (2) În temeiul alineatului de mai sus, un regulament al Marelui Ducat va specifica care sunt dispozițiile aplicabile organismelor cu caracter colectiv".

(111) Luxemburg consideră că tratamentul fiscal aprobat prin soluțiile fiscale anticipate contestate era în deplină conformitate cu prevederile articolelor 97 și 22a din LIR. Luxemburg susține că s-a considerat în mod greșit de către Comisie că orice dobândă capitalizată ar trebui să fie impozabilă. În general, Luxemburg susține că Comisia nu a ținut seama de faptul că, astfel cum se explică în considerentul 110, cheltuielile deductibile nu sunt nici dobânzi, nici dividende. Principiul prudenței presupune că o cheltuială, care este deductibilă fiscal pentru una dintre părți, nu conduce neapărat la un profit impozabil pentru cealaltă parte. ZORA trebuie evaluate de către creditor la prețul de achiziție și nu la prețul pieței. Prin urmare, Luxemburg consideră că ZORA nu generează niciun venit impozabil la nivelul creditorului înainte de data conversiei.

(112) Din perspectivă fiscală, la data conversiei a fost recunoscut un profit, egal cu diferența dintre prețul de achiziție și valoarea de piață a acțiunilor. Cu toate acestea, Luxemburg susține că EIL și LNG Luxemburg pot opta pentru mecanismul prevăzut la articolul 22a din LIR. Acțiunile primite de către creditor pot fi considerate ca înlocuind ZORA. Într-un astfel de caz, acțiunile pot fi valorificate în conturile creditorului la valoarea nominală a ZORA.

(113) Cu toate acestea, Luxemburg precizează că, în urma rambursării parțiale a ZORA de către LNG Supply, care a avut loc în 2014, LNG Luxemburg nu a optat pentru regimul opțional prevăzut la articolul 22a din LIR și a înregistrat un profit impozabil în conturile sale.

(114) Luxemburg consideră că soluțiile fiscale anticipate contestate nu se îndepărtează de principiul concurenței depline prin faptul că acceptă o metodă de determinare a profiturilor GSTM și LNG Supply bazată pe riscuri, pe funcțiile exercitate și pe activele utilizate de fiecare entitate.

(115) Luxemburg contestă faptul că a aplicat în mod eronat articolul 166 din LIR, dat fiind că soluțiile fiscale anticipate contestate nu fac decât să confirme o lectură strictă și corectă a diferitelor dispoziții fiscale aplicabile oricărei întreprinderi supuse impozitului pe profit.

(116) Luxemburg contestă faptul că obiectivul articolului 166 din LIR este de a evita dubla impozitare economică. Luxemburg consideră că, în conformitate cu articolul 166 din LIR, veniturile nu trebuie să fi fost impozitate anterior pentru a beneficia de scutirea veniturilor obținute din participații. Singurele condiții pentru a beneficia de scutirea veniturilor obținute din participații sunt natura instrumentului, procentajul deținut în capitalul entității în cauză sau prețul de achiziție și durata deținerii participațiilor. În cazul de față, articolul 166 din LIR a fost aplicat în conformitate cu toate aceste condiții. Ținând cont de cele de mai sus, Luxemburg consideră nu numai că sistemul impozitului pe profit din Luxemburg nu impune ca toate veniturile să fie impozitate, ci și că, în conformitate cu articolul 166 din LIR, veniturile eligibile pentru scutirea veniturilor obținute din participații nu trebuie neapărat să rezulte din venituri impozitate în prealabil.

(117) De asemenea, Luxemburg susține că, în cazul în care Comisia consideră că articolul 166 din LIR nu constituie o derogare de la sistemul de referință, aceasta trebuie să demonstreze că soluțiile fiscale anticipate contestate autorizează o aplicare derogatorie a articolului 166 din LIR la CEF și la LNG Holding. Luxemburg contestă, în special, aplicarea combinată a articolelor 164 și 166 din LIR, întrucât dispozițiile articolului 164 din LIR nu reprezintă o condiție sine qua non pentru aplicarea articolului 166 din LIR. Articolul 164 din LIR se aplică numai veniturilor distribuite de societăți naționale (societăți rezidente în Luxemburg), în timp ce dispozițiile articolului 166 din LIR acoperă un domeniu de aplicare mai larg, regimul de scutire al veniturilor obținute din participații aplicându-se veniturilor provenite din participații atât ale unor societăți rezidente în Luxemburg, cât și străine. Acestea fiind spuse, Luxemburg recunoaște în mod explicit că, cu excepția participațiilor străine, toate participațiile ale căror venituri pot beneficia de articolul 166 intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor articolului 164 din LIR ([163]).

(118) În ceea ce privește raționamentul aplicat la nivelul grupului (a se vedea considerentul 100), Luxemburg își reafirmă poziția potrivit căreia raționamentul Comisiei nu se poate baza pe un sistem de referință inadecvat și inexistent. Luxemburg subliniază faptul că dreptul luxemburghez nu precizează faptul că tranzacțiile de finanțare intragrup între entități care își au domiciliul fiscal în Luxemburg nu pot crește sau scădea suma veniturilor impozabile ale tuturor acestor entități în Luxemburg sau, cu alte cuvinte, nu pot avea impact asupra veniturilor impozabile combinate ale grupului în Luxemburg. În plus, Luxemburg explică faptul că, pentru a determina dacă o măsură este selectivă, Comisia trebuie să demonstreze că aceasta constituie o derogare de la sistemul de referință, și nu de la obiectivul sistemului de referință.

([163]) A se vedea observațiile Luxemburgului privind scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspuns la întrebarea 1.b: „În afară de excepția privind societățile străine […], toate participațiile ale căror venituri pot beneficia de regimul de scutire în temeiul articolului 166 din LIR intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor articolului 164 din LIR”.

(119) Luxemburg susține că, pentru a stabili caracterul selectiv al unei măsuri, Comisia trebuie să demonstreze că întreprinderile dintr-un anumit sector sunt favorizate în comparație cu altele și face trimitere la anularea deciziei Comisiei în cauza Comunidad Autonoma de Galicia ([164]).

(120) De asemenea, Luxemburg contestă afirmația Comisiei potrivit căreia orice cheltuială deductibilă fiscal înregistrată de emitentul unui ZORA în temeiul acumulărilor la ZORA ar fi fost inclusă în veniturile impozabile ale creditorului, neavând, prin urmare, niciun impact asupra veniturilor impozabile ale grupului în Luxemburg. Luxemburg reamintește că articolul 22a din LIR permite creditorului unui împrumut convertibil să nu înregistreze un câștig de capital în momentul conversiei. Prin urmare, în opinia Luxemburgului, intervenția EIL și a LNG Luxemburg nu a scăzut veniturile impozabile ale grupului Engie, ceea ce s-ar fi întâmplat dacă grupul ar fi recurs în mod direct la un ZORA.

(121) De asemenea, Luxemburg contestă orice abuz de drept. În special, Luxemburg denunță insinuarea Comisiei potrivit căreia acesta ar fi aprobat o tranzacție simulată în sensul articolului 5 din StAnpG și reamintește că diferitele părți au o existență juridică reală și că și-au îndeplinit în mod corect obligațiile contractuale. De asemenea, Luxemburg respinge argumentul potrivit căruia forma juridică a tranzacției nu ar fi în conformitate cu fondul, în sensul articolului 6 din StAnpG, tranzacțiile fiind realizate pentru a finanța transferul de active în cadrul grupului.

4.3. *ABSENȚA RECUPERĂRII*

(122) În cele din urmă, în cazul în care Comisia ar adopta o decizie negativă, Luxemburg consideră că aceasta ar trebui să se aplice numai pentru viitor și că Comisia nu ar trebui să solicite recuperarea presupusului ajutor de stat, în conformitate cu principiile securității juridice și încrederii legitime.

5. **OBSERVAȚIILE FORMULATE DE ENGIE**

(123) Engie consideră că ZORA sunt instrumente de datorie. Suma totală care trebuie să fie rambursată depinde de performanța debitorului. Prin urmare, potrivit Engie, creditorul nu ar trebui să primească niciun venit înainte de conversie. În plus, până la data conversiei, ZORA este un instrument de datorie în conturi și, în consecință, este tratat ca atare din punct de vedere atât contabil, cât și fiscal.

(124) Engie consideră că deductibilitatea cheltuielilor legate de un ZORA la nivelul debitorului este în concordanță cu legislația fiscală aplicabilă. Cheltuielile legate de rambursarea ZORA care sunt înregistrate în contabilitate în conformitate cu normele contabile aplicabile sunt deductibile fiscal în conformitate cu principiul fiscal fundamental al legăturii dintre bilanțul contabil și bilanțul fiscal. În conformitate cu principiul prudenței contabile, creditorul nu are dreptul să contabilizeze un profit în conturile sale înainte de conversia ZORA în acțiuni. Prin urmare, abia la data conversiei creditorul contabilizează un profit, care este impozabil. Cu toate acestea, potrivit Engie, articolul 22a din LIR permite unei societăți să beneficieze de o amânare temporară a impozitării în cazul conversiei unui împrumut convertibil. În cele din urmă, EIL și LNG Luxemburg și-au acoperit riscurile prin încheierea de contracte la termen cu CEF, respectiv cu LNG Holding. Veniturile obținute de CEF și LNG Holding provenite din investițiile lor sunt impozabile în conformitate cu legislația în vigoare din domeniul fiscal, inclusiv articolul 166 din LIR.

(125) Engie a explicat mai în detaliu care erau activitățile transferate către LNG Supply și GSTM, care constau într-un contract pe termen lung (aproximativ 20 de ani) de aprovizionare cu gaz natural lichefiat („contractul LNG") în Yemen și, respectiv, activele sale accesorii (capacitatea de terminal și capacitatea de transport), pe de o parte, și activitățile de centralizare a trezoreriei (*cash pooling*) grupului, pe de altă parte ([165]).

(126) Engie a explicat, de asemenea, că numai ZORA între LNG Supply și LNG Luxemburg a făcut obiectul unei conversii parțiale în acțiuni în 2014 ca urmare a profiturilor mari realizate de LNG Supply. În urma conversiei parțiale, LNG Luxemburg a înregistrat venituri impozabile. LNG Luxemburg nu a optat pentru regimul instituit prin articolul 22a din LIR. În cursul aceluiași exercițiu financiar, entitatea a înregistrat o cheltuială deductibilă cu aceeași valoare, ca urmare a transferului acțiunilor către LNG Holding în cadrul contractului la termen LNG.

([164]) Cauza C-70/16 P, Comunidad Autónoma de Galicia și Retegal v Comisia, ECLI:EU:C:2017:1002.

([165]) Engie a afirmat, de asemenea, că LNG Supply avea aproximativ [1-40] de angajați cu normă întreagă, iar GSTM aproximativ [1-10] angajați cu normă întreagă. Engie a confirmat, de asemenea, că LNG Luxemburg nu are nicio altă activitate în afara deținerii ZORA LNG și contractul la termen LNG.

(127) Engie a confirmat, de asemenea, că, de fapt, aplicarea articolului 22a din LIR nu a avut niciun impact asupra veniturilor impozabile ale creditorilor ZORA (LNG Luxemburg și EIL), dat fiind că prețul de vânzare și data vânzării se stabilesc în prealabil în contractele la termen. În această privință, în cursul reuniunii din 1 iunie 2017 au avut loc discuții referitoare la scenariul în care LNG Luxemburg sau EIL ar realiza un profit impozabil sau o pierdere, având în vedere că ZORA și contractele la termen se acoperă reciproc. Engie a explicat faptul că orice venit impozabil care rezultă din conversia ZORA se traduce printr-o pierdere corespunzătoare deductibilă fiscal privind contractele la termen.

(128) În cele din urmă, în ceea ce privește cadrul juridic aplicabil la nivelul societăților holding (și anume, CEF și LNG Holding), Engie a precizat că, la data transferului acțiunilor și în cazul în care valoarea acțiunilor este mai mare decât prețul de achiziție stabilit în contractele la termen, societatea holding nu înregistrează niciun profit în conturile sale. Un astfel de profit poate fi constatat numai ulterior, dacă și în momentul în care acțiunile emitenților sunt vândute sau anulate. Potrivit Engie, acest profit potențial poate fi scutit de taxe în temeiul regimului de scutire a veniturilor obținute din participații, aplicabil pentru toate societățile din Luxemburg, în conformitate cu articolul 166 din LIR.

(129) Engie susține că punerea în aplicare a ZORA GSTM și a ZORA LNG respectă soluțiile fiscale anticipate adoptate în conformitate cu legislația fiscală și că aceasta nu conduce la o dublă neimpozitare. De asemenea, Engie a explicat, în cadrul reuniunii din iunie 2017, că, urmând un raționament economic, mai degrabă decât un raționament juridic, este important să se țină cont de durata îndelungată a ZORA și să nu se concentreze pe anii în care au fost realizate profituri și pe parcursul cărora au fost plătite impozite limitate. Engie a explicat faptul că, în cazul unui raționament entitate cu entitate, mai degrabă decât al unui demers economic sau global, regimul este simetric.

(130) Engie a explicat, de asemenea, că ZORA GSTM nu a făcut încă obiectul niciunei conversii. Niciun profit nu a fost înregistrat la nivelul EIL până în prezent. ZORA LNG a fost parțial convertit în acțiuni în 2014, generând un profit egal cu acumulările la ZORA cumulate în conturile LNG Luxemburg. LNG Luxemburg nu a optat pentru regimul opțional de amânare a impozitării prevăzut de articolul 22a din LIR, iar profitul realizat ca urmare a conversiei a fost luat în considerare în cadrul stabilirii bazei sale de impozitare pentru 2014.

(131) În plus, Engie a explicat mai detaliat rolurile precise ale EIL și LNG Luxemburg. Aceste roluri sunt descrise în rapoartele privind prețurile de transfer stabilite de Engie pentru a justifica ZORA și prezentate Comisiei împreună cu observațiile sale cu privire la decizia de inițiere a procedurii („rapoartele PT”). EIL și LNG Luxemburg sunt descrise în rapoartele PT în calitate de „investitori” care suportă toate riscurile legate de activități și care asigură funcțiile cheie care decurg din aceste activități în timp ce, în același timp, aceste entități sunt acoperite integral din punct de vedere al riscurilor de contractele la termen ([166]). Engie a explicat faptul că, din perspectiva prețurilor de transfer, în scopul de a stabili remunerația emitentului ZORA, este posibil să se contopească creditorul ZORA cu cumpărătorul acțiunilor convertite în cadrul contractelor la termen.

(132) Considerând că intervenția EIL și LNG Luxemburg este neutră din punct de vedere economic și comercial, Comisia a solicitat, în cadrul reuniunii din 1 iunie 2017, să i se explice necesitatea de a avea aceste entități pentru finanțarea transferului de active. Engie a confirmat că ar fi putut structura finanțarea transferului de activități în mod diferit. Deși există și alte modalități de a structura această operațiune, actuala structură a fost aleasă pentru că aducea mai multă flexibilitate pentru gestionarea societăților și mai multe opțiuni pentru operațiunile viitoare, care sunt criterii importante pentru organizarea unui grup de societăți.

5.1. *ENGIE RESPINGE PREZENȚA ORICĂRUI AVANTAJ*

(133) Engie consideră că societățile respective nu beneficiază de niciun avantaj, întrucât acestea nu beneficiază de nicio reducere nejustificată a impozitului. Engie afirmă că deducerea acumulărilor la ZORA nu constituie un avantaj concurențial. În plus, Engie consideră că nu poate exista niciun avantaj concurențial din contopirea regimului aplicat emitenților ZORA cu regimul aplicat creditorilor, întrucât acest avantaj nu s-a materializat ca urmare a absenței conversiei ZORA GSTM și a deciziei de a nu opta pentru recurgerea la articolul 22a din LIR pentru ZORA LNG.

5.2. *ENGIE RESPINGE CARACTERUL SELECTIV AL MĂSURILOR ÎN CAUZĂ*

(134) În primul rând, Engie consideră că soluțiile fiscale anticipate contestate nu constituie măsuri de ajutor individuale.

([166]) A se vedea raportul PT, secțiunile 6.1.2 și 6.1.3.

(135) Engie contestă sistemul de referință utilizat de Comisie în decizia de inițiere a procedurii. Engie consideră că articolul 109 alineatul (1) și articolul 164 din LIR nu sunt aplicabile, primul deoarece se referă doar la persoanele fizice, iar cel de-al doilea deoarece nu se referă la împrumuturi. Sistemul de referință corect este cel constituit din articolele 18-45 din LIR, care consacră principiile fundamentale ale legislației fiscale luxemburgheze în ceea ce privește stabilirea veniturilor impozabile ale unei societăți, de exemplu, principiul prudenței (articolul 23 din LIR), stabilirea de legături între bilanțul fiscal și bilanțul comercial (articolul 40 din LIR) și deductibilitatea cheltuielilor de exploatare (articolul 45 din LIR).

(136) Engie consideră că soluțiile fiscale anticipate contestate nu se îndepărtează de sistemul de referință aplicabil. Creșterea valorii de rambursare a datoriei constituie o cheltuială financiară pentru debitori. Această cheltuială financiară este contabilizată în conturile anuale și este deductibilă în conformitate cu principiul legăturii dintre bilanțul fiscal și bilanțul comercial și cu deductibilitatea cheltuielilor de exploatare. În schimb, în cazul unor acumulări la ZORA negative, scăderea datoriei conduce la contabilizarea unui venit impozabil. Conversia ulterioară a împrumutului în acțiuni nu repune în discuție calificarea inițială a instrumentului drept datorie. În ceea ce privește EIL și LNG Luxemburg, articolul 22a din LIR le oferă posibilitatea de a opta, în momentul conversiei, pentru o amânare a plății impozitelor. LNG Luxemburg nu a optat pentru acest regim după conversia parțială a ZORA LNG în 2014 și a înregistrat un profit impozabil. ZORA GSTM și restul de ZORA LNG nu au făcut obiectul niciunei conversii până în prezent. Nu a fost realizat niciun venit până în prezent și nu a putut fi invocat regimul opțional de la articolul 22a din LIR. Prin urmare, Engie consideră că atât în ceea ce privește conținutul formal, cât și în ceea ce privește punerea lor în aplicare, soluțiile fiscale anticipate contestate nu derogă de la sistemul de referință.

(137) Bazându-se pe rapoartele PT, Engie susține că metoda utilizată pentru estimarea marjei impozabile la nivelul debitorilor (și anume, remunerația debitorilor) corespunde unei aproximări fiabile a unui rezultat bazat pe piață și în conformitate cu principiul concurenței depline. Funcțiile, riscurile și activele diferitelor entități juridice au fost remunerate în conformitate cu prețurile pieței. Cele două rapoarte PT furnizate evaluează funcțiile și riscurile asumate de către debitori (LNG Supply sau GSTM) și „investitor" (care nu este identificat în mod precis) și concluzionează că majoritatea riscurilor sunt suportate de „investitor", în timp ce debitorul este implicat în gestionarea cotidiană a activităților transferate. Conform rapoartelor PT, metoda prețului comparabil pe piața liberă ([167]) este metoda adecvată pentru a evalua caracterul deplinei concurențe a ZORA și remunerația „exchange traded-funds" este o remunerație comparabilă. În sfârșit, rapoartele PT concluzionează că remunerația debitorilor este conformă cu remunerația „exchange traded-funds" și, prin urmare, trebuie să fie în conformitate cu principiul deplinei concurențe.

(138) Potrivit Engie, confirmarea prin soluțiile fiscale anticipate contestate a aplicării combinate a dispozițiilor respective din legislația luxemburgheză este în concordanță cu obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, care este să impoziteze profiturile tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg, după luarea în considerare a remunerației instrumentelor de datorie emise. Orice purtător al unui instrument de datorie (debitor) ar fi supus aceluiași tratament fiscal, și anume deductibilitatea cheltuielilor financiare. În același mod, orice creditor care ar acorda un împrumut similar ar fi supus aceluiași tratament fiscal, și anume impozitarea unui profit contabil în momentul rambursării, cu excepția cazului în care acesta optează pentru regimul de amânare a plății impozitelor.

(139) Engie contestă, de asemenea, orice abuz de drept. Entitățile implicate în tranzacții sunt, toate, entități juridice. În plus, tranzacțiile în cauză au o logică economică, care este de a finanța transferul de activități. Prin urmare, Engie consideră că Luxemburg nu a scutit acumulările la ZORA de impozit, nici nu a aprobat vreo evaziune fiscală sau vreun abuz de drept intern.

(140) În al doilea rând, Engie consideră că, dat fiind că soluțiile fiscale anticipate contestate nu fac decât să confirme legislația națională aplicabilă, acestea ar trebui să fie evaluate ca schemă de ajutor. În această privință, Engie consideră că aceste scheme de ajutor, astfel cum au fost interpretate de soluțiile fiscale anticipate contestate, nu sunt selective. Acestea sunt generale deoarece se aplică, izolat sau cumulativ, fără distincție, tuturor operatorilor economici, fără nicio condiție. Aplicabilitatea acestora nu este supusă emiterii de soluții fiscale anticipate, care au fost solicitate în acest caz din motive de securitate juridică. Toate întreprinderile aflată într-o situație de fapt și de drept comparabilă în ceea ce privește obiectivul urmărit de sistemul fiscal, și anume impozitarea profiturilor, pot beneficia de aceste scheme de ajutor. Prin urmare, potrivit Engie, acestea nu creează, prin efectele lor concrete, nicio discriminare sau diferențiere între întreprinderi.

([167]) Metoda prețului comparabil pe piața liberă este una dintre cele cinci metode de stabilire a prețurilor de transfer, recunoscute de OCDE în Ghidul OCDE privind prețurile de transfer pentru întreprinderile multinaționale și administrațiile fiscale – ediția 2010.

(141) În al treilea rând, Engie susține că măsurile în cauză rezultă din principiile directoare ale sistemului fiscal luxemburghez, în special din principiul prudenței.

(142) Engie contestă faptul că sistemul impozitului pe profit din Luxemburg are drept obiectiv impozitarea profiturilor înregistrate în conturi. Sistemul de referință este sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, din care face parte articolul 166 din LIR, a cărui aplicare a fost aprobată în soluțiile fiscale anticipate contestate.

(143) Engie arată, de asemenea, că soluțiile fiscale anticipate contestate nu derogă de la articolul 166 din LIR. În conformitate cu sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, dividendele sau câștigurile de capital înregistrate de un contribuabil nu pot fi impozitate dacă sunt îndeplinite condițiile articolului 166 din LIR. Engie subliniază că condițiile articolului 166 din LIR erau îndeplinite la momentul în care LNG Supply și-a redus capitalul prin anularea acțiunilor nou emise. Prin urmare, Engie consideră că soluțiile fiscale anticipate contestate nu s-au îndepărtat de normele fiscale aplicabile și nu au avut ca rezultat reducerea impozitelor care ar fi fost datorate în lipsa acestora.

(144) Engie consideră, de asemenea, că, în conformitate cu articolele 99 și 101 din Constituția Luxemburgului, autoritățile fiscale luxemburgheze nu pot deroga de la condițiile stricte stabilite la articolul 166 din LIR.

(145) Engie subliniază că decizia de inițiere a procedurii se referă la o potențială măsură de ajutor individual, și nu la articolul 166 din LIR, care ar constitui o schemă de ajutor. În cazul în care Comisia nu consideră articolul 166 din LIR ca fiind derogatoriu în sine, ci repune în discuție aplicarea acestuia în soluțiile fiscale anticipate contestate, Comisia nu reușește să demonstreze că soluțiile fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la articolul 166 din LIR.

(146) Engie consideră că extinderea domeniului de aplicare a regimului de scutire a veniturilor obținute din participații – introdus inițial în Luxemburg în 1940 – era în conformitate cu obiectivul construirii pieței interne. Potrivit Engie, tocmai acesta este obiectivul urmărit de Directiva 90/435/CEE. Engie consideră că această directivă nu impune impozitarea profiturilor care urmează a fi distribuite.

(147) În ceea ce privește raționamentul dezvoltat la nivelul grupului, Engie indică faptul că criteriul de selectivitate trebuie să fie evaluat la nivelul fiecărei entități juridice, și nu la nivelul grupului. Engie consideră că, în unele dintre deciziile anterioare ([168]), Comisia a considerat că o analiză la nivelul grupului nu era justificată.

(148) Potrivit Engie, sistemul impozitului pe profit din Luxemburg nu prevede niciun principiu de simetrie în ceea ce privește tratamentul între societăți rezidente fiscal care fac parte din aceeași tranzacție, nici „linking rules" (reguli de asociere), astfel cum recomandă OCDE ([169]). Engie reiterează faptul că fiecare entitate din cadrul grupului a fost impozitată în conformitate cu normele aplicabile, astfel cum s-a confirmat prin soluțiile fiscale anticipate contestate.

(149) Engie explică faptul că tranzacțiile al căror tratament fiscal a fost aprobat prin soluțiile fiscale anticipate contestate urmăresc un obiectiv economic, și anume finanțarea transferului de active. Prin urmare, potrivit Engie, criteriile de la articolul 6 StAnpG nu sunt îndeplinite în speță.

(150) Engie arată că beneficiarii soluțiilor fiscale anticipate contestate nu au fost tratați în mod diferit față de alte societăți care nu ar beneficia de astfel de soluții fiscale anticipate, dat fiind că soluțiile fiscale anticipate contestate nu fac decât să confirme aplicarea corectă a normelor fiscale aplicabile în Luxemburg. Prin urmare, soluțiile fiscale anticipate contestate nu constituie nici *de jure*, nici *de facto* o discriminare față de alte întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a Engie în lumina obiectivelor regimului fiscal luxemburghez.

5.3. *ABSENȚA RECUPERĂRII*

(151) În cele din urmă, Engie afirmă că, în cazul în care Comisia ar califica soluțiile fiscale anticipate contestate drept ajutor incompatibil cu piața internă, aceasta nu ar putea impune recuperarea lor fără a încălca mai multe principii generale de drept, și anume principiile securității juridice, încrederii legitime, bunei administrări și egalității de tratament.

([168]) Decizia 2009/809/CE a Comisiei din 8 iulie 2009 privind schema groepsrentebox pe care Țările de Jos intenționează să o pună în aplicare [C 4/07 (ex N 465/06)] (JO L 288, 4.11.2009, p. 26). Decizia (UE) 2016/2326 a Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) pus în aplicare de Luxemburg în favoarea Fiat (JO L 351, 22.12.2016, p. 1).

([169]) Acțiunea 2 din proiectul BEPS (erodarea bazei de impozitare și transferul profiturilor).

(152) În special, potrivit Engie, Comisia ar putea să demonstreze existența unui avantaj selectiv doar prin impunerea retroactivă a propriei sale interpretări a legislației fiscale luxemburgheze pentru a concluziona că aceasta a fost pusă în aplicare în mod eronat în cazul de față. Insecuritatea juridică ce ar rezulta din aceasta ar trebui să fie limitată de lipsa retroactivității efectelor deciziei în cauză.

6. **EVALUAREA MĂSURILOR DE AJUTOR**

(153) Astfel cum s-a descris în considerentul 92 din decizia de inițiere a procedurii, Comisia a ridicat exprimat trei mari îndoieli. În prezenta decizie, Comisia își va concentra evaluarea pe a treia îndoială, și anume efectul combinat al deductibilității acumulărilor la ZORA și scutirea veniturilor corespunzătoare, și va explica motivele pentru care îndoielile exprimate în decizia de inițiere a procedurii nu au fost înlăturate.

6.1. *EXISTENȚA AJUTORULUI*

(154) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, orice ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau prin furnizarea anumitor bunuri este incompatibil cu piața internă, în măsura în care afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(155) Pentru ca o măsură să fie calificată drept ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, se impune ca toate condițiile prevăzute de această dispoziție să fie îndeplinite ([170]). Prin urmare, trebuie, în primul rând, să fie vorba despre o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat; în al doilea rând, această intervenție trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre; în al treilea rând, aceasta trebuie să acorde un avantaj selectiv unei întreprinderi și, în al patrulea rând, aceasta trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența ([171]).

(156) În ceea ce privește prima condiție necesară pentru a constata existența unui ajutor, soluțiile fiscale anticipate contestate au fost emise de administrația fiscală luxemburgheză, care este un organ al statului luxemburghez. Prin aceste soluții fiscale anticipate, administrația acceptă un anumit tratament fiscal. Pe baza respectivelor soluții fiscale anticipate, societățile grupului Engie, LNG Supply, LNG Luxemburg, LNG Holding, GSTM, EIL și CEF, au stabilit valoarea impozitului pe profit pe care trebuiau să îl plătească Luxemburgului în fiecare an. Ulterior, soluțiile fiscale anticipate respective au fost utilizate de aceste societăți din cadrul grupului Engie pentru declarațiile anuale privind impozitul pe profit, care au fost acceptate de administrația fiscală din Luxemburg ca stabilind impozitul pe profit datorat de acestea în Luxemburg. Avantajul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este, prin urmare, imputabil Luxemburgului.

(157) În ceea ce privește finanțarea măsurilor prin intermediul resurselor de stat, din jurisprudența constantă a Curții de Justiție reiese că o măsură prin care autoritățile publice acordă anumitor întreprinderi o scutire de impozit care, deși nu implică un transfer pozitiv de resurse de stat, pune persoanele cărora aceasta li se aplică într-o situație financiară mai favorabilă decât a celorlalți contribuabili, constituie un ajutor de stat ([172]). În acest caz, soluțiile fiscale anticipate contestate confirmă faptul că acumulările la ZORA sunt cheltuieli deductibile fiscal la nivelul LNG Supply și GSTM, în timp ce veniturile corespunzătoare, odată realizate la nivelul LNG Holding și, respectiv, CEF, ar fi scutite de impozitare. În consecință, cuantumurile acumulărilor la ZORA, care reprezintă o parte considerabilă din profiturile generate de LNG Supply și GSTM, rămân neimpozitate în Luxemburg. Prin urmare, se poate afirma că tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate are drept efect reducerea impozitului pe profit datorat în Luxemburg de către grupul Engie și, în consecință, conduce la o pierdere a resurselor de stat. Aceasta se datorează faptului că toate cheltuielile societăților din cadrul grupului Engie care sunt declarate ca fiind deductibile fiscal în Luxemburg, precum și toate veniturile societăților din cadrul grupului Engie declarate neimpozabile în Luxemburg au drept rezultat o pierdere de venituri fiscale care, în caz contrar, ar fi fost la dispoziția Luxemburgului ([173]). Prin urmare, măsurile sunt finanțate prin intermediul resurselor de stat.

(158) În ceea ce privește cea de a doua condiție necesară pentru constatarea existenței unui ajutor, societățile care beneficiază de soluțiile fiscale anticipate contestate fac parte din grupul Engie, un grup multinațional care își desfășoară activitatea pe diverse piețe energetice în mai multe state membre, astfel încât orice ajutor în favoarea

([170]) A se vedea cauza C-399/08 P, Comisia/Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, punctul 38 și jurisprudența citată.
([171]) Cauzele conexate C-20/15 P, Comisia/World Duty Free, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 53 și jurisprudența citată.
([172]) A se vedea cauzele conexate C-106/09 P și C-107/09 P, Comisia/Guvernul din Gibraltar și Regatul Unit, ECLI:EU:C:2011:732, punctul 72 și jurisprudența citată.
([173]) A se vedea cauzele conexate C-106/09 P și C-107/09 P, Comisia/Guvernul din Gibraltar și Regatul Unit, ECLI:EU:C:2011:732, punctul 72 și jurisprudența citată.

lor este de natură să afecteze schimburile comerciale în cadrul Uniunii. În aceeași ordine de idei, oferind un tratament fiscal favorabil pentru Engie, Luxemburg a atras potențiale investiții în alte state membre, care nu pot să ofere un tratament fiscal la fel de favorabil și care nu vor face acest lucru. Având în vedere că soluțiile fiscale anticipate contestate consolidează poziția concurențială a beneficiarului în raport cu alte întreprinderi concurente în cadrul schimburilor comerciale în interiorul Uniunii, acestea trebuie considerate ca fiind susceptibile să afecteze astfel de schimburi comerciale ([174]).

(159) În mod similar, în ceea ce privește a patra condiție necesară pentru constatarea existenței unui ajutor, se consideră că o măsură acordată de către stat denaturează sau amenință să denatureze concurența în cazul în care aceasta este susceptibilă să consolideze poziția concurențială a beneficiarului în comparație cu celelalte întreprinderi concurente ([175]).

(160) În special, Engie își exercită activitatea în domeniul energiei electrice, al gazelor naturale și al LNG, al serviciilor privind eficiența energetică și pe alte piețe afiliate în mai multe state membre ale UE. Pe toate aceste piețe, Engie se confruntă cu concurența din partea altor întreprinderi. Astfel cum se va demonstra, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate scutește Engie de o obligație fiscală pe care, în mod normal, aceasta ar fi fost obligată să o suporte în cadrul gestionării curente a activităților sale obișnuite. Prin urmare, trebuie să se considere că ajutorul acordat în temeiul acestor soluții fiscale anticipate denaturează sau amenință să denatureze concurența prin consolidarea poziției financiare a Engie pe piețele pe care grupul își desfășoară activitatea. Prin scutirea Engie de o obligație fiscală pe care, altfel, aceasta ar fi trebuit să o suporte și pe care întreprinderile concurente trebuie să o suporte, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate deblochează resurse pe care Engie le-ar putea utiliza, de exemplu, pentru a investi în activitățile sale comerciale, pentru a efectua investiții suplimentare sau pentru o mai bună remunerare a acționarilor, ceea ce conduce la denaturarea concurenței pe piețele pe care aceasta își desfășoară activitatea. Prin urmare, cea de a patra condiție necesară pentru constatarea existenței unui ajutor este îndeplinită, de asemenea, în cazul de față.

(161) În ceea ce privește a treia condiție necesară pentru constatarea existenței unui ajutor, scopul unei soluții fiscale anticipate este de a confirma anticipat modul în care se aplică sistemul fiscal de drept comun într-un caz particular, având în vedere faptele și circumstanțele specifice acestuia. Cu toate acestea, la fel ca în cazul oricărei alte măsuri fiscale, tratamentul fiscal acordat pe baza unei soluții fiscale anticipate trebuie să respecte normele privind ajutoarele de stat. În cazul în care o soluție fiscală anticipată aprobă un tratament fiscal care nu corespunde celui care ar rezulta dintr-o aplicare normală a sistemului fiscal de drept comun, fără justificare, măsura va conferi un avantaj selectiv destinatarului, în măsura în care acest tratament fiscal are drept rezultat îmbunătățirea situației financiare a întreprinderii în cauză în statul membru respectiv, în raport cu întreprinderile aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă în raport cu obiectivul regimului fiscal.

(162) În concordanță cu îndoielile exprimate în decizia de inițiere a procedurii ([176]), Comisia consideră că tratamentul fiscal aprobat prin soluțiile fiscale anticipate contestate constituie un avantaj selectiv. Existența acestui avantaj selectiv poate fi stabilită prin analiza efectelor tratamentului fiscal conferit Engie, din unghiuri diferite. În secțiunea 6.2, Comisia va stabili existența unui avantaj selectiv analizând efectele soluțiilor fiscale anticipate contestate *la nivelul individual* al societăților holding LNG Holding și CEF. În secțiunea 6.3, Comisia va stabili existența unui avantaj selectiv analizând efectele soluțiilor fiscale anticipate contestate *la nivelul grupului*. În cele din urmă, în secțiunea 6.4, Comisia va demonstra că, prin neaplicarea normelor fiscale interne antiabuz, Luxemburg a acordat un avantaj selectiv societății Engie.

6.2. *EXISTENȚA UNUI AVANTAJ SELECTIV STABILIT PRIN ANALIZAREA EFECTELOR TRATAMENTULUI FISCAL LA NIVELUL LNG HOLDING ȘI CEF*

(163) În cazul în care o măsură adoptată de stat consolidează situația financiară netă a unei întreprinderi, există un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ([177]). Atunci când se stabilește existența unui avantaj, trebuie să se facă referire la efectul măsurii însăși ([178]). În ceea ce privește măsurile fiscale, se poate acorda un avantaj prin diferite tipuri de reduceri ale sarcinii fiscale a unei întreprinderi și, în special, prin reducerea venitului impozabil sau a valorii impozitului datorat ([179]).

([174]) Hotărârea în cauza C-126/01, GEMO SA, ECLI:EU:C:2003:622, punctul 41 și jurisprudența citată.
([175]) Hotărârea în cauza 730/79, Phillip Morris, ECLI:EU:C:1980:209, punctul 11; și hotărârea în cauzele conexate T-298/97, T-312/97 etc. Alzetta, ECLI:EU:T:2000:151, punctul 80.
([176]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, considerentul 152.
([177]) A se vedea Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („Comunicarea privind noțiunea de ajutor") (JO C 262, 19.7.2016, p. 1), punctul 67 și jurisprudența citată.
([178]) A se vedea hotărârea în cauza 173/73, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:1974:71, punctul 13.
([179]) A se vedea hotărârea în cauza C-66/02, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:2005:768, punctul 78; hotărârea în cauza C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze and Others, ECLI:EU:C:2006:8, punctul 132; și hotărârea în cauza C-522/13, Ministerio de Defensa and Navantia, ECLI:EU:C:2014:2262, punctele 21-31.

(164) Soluțiile fiscale anticipate contestate aprobă un tratament fiscal pe baza căruia GSTM, EIL, CEF, LNG Supply, LNG Luxemburg și LNG Holding au determinat în fiecare an profitul lor impozabil în scopul impozitului pe profit. La rândul său, acest tratament fiscal determină valoarea impozitului pe profit pe care societățile trebuie să o achite în Luxemburg în perioada vizată de soluțiile fiscale anticipate contestate și este, prin urmare, de natură să ofere un avantaj selectiv.

(165) În consecință, în ceea ce privește argumentul Engie, prezentat în considerentul 133, potrivit căruia nu poate exista niciun avantaj dat fiind că tratamentul fiscal în cauză nu s-a materializat din cauza absenței conversiei ZORA GSTM, Comisia observă că existența avantajului nu depinde de conversia ZORA, chiar dacă, astfel cum se explică în secțiunea 8, pentru a stabili suma care trebuie recuperată se consideră că avantajul se materializează numai în momentul în care venitul primit de CEF și LNG Holding este scutit ([180]).

(166) În plus și răspunzând, de asemenea, câtorva observații formulate de către Luxemburg ([181]) și Engie ([182]), Comisia reamintește că prezenta decizie nu se referă la regimul de scutire al veniturilor obținute din participații prevăzut la articolul 166 din LIR ca atare, ci mai degrabă la aplicarea acestui regim în circumstanțele specifice în speță, astfel cum a fost aprobat de autoritățile fiscale luxemburgheze la emiterea soluțiilor fiscale anticipate contestate. De fapt, tratamentul fiscal care face obiectul evaluării de către Comisie constă în a permite aplicarea scutirii veniturilor primite de LNG Holding și CEF care decurg din participarea lor în cadrul LNG Supply și, respectiv, GSTM, ceea ce corespunde, din punct de vedere economic, unor sume deduse cu titlu de cheltuieli (acumulările la ZORA) la nivelul acestor din urmă entități. Efectul combinat al deductibilității valorii acumulărilor la ZORA și al scutirii veniturilor corespunzătoare este că aproape toate profiturile realizate de LNG Supply și GSTM au fost, efectiv, neimpozitate ([183]). Astfel cum s-a explicat în secțiunea 6.2.1, acest tratament fiscal constituie o derogare de la cadrul de referință, care este sistemul impozitului pe profit din Luxemburg. Mai mult, acesta constituie o discriminare nejustificată în raport cu alte întreprinderi supuse aceluiași cadru de referință în Luxemburg, care ar fi impozitate pe totalitatea profitului lor.

(167) Articolul 107 din tratat interzice numai ajutoarele „care favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri", cu alte cuvinte, măsurile care conferă un avantaj selectiv ([184]). Pentru a putea califica o măsură fiscală națională ca fiind selectivă în sensul acestei dispoziții, trebuie realizată o analiză în trei etape, elaborată de Curtea de Justiție. Comisia trebuie să înceapă prin a identifica sistemul de referință. Ulterior, aceasta trebuie să demonstreze că măsura fiscală în cauză constituie o derogare de la sistemul de referință respectiv în măsura în care introduce o diferențiere între operatori care, din perspectiva obiectivului urmărit de sistemul respectiv, se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă (selectivitate *prima facie*) ([185]). În cele din urmă, o măsură fiscală care constituie o derogare de la aplicarea sistemului de referință poate fi, totuși, justificată dacă statul membru în cauză poate demonstra că această măsură rezultă direct din principiile fondatoare sau directoare ale sistemului fiscal menționat ([186]). În acest caz, măsura fiscală nu este selectivă. Sarcina probei în această a treia etapă îi revine statului membru.

(168) Prin urmare, analiza cu privire la existența unui avantaj selectiv trebuie să înceapă cu identificarea sistemului de referință aplicabil în statul membru în cauză. În raport cu acest sistem de referință trebuie să se stabilească dacă măsura constituie o derogare care conduce la un tratament favorabil în comparație cu alte întreprinderi aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă în raport cu obiectivele sistemului.

(169) Un sistem de referință este compus dintr-un set coerent de norme care se aplică pe baza unor criterii obiective tuturor întreprinderilor care intră sub incidența domeniului său de aplicare, astfel cum este definit prin obiectivul acestuia. Normele respective definesc nu numai domeniul de aplicare a sistemului, ci și condițiile în care se aplică sistemul, drepturile și obligațiile întreprinderilor care fac obiectul acestuia și aspectele tehnice legate de funcționarea sistemului ([187]). În cazul impozitelor, sistemul de referință se bazează pe elemente cum ar fi baza de impozitare, persoanele impozabile, evenimentul impozabil și cotele de impozitare ([188]).

(170) În acest caz, Comisia va stabili în secțiunea 6.2.1 că tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la sistemul general al impozitului pe profit din Luxemburg. În secțiunea 6.2.2,

([180]) În plus, ZORA LNG a făcut obiectul unei conversii parțiale.
([181]) Observațiile Luxemburgului cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 5.
([182]) Observațiile Engie cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctul 33.
([183]) Mai precis, toate profiturile realizate de aceste două entități minus marja LNG și marja GSTM (ambele stabilite inițial la [1/[50-100] %] din valoarea activelor lor).
([184]) A se vedea hotărârea în cauza C-6/12 P, Oy, ECLI:EU:C:2013:525, punctul 17; și hotărârea în cauza C-522/13, Ministerio de Defensa și Navantia, ECLI:EU:C:2014:2262, punctul 32.
([185]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, Comisia/World Duty Free Group ECLI:EU:C:2016:981, punctul 57 și jurisprudența citată.
([186]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 65.
([187]) A se vedea Comunicarea privind noțiunea de ajutor, punctul 133.
([188]) Comunicarea privind noțiunea de ajutor, punctul 134.

aceasta va demonstra că respectivul tratament fiscal se îndepărtează, de asemenea, de un sistem de referință mai limitat, compus exclusiv din normele sistemului general al impozitului pe profit din Luxemburg care reglementează scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea distribuirii de profituri.

6.2.1. DEROGARE DE LA SISTEMUL IMPOZITULUI PE PROFIT DIN LUXEMBURG CARE GENEREAZĂ DISCRIMINARE

6.2.1.1. *Cadru de referință: Sistemul impozitului pe profit din Luxemburg*

(171) Soluțiile fiscale anticipate contestate au fost emise în favoarea mai multor societăți ale grupului Engie rezidente în Luxemburg în scopul de a stabili impozitul pe profit pe care acestea trebuie să îl plătească în temeiul sistemului fiscal de drept comun aplicabil în materie de impozit pe profit în Luxemburg. Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că, în speță, sistemul de referință este constituit din normele respective, și anume sistemul general al impozitului pe profit din Luxemburg.

(172) În acest caz, dispozițiile legislative fundamentale ([189]) indică faptul că sistemul impozitului pe profit se aplică tuturor societăților rezidente în Luxemburg pentru a stabili impozitul pe venit pe care acestea îl datorează.

(173) În conformitate cu articolul 159 alineatul (1) din LIR, sunt considerate rezidente din punct de vedere fiscal în Luxemburg și sunt supuse impozitului pe profit toate societățile care își au sediul statutar sau sediul administrativ central pe teritoriul Luxemburgului. În conformitate cu articolul 159 alineatul (2) din LIR, societățile rezidente fiscal sunt supuse impozitului pe întregul lor profit („toate veniturile contribuabilului"). Articolul 163 din LIR prevede, în mod logic, că impozitul pe profitul colectivităților se aplică venitului impozabil realizat de contribuabil într-un an calendaristic.

(174) Profitul impozabil (sau „venitul impozabil") al societăților supuse impozitării se determină pe baza profitului contabil al acestora. Articolul 18 din LIR ([190]) explică modul în care se determină profitul anual al contribuabilului. În conformitate cu această dispoziție, profitul este constituit din diferența dintre activele nete investite la sfârșitul anului fiscal și activele nete investite la începutul anului fiscal, la care se adaugă retragerile pentru uz personal efectuate în cursul anului și se scad contribuțiile suplimentare efectuate în cursul anului.

(175) Prin urmare, pentru a determina profitul care va fi supus impozitării, este mai întâi necesar să se determine modul de evaluare a activelor nete investite ale societății, care urmează să fie luate în considerare în vederea impozitării. În acest scop, articolul 23 din LIR ([191]) explică faptul că evaluarea activelor nete investite trebuie să respecte normele și principiile contabile, iar articolul 40 ([192]) stabilește *principiul legăturii dintre bilanțul fiscal și bilanțul comercial*, conform căruia valorile care trebuie reținute din bilanțul fiscal trebuie să corespundă celor din bilanțul comercial, cu excepția cazului în care un anumit regim fiscal impune utilizarea unei valori diferite ([193]). Aceasta înseamnă că, în conformitate cu sistemul general al impozitului pe profit din Luxemburg, profitul contabil al unei societăți este inclus în venitul impozabil al acesteia, cu excepția cazului în care o dispoziție specifică din lege prevede altceva.

(176) În concluzie, sistemul impozitului pe profit din Luxemburg se aplică tuturor societăților care au sediul statutar sau sediul administrativ central pe teritoriul Luxemburgului, iar baza de calcul a profitului impozabil este profitul contabil. Prin urmare, obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg este impozitarea profiturilor tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg, astfel cum sunt constatate în conturile lor.

(177) Acest element nu este contestat, în principiu, nici de Luxemburg, nici de Engie ([194]). În opinia Luxemburgului ([195]), sistemul de referință este constituit, pe de o parte, din articolele 18, 40 și 23 din LIR, care se referă la stabilirea venitului impozabil al unei societăți, la principiul legăturii dintre bilanțul comercial și bilanțul fiscal și la

([189]) A se vedea secțiunea 2.3.1.
([190]) Deși, în principiu, este aplicabilă persoanelor fizice, în conformitate cu articolul 162 din LIR, această dispoziție se aplică, de asemenea, persoanelor juridice supuse impozitării.
([191]) Deși, în principiu, este aplicabilă persoanelor fizice, în conformitate cu articolul 162 din LIR, această dispoziție se aplică, de asemenea, persoanelor juridice supuse impozitării.
([192]) Deși, în principiu, este aplicabilă persoanelor fizice, în conformitate cu articolul 162 din LIR, această dispoziție se aplică, de asemenea, persoanelor juridice supuse impozitării.
([193]) Ca atare, toate principiile contabile, inclusiv principiul prudenței, trebuie să fie considerate ca făcând parte din sistemul de referință. În speță, principiul prudenței explică existența unei diferențe temporare între momentul în care filialele înscriu acumulările la ZORA drept cheltuieli în registrele lor contabile și momentul în care creditorii (care subscriu ZORA) constată venitul corespunzător în conturile lor.
([194]) Cu toate acestea, a se vedea considerentul 180.
([195]) A se vedea considerentele 106-108.

principiul prudenței, ([196]) și, pe de altă parte, din articolul 22a din LIR. Potrivit Engie ([197]), sistemul de referință corect este cel constituit din articolele 18-45 din LIR, care consacră principiile fundamentale ale legislației fiscale luxemburgheze pentru stabilirea venitului impozabil al unei societăți, de exemplu principiul prudenței, stabilirea de legături între bilanțul fiscal și bilanțul comercial și deductibilitatea cheltuielilor de exploatare ([198]). Engie este de acord, în mod explicit, că obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg este impozitarea profiturilor tuturor societăților care sunt supuse impozitării în Luxemburg ([199]).

(178) Definirea sistemului general al impozitului pe profit din Luxemburg drept cadru de referință este conformă cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, care a stabilit că, în cazul măsurilor care privesc stabilirea impozitului pe profit datorat, sistemul de referință care trebuie luat în considerare este sistemul impozitului pe profit din statul membru în cauză care se aplică tuturor întreprinderilor, și nu dispozițiile specifice care se aplică numai anumitor contribuabili sau anumitor tranzacții. De exemplu, în hotărârea *World Duty Free*, o cauză privind normele care reglementează investițiile în participații, Curtea a susținut poziția Comisiei conform căreia sistemul de referință este sistemul impozitului pe profit din Spania, iar nu normele specifice care reglementează tratamentul fiscal al acestor investiții ([200]).

(179) Comisia consideră că limitarea cadrului de referință la dispoziții specifice ale legislației generale privind impozitul pe venit care vizează anumite tranzacții sau anumite întreprinderi ar însemna că identificarea sistemului de referință într-un anumit caz ar depinde în totalitate de faptul dacă statul membru în cauză a adoptat norme fiscale specifice, mai degrabă decât să se intereseze de obiectivul regimului fiscal. Prin adoptarea de norme specifice care se aplică numai anumitor întreprinderi sau tranzacții, statul membru ar putea susține că tratamentul fiscal al societăților respective sau tranzacțiile nu constituie în niciun caz o derogare de la cadrul de referință. Acest procedeu ar proteja măsurile de acest tip împotriva aplicării articolului 107 din tratat și, prin urmare, ar face inoperant controlul ajutoarelor de stat. Cu alte cuvinte, acceptarea acestei abordări ar însemna că posibilitatea calificării unei măsuri drept derogare de la sistemul de referință ar depinde în totalitate de tehnica de reglementare utilizată de statul membru. Astfel cum Curtea a statuat deja, acest lucru este incompatibil cu principiul consacrat conform căruia articolul 107 din tratat definește o măsură drept ajutor de stat în funcție de efectele acesteia și, așadar, independent de tehnicile utilizate ([201]).

(180) Luxemburg nu contestă în mod expres faptul că sistemul general al impozitului pe profit este cadrul de referință. Cu toate acestea, Luxemburg consideră că obiectivul impozitării profiturilor realizate de societățile supuse impozitării în Luxemburg nu este nici consacrat, nici nu reflectă dispozițiile din Legea privind impozitul pe venit și niciuna dintre dispozițiile legii nu ar putea fi interpretată astfel încât să impună ca toate profiturile realizate de o societate rezidentă în Luxemburg să fie impozitate, în toate situațiile, chiar împotriva textului legii ([202]). Luxemburg și Engie invocă, în această privință, principiul legalității impozitului, conform căruia modalitățile de impozitare trebuie să fie stabilite prin lege, care trebuie să fie interpretată în mod strict, iar dacă o anumită situație nu este, în mod expres, reglementată prin lege (tăcerea legiuitorului), aceasta nu ar putea fi supusă impozitării ([203]).

(181) Comisia nu este de acord cu această afirmație.

([196]) A se vedea nota de subsol 194.

([197]) A se vedea considerentul 135.

([198]) Deductibilitatea cheltuielilor de exploatare este doar o reflectare a faptului că baza de calcul a profitului impozabil al societăților este profitul constatat în conturile acestora, dat fiind că acest profit corespunde veniturilor realizate, din care se scad cheltuielile de exploatare și alte cheltuieli suportate.

([199]) „Confirmarea aplicării cumulate a articolelor avute în vedere de soluțiile fiscale anticipate este în conformitate cu *obiectivul sistemului luxemburghez, de a impozita profitul oricărei societăți supuse impozitării în Luxemburg* după luarea în considerare a remunerației instrumentelor de datorie emise de contribuabil" (Observațiile Engie privind decizia de inițiere a procedurii, Rezumat, secțiunea III partea (B) litera (a) punctul (iv). Subliniere adăugată de către Comisie).

([200]) Cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, Comisia/World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 92: „[Î]n deciziile atacate, pentru a califica măsura în litigiu drept o măsură selectivă, Comisia s-a bazat pe faptul că avantajul fiscal conferit de această măsură nu aduce beneficii, fără deosebire, tuturor operatorilor economici care erau în mod obiectiv într-o situație comparabilă, în raport cu obiectivul urmărit *de sistemul fiscal comun spaniol*, întrucât întreprinderile rezidente care achiziționează participații de același tip în societăți cu domiciliul fiscal în Spania nu puteau obține acest avantaj" (subliniere adăugată de către Comisie); în aceeași ordine de idei, a se vedea punctele 22 și 68. În aceeași ordine de idei, a se vedea hotărârea în cauza C-217/03, Belgia și Forum 187/Comisia, ECLI:EU:C:2005:266, punctul 95; cauza C-88/03, Portugal v Commission, ECLI:EU:C:2006:511, punctul 56; hotărârea în cauza C-519/07 P, Comisia/Koninklijke FrieslandCampina, ECLI:EU:C:2009:556, punctele 2-7; și hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 50. A se vedea, de asemenea, Comunicarea privind noțiunea de ajutor, punctul 134.

([201]) Hotărârea în cauzele conexate C-106/09 P și C-107/09 P, Comisia/Guvernul Gibraltarului și al Regatului Unit, ECLI:EU:C:2011:732; punctele 92-95. Cu privire la evaluarea măsurilor în funcție de efectele acestora, a se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza British Aggregates/Comisia, punctele 85 și 89 și jurisprudența citată, și hotărârea în cauza C-279/08 P, Comisia/Țările de Jos, ECLI:EU:C:2011:551, punctul 51.

([202]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 2.

([203]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 2. Observațiile Engie cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctul 30.

(182) În primul rând, Comisia nu înțelege cum impozitarea profitului realizat de toate societățile supuse impozitării nu poate constitui un obiectiv al unui sistem de impozitare a profitului. În special, Comisia constată că Luxemburg nu propune în observațiile sale niciun alt obiectiv. În al doilea rând, Comisia observă, de asemenea, că Engie este de acord cu faptul că obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg constă în impozitarea profiturilor tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg ([204]). În al treilea rând, astfel cum se arată în considerentele 172-176, simpla lectură a dispozițiilor relevante din legislație este suficientă pentru a concluziona că sistemul impozitului pe profit din Luxemburg are drept obiectiv să impoziteze profiturile tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg, astfel cum au fost constatate pe baza contabilității acestora.

(183) Prin invocarea principiului legalității impozitului, Luxemburg și Engie par să facă referire la existența unei excepții sau lacune în legislația fiscală luxemburgheză, care ar fi condus, în practică, la neimpozitarea a aproape tuturor profiturilor realizate de către LNG Supply și GSTM în Luxemburg. Esența acestui argument este că, în cazurile respective, astfel de excepții sau lacune ar face parte integrantă din sistemul de referință și, prin urmare, nu ar putea exista nicio derogare.

(184) Comisia respinge acest argument. Având în vedere că structurile create de Engie în soluțiile fiscale anticipate contestate sunt – astfel cum admit Luxemburg și Engie ([205]) – deschise tuturor operatorilor de pe piață, orice întreprindere ar putea să își transfere activitățile către o filială, să instituie o structură de finanțare similară și să sfârșească prin a nu fi impozitată decât pe o mică parte din profiturile sale, cum s-a întâmplat în cazul Engie. Cu alte cuvinte, potrivit acestui argument, orice contribuabil din Luxemburg poate opta să fie impozitat pe întregul profit sau să rămână, practic, neimpozitat. Comisia nu poate accepta această concluzie. Aceasta ar veni în contradicție nu numai cu caracterul general al oricărui sistem de impozitare, conform căruia cuantumul impozitelor care trebuie plătite nu poate fi determinat în mod unilateral de către contribuabil, ci și cu principiul de bază – comun tuturor statelor membre – conform căruia impozitul pe venit trebuie să fie perceput în funcție de capacitatea de plată a contribuabililor. Mai mult, aceasta ar pune în pericol capacitatea statului de a mobiliza resursele necesare pentru finanțarea bugetului său, ceea ce ar face inoperant sistemul său de impozitare.

(185) În practică, abordarea susținută de Luxemburg și Engie ar face inoperant controlul ajutoarelor de stat, întrucât statele membre ar fi autorizate să introducă în sistemele lor de impozitare – intenționat sau nu – excepții nejustificate de la principiul general al impozitării profitului de care ar putea beneficia categorii întregi de întreprinderi sau de tranzacții. Având în vedere că astfel de excepții ar face parte integrantă din cadrul de referință, acestea nu ar putea constitui niciodată ajutor de stat.

(186) Ca o argumentare conexă, Luxemburg susține, de asemenea, că acest cadru de referință trebuie să fie definit prin trimitere la un ansamblu de norme prevăzute expres de legiuitorul național, și nu la un pretins „principiu" sau „obiectiv", a cărui interpretare ar risca să meargă dincolo de termenii clari și preciși ai legii ([206]).

(187) Comisia nu este de acord cu faptul că un sistem de referință nu poate fi definit prin trimitere la obiectivele sale, cum ar fi impozitarea profitului realizat de toate societățile supuse impozitării. Dimpotrivă, aceasta este modalitatea standard în care jurisprudența Curții de Justiție definește cadrul de referință în cauzele privind ajutoare de stat în domeniul impozitului pe profit ([207]). Într-adevăr, Comisia *are obligația* de a defini obiectivul sistemului pentru a stabili caracterul selectiv al unei măsuri, întrucât numai în lumina acestui obiectiv poate

([204]) A se vedea nota de subsol 199.

([205]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 8; și observațiile prezentate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 125 și 126.

([206]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 2.

([207]) A se vedea, de exemplu, hotărârea în cauza C-217/03, Belgia și Forum 187/Comisia, ECLI:EU:C:2005:266 unde, la fel ca în prezenta decizie, Curtea a definit cadrul de referință prin trimitere la principiul conform căruia societățile plătesc impozit pe profitul comercial: „Pentru a decide dacă determinarea veniturilor impozabile, astfel cum a fost prevăzută în cadrul regimului pentru centrele de coordonare, conferă un avantaj acestora din urmă, este necesar, astfel cum sugerează Comisia la punctul 95 din decizia atacată, să se compare sistemul respectiv cu sistemul de drept comun pe baza diferenței dintre veniturile și cheltuielile unei întreprinderi care își desfășoară activitățile în condiții de liberă concurență" (punctul 95); În același sens, a se vedea hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 50: „În această privință, rezultă din elementele puse la dispoziția Curții, pe de o parte, că, pentru calcularea impozitului pe profit, baza de impozitare a societăților cooperative de producție și de lucrări în cauză se stabilește în același fel ca și cea a celorlalte tipuri de societăți, și anume *pe baza valorii profitului net obținut ca urmare a activităților întreprinderii la sfârșitul anului fiscal*. Prin urmare, trebuie să se considere că impozitul pe profit constituie regimul juridic de referință în scopul aprecierii eventualului caracter selectiv al măsurii în cauză" (subliniere adăugată de către Comisie). A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauzele conexate C-106/09 P și C-107/09 P, Comisia/Guvernul Gibraltarului și al Regatului Unit, ECLI:EU:C:2011:732, punctul 95: „Este necesar să se arate în această privință că, contrar a ceea ce Tribunalul a statuat cu privire la considerentele 143, 144 și 150 din decizia atacată, din cuprinsul acestora rezultă că Comisia a examinat existența unor avantaje selective în favoarea societăților „offshore" în raport cu regimul fiscal în cauză care se aplică în mod formal tuturor întreprinderilor. Rezultă astfel că decizia în litigiu identifică acest regim drept cadrul de referință în raport cu care societățile „offshore" ar fi, în fapt, favorizate". Mai recent, hotărârea în cauzele C-236/16 și C-237/16 ANGED/Generalitat de Catalunya, ECLI:EU:C:2018:280, punctele 42-45.

determina dacă întreprinderile care nu pot beneficia de acest avantaj se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a beneficiarilor măsurii în cauză ([208]). În orice caz, obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, care se aplică tuturor societăților supuse impozitării care sunt rezidente în Luxemburg, este definit în lege, astfel cum a fost explicat în considerentele 172-176 și, în plus, Luxemburg nu a desemnat niciun alt obiectiv. Prin urmare, acest argument trebuie respins.

(188) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că sistemul de referință aplicabil este sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, al cărui obiectiv îl constituie impozitarea profiturilor tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg ([209]). Faptul că pot exista unele excepții sau ajustări în ceea ce privește modul în care este stabilit venitul impozabil, astfel cum susțin Luxemburg ([210]) sau Engie ([211]), nu infirmă această concluzie. Prin urmare, acesta este sistemul în lumina căruia trebuie să se stabilească dacă tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare care conduce la un tratament favorabil în comparație cu alte întreprinderi aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă din perspectiva obiectivului sistemului ([212]).

(189) LNG Holding și CEF pot fi considerate ca fiind într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a tuturor societăților supuse impozitului pe venit în Luxemburg, având în vedere obiectivul sistemului general luxemburghez privind impozitul pe profit, și anume impozitarea profitului tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg. În lumina acestui obiectiv, toate societățile supuse impozitării care pot să genereze profit sunt, în principiu, într-o situație de fapt și de drept comparabilă în ceea ce privește determinarea impozitului pe venit pe care trebuie să îl plătească în Luxemburg.

(190) Faptul că LNG Holding și CEF – spre deosebire de alți contribuabili – înregistrează profituri distribuite de entități în care acestea dețin participații, care pot face obiectul scutirii veniturilor obținute din participații în temeiul articolului 166 din LIR, nu înseamnă că aceste două entități nu sunt comparabile cu contribuabilii care nu beneficiază de această scutire în lumina obiectivului sistemului. Scutirea prevăzută de această dispoziție este acordată numai pentru unele tipuri de venituri, atunci când sunt îndeplinite anumite condiții. Cu toate acestea, natura veniturilor realizate de societate (distribuirea profiturilor vizată la articolul 166 din LIR sau alte profituri comerciale realizate de societate), precum și celelalte condiții prevăzute la articolul 166 din LIR ([213]) nu au niciun impact asupra obiectivului sistemului, care este impozitarea profiturilor tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg ([214]). Întradevăr, dacă faptul de a beneficia de o anumită scutire de la plata impozitului pe profit ar fi suficient pentru ca o întreprindere să nu fie comparabilă cu alte întreprinderi care nu beneficiază de această scutire, scutirile de la plata impozitului pe profit nu ar fi, prin definiție, niciodată considerate selective.

6.2.1.2. ***Derogare de la cadrul de referință care generează discriminare***

(191) Având în vedere cadrul de referință descris în secțiunea 6.2.1.1, baza de impozitare datorată de societățile supuse impozitării în Luxemburg este aceeași pentru toate aceste societăți, fiind constituită din suma profitului net, astfel cum este definit în conturile lor ([215]).

(192) Tratamentul fiscal aprobat prin soluțiile fiscale anticipate contestate permite scutirea unui venit primit de LNG Holding și CEF: venitul generat de participarea lor la capitalul LNG Supply și, respectiv, al GSTM. Astfel cum arată atât soluțiile fiscale anticipate contestate, cât și contractele semnate de părți și astfel cum recunoaște în mod

([208]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, Comisia/World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 54 și jurisprudența citată, precum și punctul 86.

([209]) A se vedea cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 54, în care Curtea a confirmat faptul că obiectivul urmărit de regimul impozitului pe profit îl constituie impozitarea profiturilor societății.

([210]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 2.

([211]) A se vedea observațiile prezentate de Engie cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctele 22 și 23.

([212]) În orice caz, în secțiunea 6.2.2, Comisia va demonstra că, în cazul în care ar trebui reținut un cadru de referință mai restrâns, care ar fi limitat la dispoziții privind scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate ar constitui, de asemenea, o derogare care conduce la un tratament favorabil în comparație cu alte întreprinderi aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă.

([213]) Obligația de a deține participația pentru o perioadă neîntreruptă de 12 luni; rata de participare să nu coboare sub pragul de 10 % din capitalul social al întreprinderii în cauză; sau prețul de achiziție să nu coboare sub 1,2 milioane EUR.

([214]) De fapt, întreprinderile care primesc venituri de aceeași natură, dar care nu îndeplinesc condițiile articolului 166 din LIR (de exemplu, din cauza faptului că participația lor este mai mică de 5 % sau pentru că o dețin de mai puțin de 12 luni) nu beneficiază de aceeași scutire.

([215]) Acest lucru a fost confirmat de Luxemburg în cadrul reuniunii din 1 iunie 2017. În special, atunci când Comisia a întrebat, în cursul reuniunii, dacă rectificarea fiscală avută în vedere la articolul 164 alineatul (3) din LIR ar putea fi considerată ca una dintre derogările de la principiul „*accrochement*” în temeiul articolului 40 din LIR, Luxemburg a precizat faptul că „orice dispoziție fiscală care prevede o ajustare a bilanțului comercial ar trebui să fie considerată o excepție”.

explicit Luxemburg ([216]), există o legătură directă și evidentă între aceste venituri și acumulările la ZORA deduse din venitul impozabil al LNG Supply, respectiv, al GSTM. În realitate, orice profit realizat de LNG Supply și GSTM care depășește marja LNG și marja GSTM este dedus din venitul lor impozabil sub forma acumulărilor la ZORA (și, prin urmare, rămâne neimpozitat). Profitul impozabil al filialelor se limitează, prin urmare, la marja LNG și la marja GSTM. Profitul neimpozabil dedus sub forma acumulărilor la ZORA este integrat ulterior în acțiunile LNG și în acțiunile GSTM, care, în temeiul ZORA și al contractelor la termen, sunt obținute la conversia realizată de LNG Holding, respectiv CEF. Cu toate acestea, atunci când profitul integrat în acțiunile LNG și în acțiunile GSTM este constatat ca venit realizat la nivelul LNG Holding și CEF, acesta poate să beneficieze de scutirea veniturilor obținute din participații ([217]), rămânând astfel, de asemenea, neimpozitat la nivelul societăților respective.

(193) Consecința este că aproape toate profiturile realizate de LNG Supply și GSTM nu sunt impozitate la nivelul LNG Holding și, respectiv, CEF. Aceste profituri sunt totuși realizate de societăți supuse impozitării în Luxemburg și sunt înregistrate, mai întâi, în conturile LNG Supply și GSTM, și, ulterior, în cele ale LNG Holding și CEF. În consecință, în temeiul sistemului fiscal de drept comun, acestea ar trebui să fie supuse impozitării în Luxemburg. Prin urmare, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la cadrul de referință.

(194) Luxemburg invocă din nou principiul legalității impozitului. Acesta consideră că dispozițiile legii aplicate în soluțiile fiscale anticipate contestate sunt clare și nu admit o interpretare *ratio legis* sau o interpretare „teleologică". Întrucât textul dispozițiilor legii respective a fost respectat, Luxemburg consideră că nu poate fi vorba despre nicio derogare și, prin urmare, nu există niciun avantaj ([218]).

(195) Acest argument al Luxemburgului înseamnă, în esență, că o măsură nu poate constitui un avantaj selectiv dacă aceasta este în conformitate cu dreptul național deoarece, în acest caz, măsura nu ar constitui o derogare. În opinia Comisiei, acest argument este inoperant. Astfel cum s-a arătat deja, măsurile de ajutor de stat sunt evaluate în funcție de efectele lor. Prin urmare, calificarea unei măsuri drept ajutor de stat nu poate depinde de legalitatea sa în ordinea juridică națională. În caz contrar, practic nicio măsură luată de un stat nu ar putea fi calificată drept ajutor de stat ([219]). Dimpotrivă, în cazul în care aplicarea uneia sau mai multor dispoziții de lege la un anumit caz generează o derogare de la regula generală prevăzută în sistemul de referință (în acest caz, impozitarea profitului realizat de toate societățile supuse impozitării în Luxemburg), tratamentul fiscal în cauză trebuie să fie considerat ca reprezentând o derogare. În plus, dacă o astfel de derogare dă naștere unei discriminări față de întreprinderile aflate într-o situație de fapt și de drept comparabilă în ceea ce privește obiectivul sistemului, măsura în cauză trebuie considerată *a priori* selectivă, indiferent dacă dispozițiile aplicate au fost sau nu respectate.

(196) În consecință, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate reprezintă o derogare de la sistemul general al impozitului pe profit din Luxemburg și constituie, prin urmare, un avantaj economic în favoarea LNG Holding și CEF. Faptul că legislația privind impozitul pe profit prevede un anumit număr de alte derogări nu subminează caracterul derogatoriu al tratamentului fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate ([220]).

(197) Mai mult, astfel cum s-a stabilit în secțiunea 6.2.1.1, LNG Holding și CEF se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a tuturor societăților supuse impozitului pe profit în Luxemburg. Prin urmare, tratamentul fiscal acordat în favoarea LNG Holding și CEF pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate conferă un avantaj acestor două societăți față de toate celelalte societăți supuse impozitării, care se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă în ceea ce privește obiectivul urmărit prin impozitul pe profit din Luxemburg.

(198) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că avantajul acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este selectiv *prima facie*.

(199) În orice caz, chiar dacă doar întreprinderile care sunt supuse normelor privind scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite sunt considerate a fi într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a LNG Holding și a CEF, în secțiunea 6.2.2, Comisia va demonstra, de asemenea, că acești contribuabili sunt excluși, de asemenea, de la avantajul fiscal acordat în favoarea LNG Holding și CEF.

([216]) A se vedea scrisoarea Luxemburgului din 12 mai 2017, răspuns la întrebarea 2.ii: „Câștigul de capital contabil de 506,2 milioane USD realizat de LNG Holding corespunde din punct de vedere economic creșterii valorii LNG Supply între 2009 și 2014".
([217]) A se vedea secțiunile 2.2.3.3, 2.2.3.4, 2.2.3.5, 2.2.4.3, 2.2.4.4 și 2.2.4.5.
([218]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 4.
([219]) Cu excepția cazurilor de aplicare eronată a legislației naționale.
([220]) Hotărârea în cauza C-217/03, Belgia și Forum 187/Comisia, ECLI:EU:C:2005:266, punctul 120.

6.2.2. DEROGARE DE LA NORMELE SISTEMULUI IMPOZITULUI PE PROFIT DIN LUXEMBURG PRIVIND SCUTIREA VENITURILOR OBȚINUTE DIN PARTICIPAȚII ȘI IMPOZITAREA PROFITURILOR DISTRIBUITE

6.2.2.1. ***Cadru de referință: normele sistemului impozitului pe profit din Luxemburg privind scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite***

(200) Engie susține că ajustările impuse de legislația fiscală la profitul constatat în bilanțul comercial al contribuabililor, în special sistemul privind scutirea veniturilor obținute din participații, fac parte din cadrul de referință ([221]). În practică, prin intermediul acestei afirmații, Engie încearcă să restrângă cadrul de referință la dispozițiile specifice din legea privind impozitul pe venit care reglementează scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite. În acest cadru de referință mai restrâns, identificarea întreprinderilor care se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a LNG Holding și CEF se limitează, în mod necesar, la contribuabilii cărora li se aplică aceste dispoziții. Cu toate acestea, astfel cum se va demonstra în prezenta secțiune, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie un avantaj selectiv *prima facie* inclusiv în acest cadru de referință mai restrâns.

(201) Articolul 164 alineatul (1) din LIR prevede că, pentru a stabili venitul impozabil al unei societăți, este irelevant dacă profitul a fost sau nu distribuit. Acest lucru înseamnă că profitul distribuit de o societate nu reduce venitul impozabil al acesteia, și anume nu poate fi dedus. În consecință, profitul poate fi distribuit numai după impozitare. Astfel cum se explică în considerentul 87, articolul 164 alineatul (2) din LIR se aplică distribuirilor de orice fel către acționari.

(202) Dimpotrivă, beneficiarii înregistrează profiturile distribuite în conturile lor ca venit. Conform principiului legăturii dintre bilanțul fiscal și cel comercial, acest venit, care face parte din profitul realizat de aceste societăți și care este înregistrat, prin urmare, în conturile lor, va fi inclus, în principiu, în venitul impozabil al acestora. Această includere va conduce, prin urmare, la o dublă impozitare economică, cu excepția cazului în care scutirea veniturilor obținute din participații se aplică în conformitate cu dispozițiile articolului 166 din LIR ([222]). Scutirea prevăzută de această dispoziție se aplică veniturilor rezultate din „participații", termen care nu este definit în lege. Cu toate acestea, astfel cum a precizat Luxemburg, toate participațiile ale căror venituri pot beneficia de scutire în temeiul articolului 166 din LIR (inclusiv acțiunile) fac, de asemenea, obiectul obligației stabilite la articolul 164 din LIR (cu excepția participațiilor deținute în entități străine) ([223]). Prin urmare, în sistemul de drept comun al impozitului pe profit din Luxemburg, scutirea veniturilor obținute din participații se aplică profitului după impozitare (ceea ce înseamnă că aceasta nu se poate aplica în cazul sumelor deduse din venitul impozabil al entității care face distribuirea) ([224]).

(203) În conformitate cu Regulamentul din 21 decembrie 2001, scutirea veniturilor obținute din participații se aplică nu numai profiturilor distribuite de către entitatea care face distribuirea, ci și câștigurilor de capital provenite din participațiile eligibile pentru sistemul respectiv ([225]). Un câștig de capital reprezintă venitul rezultat din diferența dintre valoarea de realizare a unei participații (în cazul vânzării sau anulării) și valoarea sa de achiziție. Câștigurile de capital provenite din participații corespund fie profiturilor realizate deja de societatea care face distribuirea, dar care nu au fost încă distribuite, fie unor profituri preconizate a fi realizate în viitor și care, prin urmare, nu au fost distribuite nici ele. În conformitate cu articolele 18 și 40 din LIR, toate profiturile trebuie, în mod necesar, să fie incluse în venitul impozabil al entității care face distribuirea. În plus, dat fiind că aceste profituri nu au fost

([221]) A se vedea observațiile prezentate de Engie cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctele 22 și 24.

([222]) A se vedea considerentul 83.

([223]) A se vedea observațiile Luxemburgului privind scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspuns la întrebarea 1.b: „În afară de excepția privind societățile străine menționată anterior, *toate participațiile ale căror venituri pot beneficia de regimul de scutire* în temeiul articolului 166 din LIR intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor articolului 164 din LIR" (subliniere adăugată de către Comisie).

([224]) A se vedea, în acest sens, Steichen, Alain, *Manuel de Droit fiscal. Droit fiscal général*, Les cours de l'Université du Luxemburg, 2015, pagina 644: „Articolul 166 din LIR are scopul de a elimina dubla impozitare economică, filozofia subiacentă acestui articol este că acesta se aplică veniturilor după impozitare distribuite de societăți. Prin urmare, articolul 166 din LIR trebuie să fie citit împreună cu articolul 164 alineatul (2) din LIR, care definește distribuirile care nu sunt deductibile din baza de impozitare a societății care realizează plata […]. În afară de coerența logică dintre articolul 166 din LIR și 164 alineatul (2) din LIR (poate să nu fie scutit, la beneficiar, ceea ce nu este deductibil la debitorul venitului; tot ceea ce nu este deductibil la debitorul venitului trebuie să poată fi scutit la creditorul venitului) […]".

([225]) A se vedea considerentul 89. Scutirea fiscală a câștigurilor de capital obținute din participații urmează aceeași logică precum scutirea de impozit a profiturilor distribuite. În absența scutirii veniturilor obținute din participații, aceleași profituri ar fi incluse atât în venitul impozabil al entității care le emite, cât și în cel al entității care deține participația, dând astfel naștere unei duble impozitări economice.

distribuite de entitatea care face distribuirea, acestea nu pot, prin definiție, să facă obiectul vreunei deduceri. În consecință și în cazul câștigurilor de capital, scutirea veniturilor obținute din participații se aplică unor venituri care nu pot să corespundă unor sume deduse din venitul impozabil al entității care face distribuirea (cum ar fi acumulările la ZORA).

(204) Cu alte cuvinte, într-un cadru de referință mai restrâns constituit exclusiv din norme privind scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profitului distribuit, scutirea veniturilor obținute din participații se aplică veniturilor care nu corespund unor sume deduse din venitul impozabil al entității care face distribuirea, indiferent dacă aceste venituri sunt calificate ca profituri distribuite sau câștiguri de capital.

(205) LNG Holding și CEF se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a tuturor societăților supuse impozitării care primesc venituri obținute din participații și care, prin urmare, sunt supuse normelor privind scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite în Luxemburg. Aceste societăți dețin același tip de instrumente ca LNG Holding și CEF (participații), iar veniturile primite de la respectivele instrumente sunt de aceeași natură ca veniturile obținute de LNG Holding și CEF, astfel încât acestea sunt, în principiu, eligibile pentru aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații.

6.2.2.2. ***Derogare de la cadrul de referință care generează discriminare***

(206) Soluțiile fiscale anticipate contestate permit LNG Holding și CEF (entități cu reședința fiscală în Luxemburg) să aplice scutirea veniturilor obținute din participații la un venit care corespunde, din punct de vedere economic, unor sume deduse cu titlul de cheltuieli (acumulările la ZORA) la nivelul LNG Supply și, respectiv, GSTM (de asemenea rezidente în Luxemburg).

(207) De fapt, soluțiile fiscale anticipate contestate confirmă faptul că orice profit realizat de LNG Supply și de GSTM care depășește marja LNG și, respectiv, marja GSTM (și, prin urmare, dedus din veniturile lor impozabile respective sub forma unor acumulări la ZORA) este integrat în acțiunile LNG, respectiv în acțiunile GSTM. În conformitate cu ZORA și cu contractele la termen, aceste acțiuni sunt primite în momentul conversiei, de LNG Holding și, respectiv, de CEF. Ulterior, când profitul integrat în acțiunile LNG și acțiunile GSTM este constatat ca venit realizat la nivelul LNG Holding și CEF, acesta poate să beneficieze de scutirea veniturilor obținute din participații ([226]).

(208) Existența unei legături directe și evidente între veniturile care beneficiază de scutirea veniturilor obținute din participații la nivelul societăților holding și sumele deduse cu titlu de cheltuieli la nivelul filialelor este aparentă în cazul conversiei parțiale a ZORA LNG. În acest caz, astfel cum indică declarațiile fiscale prezentate, venitul realizat de LNG Holding în urma conversiei parțiale și a anulării acțiunilor LNG Supply în 2014 corespunde, din punct de vedere economic, acumulărilor la ZORA deduse de LNG Supply între 2009 și 2014, pe care LNG Holding le-a primit prin intermediul ZORA LNG și al contractului la termen LNG ([227]). Acest lucru a fost confirmat în mod explicit de Luxemburg: „Câștigul de capital contabil de 506,2 milioane USD realizat de LNG Holding corespunde din punct de vedere economic creșterii valorii LNG Supply între 2009 și 2014” ([228]).

(209) Aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații la un venit constatat la nivelul societăților holdings care corespunde, din punct de vedere economic, unor sume deduse cu titlu de cheltuieli la nivelul filialelor constituie o derogare de la cadrul de referință descris în secțiunea 6.2.2.1 de mai sus, conform căruia scutirea veniturilor obținute din participații se aplică unor venituri care nu corespund unor sume deduse din venitul impozabil al entității care face distribuirea. Efectul acestei derogări este că aproape toate profiturile generate de LNG Supply și GSTM nu sunt niciodată supuse impozitării în Luxemburg. În consecință, tratamentul fiscal aprobat prin soluțiile fiscale anticipate contestate îmbunătățește situația financiară a LNG Holding și a CEF. De fapt, în sistemul fiscal de drept comun descris în secțiunea 6.2.2.1 de mai sus, veniturile obținute de aceste entități nu ar fi fost deduse (sub forma acumulărilor la ZORA) la nivelul filialelor. Aceste venituri ar fi fost mai mici, întrucât profitul corespunzător ar fi fost supus anterior impozitării în cadrul filialelor.

(210) Luxemburg și Engie contestă aplicabilitatea articolului 164 alineatul (2) din LIR la acumulările la ZORA. Cu alte cuvinte, Luxemburg și Engie contestă faptul că acumulările la ZORA pot fi asimilate profitului distribuit.

([226]) A se vedea secțiunile 2.2.3.3, 2.2.3.4, 2.2.3.5, 2.2.4.3, 2.2.4.4 și 2.2.4.5.
([227]) A se vedea considerentele 49, 53 și 57.
([228]) A se vedea scrisoarea Luxemburgului din 12 mai 2017, răspuns la întrebarea 2.ii.

(211) În această privință, Comisia reamintește că LNG Holding califică în mod explicit profitul rezultat din anularea acțiunilor LNG Supply drept „dividende scutite", și anume profit distribuit, în declarațiile sale fiscale pentru anul 2014 ([229]).

(212) În plus, astfel cum s-a explicat în considerentele 207 și 208, există o legătură directă și evidentă între veniturile care pot fi scutite la nivelul LNG Holding și al CEF și sumele deduse de LNG Supply și GSTM cu titlu de cheltuieli (acumulările la ZORA). Prin urmare, din punct de vedere economic, venitul obținut de LNG Holding și CEF este echivalent cu o distribuire a profitului ([230]).

(213) În orice caz, Comisia reamintește că faptul de a considera în mod oficial profiturile scutite la nivelul LNG Holding și al CEF ca „distribuiri ale profitului" sau „câștiguri de capital" nu prezintă relevanță. De fapt, astfel cum s-a explicat în secțiunea 6.2.2.1, într-un cadru de referință mai restrâns constituit exclusiv din norme privind scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profitului distribuit, scutirea veniturilor obținute din participații se aplică veniturilor care nu corespund unor sume deduse din venitul impozabil al entității care face distribuirea, indiferent dacă aceste venituri sunt calificate drept distribuiri ale profitului sau câștiguri de capital ([231]).

(214) În concluzie, tratamentul fiscal acordat LNG Holding și CEF pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la normele generale ale sistemului impozitului pe profit din Luxemburg care reglementează scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite.

(215) În plus, această derogare generează discriminări în comparație cu alte întreprinderi care se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a LNG Holding și a CEF din perspectiva obiectivului sistemului. De fapt, celelalte societăți supuse impozitării, care primesc venituri din participații și, prin urmare, sunt supuse normelor privind scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite în Luxemburg, nu beneficiază de avantajul fiscal acordat LNG Holding și CEF, chiar dacă se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă din perspectiva obiectivului sistemului. Este adevărat că toți acești contribuabili ar putea beneficia de scutirea prevăzută la articolul 166 din LIR. Cu toate acestea, scutirea veniturilor obținute din participații ar fi fost aplicată pentru un venit relativ mai mic (și anume, pentru profitul după impozitarea entității care face distribuirea), astfel cum se explică în considerentul 209.

(216) Luxemburg susține că aplicarea articolului 166 din LIR nu impune ca veniturile obținute din participații să fi fost impozitate anterior și că dispozițiile articolului 164 din LIR nu constituie o condiție *sine qua non* pentru aplicarea articolului 166 din LIR ([232]). În aceeași ordine de idei, Engie consideră că au fost îndeplinite toate condițiile pentru aplicarea articolului 166 din LIR, astfel încât nu poate fi vorba despre o derogare ([233]). Atât Luxemburg, cât și Engie contestă, de asemenea, faptul că obiectivul articolului 166 din LIR constă în evitarea dublei impozitări și se sprijină pe mai multe argumente referitoare, printre altele, la Directiva (UE) 2015/121 a Consiliului ([234]) („Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora").

(217) Comisia trebuie să respingă acest argument.

(218) În primul rând, faptul că nu există nicio legătură explicită între articolul 166 din LIR și articolul 164 alineatele (1) și (2) din LIR este lipsit de relevanță. Luxemburg a confirmat în mod expres ([235]) că toate participațiile ale căror venituri pot beneficia de scutire în temeiul articolului 166 din LIR intră, de asemenea, sub incidența

([229]) *Declarația privind impozitul pe venitul colectivităților și impozitul comercial* a LNG Holding pentru anul 2014, *formular modelul 506A*, *„Detalii privind participațiile menționate la articolul 166 din LIR"* privind LNG Supply, secțiunea 3), rândul 19: „dividende scutite".

([230]) Faptul că LNG Supply nu a organizat, în mod oficial, o reuniune a acționarilor care să aprobe o distribuire a dividendelor este lipsit de relevanță. LNG Holding este singurul acționar atât al LNG Supply, cât și al entității care a acordat ZORA LNG (LNG Luxemburg). Prin urmare, aceasta poate, în orice moment, să decidă în mod unilateral data conversiei ZORA, la fel cum poate decide când să aprobe distribuirea profiturilor LNG Supply în cadrul unei adunări a acționarilor.

([231]) A se vedea considerentul (204).

([232]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, paginile 4, 6 și răspunsurile la întrebările 1.b și 1.c.

([233]) A se vedea observațiile prezentate de Engie cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctele 26-31.

([234]) Directiva (UE) 2015/121 a Consiliului din 27 ianuarie 2015 de modificare a Directivei 2011/96/UE privind regimul fiscal comun aplicabil societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 21, 28.1.2015, p. 1).
În observațiile sale cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, Luxemburg explică faptul că recentele modificări introduse în Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora în 2015 – potrivit căreia aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații în cazul profiturilor distribuite este condiționată de imposibilitatea deducerii acestor profituri de către filială – nu ar fi fost necesare dacă obiectivul scutirii veniturilor obținute din participații ar fi evitarea dublei impozitări (pagina 4). Engie se referă, de asemenea, la alte obiective urmărite de această directivă (a se vedea observațiile sale la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctele 35-43).

([235]) A se vedea observațiile Luxemburgului cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspuns la întrebarea 1.b: „În afară de excepția privind societățile străine menționată anterior, *toate participațiile ale căror venituri pot beneficia de regimul de scutire* în temeiul articolului 166 din LIR intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor articolului 164 din LIR" (subliniere adăugată de către Comisie).

articolului 164 alineatele (1) și (2) din LIR, la nivelul entității care face distribuirea ([236]). Ca urmare a acestui lucru, în cadrul de referință descris în secțiunea 6.2.2.1, scutirea veniturilor obținute din participații se aplică unor venituri care nu pot să corespundă unor sume deduse din venitul impozabil al entității care face distribuirea. Ca o derogare de la această regulă, soluțiile fiscale anticipate contestate permit aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații, la nivelul societăților holdings (entități care își au reședința fiscală în Luxemburg), la un venit care corespunde, din punct de vedere economic, cu sumele deduse cu titlu de cheltuieli (acumulările la ZORA) la nivel de filiale (de asemenea rezidente în Luxemburg). În consecință, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la sistemul de referință.

(219) În al doilea rând, chiar și în lipsa unei legături explicite între cele două dispoziții, complementaritatea dintre articolul 166 din LIR și articolul 164 alineatele (1) și (2) din LIR este necesară pentru a asigura coerența logică a sistemului fiscal. În cazul în care aceeași sumă ar putea fi dedusă cu titlu de cheltuială la nivelul entității care face distribuirea și ar putea fi scutită ca venit la nivel de beneficiar, acest profit ar fi scutit de impozitare în Luxemburg. O astfel de interpretare ar permite oricărui grup de societăți să ocolească cu ușurință obiectivul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, care este de a impozita profiturile tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg, prin distribuirea către acționarii săi a tuturor profiturilor filialelor, neimpozitate anterior ([237]). În plus, o astfel de interpretare ar fi în contradicție cu obiectivul de a evita impozitarea dublă sau triplă ([238]).

(220) Articolul 107 din tratat definește măsurile de ajutor în raport cu *efectele lor economice* pe piață, și nu în raport cu legalitatea acestora în conformitate cu ordinea juridică națională, cu tehnicile legislative utilizate sau cu intenția legiuitorului. În consecință, în măsura în care *efectul* combinat al deductibilității acumulărilor la ZORA și al scutirii veniturilor corespunzătoare este acela că aproape toate profiturile realizate de filiale nu sunt impozitate la nivelul societăților holding, generând astfel o discriminare în raport cu societățile aflate într-o situație de drept și de fapt comparabilă, măsura de stat care aprobă un astfel de tratament fiscal trebuie să fie considerată ca acordând un avantaj selectiv *prima facie*. Această concluzie se impune, independent de respectarea sau nu a condițiilor prevăzute la articolele 166 și 164 din LIR, de existența unei legături explicite între aceste dispoziții sau de obiectivul Directivei privind societățile-mamă și filialele acestora.

(221) Engie face referire la hotărârea Curții de Justiție în cauza Service public federal Finances ([239]) care interpretează dispozițiile Directivei privind societățile-mamă și filialele acestora, care erau în vigoare la momentul în care soluțiile fiscale anticipate contestate au fost emise ([240]). Potrivit Engie, Curtea a confirmat în hotărârea respectivă că Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora – aplicabilă în situații transfrontaliere, nu impune ca profitul care face obiectul scutirii veniturilor obținute din participații să fi fost impozitat înainte. Engie consideră că, prin aplicarea aceluiași regim de scutire la situațiile interne, Luxemburg a ales să asigure un tratament egal între grupurile de societăți cu filiale în Luxemburg și grupurile de societăți cu filiale în alte state membre. Dat fiind că cele două situații sunt, de fapt, identice și că aceleași dispoziții sunt aplicabile în ambele cazuri, Engie consideră că nu se poate afirma că scutirea veniturilor obținute din participații se aplică numai în situațiile transfrontaliere, nu și în cele interne.

(222) De la bun început, Comisia clarifică faptul că prezenta decizie se referă la o situație pur internă, în care toate societățile implicate în diferite tranzacții avute în vedere în soluțiile fiscale anticipate contestate sunt entități cu reședința fiscală în Luxemburg. Avantajul selectiv rezultă dintr-o derogare, care constă în faptul că profitul realizat de două filiale ale grupului Engie cu reședința în Luxemburg a rămas practic neimpozitat la nivelul acționarilor lor, care au, de asemenea, reședința în Luxemburg. Prin urmare, ancheta Comisiei nu a avut scopul de a determina dacă o măsură similară, aplicată într-o situație în care entitățile distribuitoare nu ar avea reședință fiscală în Luxemburg, ar constitui, de asemenea, un avantaj selectiv.

(223) Comisia respinge argumentul potrivit căruia Luxemburg trebuie să aplice, în mod necesar, într-o situație pur internă, tratamentul cel mai favorabil care s-ar aplica aceleiași tranzacții la nivel transfrontalier. Este posibil să apară o discordanță ca urmare a diferențelor în ceea ce privește calificarea juridică – și, prin urmare, tratamentul

([236]) Cu excepția cazului în care entitatea care face distribuirea nu este o entitate care își are reședința fiscală în Luxemburg, caz în care articolul 164 din LIR nu se aplică.
([237]) A se vedea, în acest sens, Steichen, Alain în nota de subsol 224.
([238]) A se vedea avizul Consiliului de Stat privind articolul 166 din LIR (considerentul 83); a se vedea, de asemenea, Decizia 2006/940/CE a Comisiei din 19 iulie 2006 privind schema de ajutoare de stat C 3/2006 pusă în aplicare de Luxemburg pentru societățile holdings 1929 și societățile holdings miliardare (JO L 366, 21.12.2006, p. 47), considerentul 63.
([239]) A se vedea hotărârea în cauza C-48/07, État belge – Service public fédéral Finances, ECLI:EU:C:2008:758, punctele 37 și 45.
([240]) Hotărârea se referă la Directiva 90/435/CEE.

fiscal – al unui instrument sau al unei tranzacții transfrontaliere în temeiul legislației a două țări sau teritorii fiscale diferite, dând naștere la neimpozitare. Totuși, astfel de discordanțe nu ar trebui, în principiu, să aibă loc într-o situație pur internă, în care logica și coerența internă a sistemului urmăresc tocmai să preîntâmpine acest tip de lacune. După cum este bine cunoscut, pentru a limita evaziunea fiscală, Uniunea, OCDE și comunitatea fiscală internațională depun eforturi pentru a reduce diferențele dintre legislațiile fiscale și pentru a elimina neconcordanțele și lacunele existente. Prin urmare, a pretinde, astfel cum pare să facă Engie, că Luxemburg ar trebui să aplice discordanțele transfrontaliere existente *și la nivel intern*, chiar împotriva logicii inerente sistemului fiscal, este nu numai incoerent pe planul juridic, ci și contrar acestor eforturi.

(224) Jurisprudența Curții de Justiție, în special hotărârea Service public federal Finances, afirmă același lucru. Speța se referă la o dispoziție din legislația belgiană care extinde aplicarea Directivei privind societățile-mamă și filialele acestora, de asemenea, în cazul situațiilor pur interne. Instanța belgiană a adresat Curții de Justiție o cerere de decizie preliminară privind interpretarea acestei directive ([241]). Hotărârea confirmă faptul că obiectivul directivei este *eliminarea situațiilor de dublă impozitare* a profiturilor distribuite de filiale societăților-mamă ale acestora și eliminarea dezavantajelor pentru cooperarea transfrontalieră care rezultă din faptul că tratamentul fiscal al relațiilor transfrontaliere între societățile-mamă și filialele acestora este *mai puțin favorabil* decât cel aplicabil în relațiile pur interne ([242]). Având în vedere acest obiectiv și în conformitate cu jurisprudența referitoare la libertățile fundamentale, Curtea afirmă că „libertățile de circulație garantate de tratat se opun ca un stat membru să trateze într-un mod *mai puțin avantajos* dividendele de origine străină în raport cu dividendele de origine națională, cu excepția cazului în care această diferență de tratament vizează situații care nu sunt comparabile în mod obiectiv sau este justificată de motive imperative de interes general” ([243]). Cu alte cuvinte, hotărârea aplică doar jurisprudența consacrată conform căreia libertățile fundamentale interzic statelor membre să trateze situații interne într-un mod mai favorabil decât situațiile transfrontaliere comparabile. Cu toate acestea, contrariul nu este valabil: statele membre nu sunt obligate, astfel cum pare să sugereze Engie, să extindă la situații pur interne tratamentul fiscal mai favorabil aplicat în situații transfrontaliere, în special în cazul în care acest tratament mai favorabil rezultă din neconcordanțe sau lacune care conduc la neimpozitare ([244]).

(225) Argumentul potrivit căruia avantajul fiscal acordat în favoarea LNG Holding și CEF pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este de aplicabilitate generală, întrucât deoarece, teoretic, orice alte întreprinderi ar putea avea acces la un avantaj similar adoptând structura pusă în aplicare de Engie, este inoperant. Conform unei jurisprudențe consacrate a Curții de Justiție, faptul că numărul întreprinderilor care pot solicita să beneficieze de o măsură națională este foarte semnificativ sau că aceste întreprinderi aparțin unor sectoare de activitate diverse nu este suficient pentru a pune în discuție caracterul selectiv al măsurii ([245]). Același principiu poate fi aplicat în cazurile în care avantajul rezultă dintr-o soluție fiscală anticipată care aplică o combinație de dispoziții legislative la o anumită situație, iar această situație poate fi reprodusă de alte întreprinderi. De asemenea, Curtea a statuat că,

([241]) În hotărârea sa, Curtea menționează în mod explicit că, deși instanța de trimitere nu se poate îndepărta de interpretarea directivei, măsura în care această interpretare se aplică unei situații interne „ține de dreptul intern și, în consecință, este de competența exclusivă a instanțelor statului membru” (punctul 27).

([242]) *Ibidem*, punctul 37.

([243]) *Ibidem*, punctele 46 și 47 (subliniere adăugată de către Comisie).

([244]) De fapt, libertățile fundamentale vizează situații transfrontaliere. Situațiile pur interne nu sunt reglementate și, în principiu, o discriminare pozitivă este permisă din perspectiva dreptului UE (a se vedea hotărârile în cauza C-60/91, Batista Morais, ECLI:EU:C:1992:140, punctul 7; cauzele C-29/94-C-35/94, Jean-Louis Aubertin, ECLI:EU:C:1995:39, punctele 9-11; cauza C-332/90, Steen/Deutsche Bundespost, ECLI:EU:C:1992:40; cauza C-139/12, Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña, ECLI:EU:C:2014:174, punctele 42 și 45, cauza C-591/15, The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, ECLI:EU:C:2017:449, punctul 33.
Faptul că situațiile interne nu pot beneficia de un tratament mai favorabil decât situațiile transfrontaliere comparabile constituie un motiv în plus pentru care LNG Holding și CEF nu ar trebui să beneficieze de avantaje care nu ar fi acordate pentru situații transfrontaliere. În această privință, trebuie reamintit că, în conformitate cu articolul 166 alineatul (2a) din LIR – introdus în LIR în 2016 ca urmare a transpunerii Directivei 2014/86/UE –, scutirea veniturilor obținute din participații nu ar fi aplicabilă în situații transfrontaliere în cazurile în care venitul primit de beneficiar poate fi dedus în statul membru al entității distribuitoare: „[…] scutirea nu se aplică veniturilor menționate în Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun aplicabil societăților-mamă și filialelor din state membre diferite, care provin dintr-o participație deținută în mod direct în capitalul social al unui organism cu caracter colectiv care este rezident într-un alt stat membru al Uniunii Europene și care este menționat în articolul 2 din Directiva 2011/96/UE, în măsura în care acestea sunt deductibile în statul membru respectiv sau în cazul în care acestea sunt alocate în cadrul unui montaj sau al unei serii de montaje care, fiind instituite pentru a obține, cu titlul de obiectiv principal sau în temeiul unuia dintre obiectivele principale, un avantaj fiscal care contravine obiectivului sau scopului acestei directive, nu este autentic ținând cont de toate faptele și circumstanțele relevante. În sensul prezentei dispoziții, un montaj, care poate include mai multe etape sau părți, sau o serie de montaje, este considerată neautentică în măsura în care acest montaj sau această serie de montaje nu este instituită din motive comerciale valabile, care reflectă realitatea economică”.

([245]) Hotărârea în cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, World Duty Free, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 80, hotărârea în cauza C-409/00, Spania/Comisia, punctul 48; hotărârea în cauza C-279/08 P, Comisia/Țările de Jos, ECLI:EU:C:2011:551, punctul 50.

pentru a stabili caracterul selectiv al unei măsuri, Comisia nu este obligată să identifice anumite caracteristici specifice, comune întreprinderilor care pot beneficia de avantajul fiscal, prin care acestea se pot distinge de întreprinderile care sunt excluse de la avantaj ([246]).

(226) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că, în raport cu un cadru de referință mai restrâns, compus exclusiv din normele sistemului general al impozitului pe profit din Luxemburg care reglementează scutirea veniturilor obținute din participații și impozitarea profiturilor distribuite, avantajul acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este selectiv *prima facie* deoarece favorizează LNG Holding și CEF în comparație cu întreprinderi care se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă.

6.2.3. ABSENȚA JUSTIFICĂRII

(227) Conform unei jurisprudențe consacrate, noțiunea de ajutor de stat nu are în vedere măsurile de stat care introduc o diferențiere între întreprinderi și sunt, prin urmare, *a priori* selective, dacă această diferențiere rezultă din natura și economia sistemului, ceea ce este de competența statului membru vizat să demonstreze ([247]).

(228) O măsură care constituie o excepție de la aplicarea sistemului fiscal general se poate justifica prin natura sau economia sistemului fiscal în cazul în care statul membru în cauză poate demonstra că respectiva măsură rezultă direct din principiile fondatoare sau directoare ale sistemului său fiscal sau în cazul în care aceasta rezultă din mecanisme inerente necesare pentru funcționarea și eficiența sistemului ([248]). În această privință, trebuie stabilită o distincție între, pe de o parte, obiectivele atribuite unui regim fiscal special și care îi sunt exterioare și, pe de altă parte, mecanismele inerente sistemului fiscal însuși care sunt necesare pentru realizarea unor asemenea obiective ([249]).

(229) Nici Luxemburg, nici Engie nu au prezentat vreo justificare posibilă pentru tratamentul favorabil acordat prin soluțiile fiscale anticipate contestate în favoarea LNG Holding și CEF. Comisia reamintește, în această privință, că sarcina dovedirii unei astfel de justificări revine statelor membre. Prin urmare, în lipsa oricărei justificări prezentate de Luxemburg, Comisia trebuie să concluzioneze că avantajul fiscal acordat LNG Holding și CEF nu poate fi justificat prin natura sau economia generală a sistemului impozitului pe profit din Luxemburg.

(230) În orice caz, Comisia nu a putut identifica niciun motiv care să permită justificarea tratamentului preferențial pentru LNG Holding și CEF, despre care s-ar putea afirma că rezultă în mod direct din principiile intrinseci, fondatoare sau directoare ale sistemului de referință sau din mecanismele inerente acestui sistem, necesare pentru funcționarea și eficacitatea acestuia ([250]).

(231) Comisia observă că, potrivit Consiliului de Stat din Luxemburg ([251]), obiectivul regimului de scutire a veniturilor provenite din participații prevăzut la articolul 166 din LIR este de a evita o dublă sau triplă impozitare, din motive de echitate fiscală ([252]). Dubla impozitare se referă la situațiile în care același profit este impozitat de două ori în sarcina aceluiași contribuabil (dublă impozitare juridică) sau a doi contribuabili diferiți (dubla impozitare economică). Comisia admite că o scutire de la plata impozitului cu scopul de a evita dubla impozitare economică poate fi justificată de natura și structura sistemului fiscal ([253]). Astfel, aplicarea scutirii prevăzute la articolul 166 din LIR pentru a evita impozitarea economică dublă sau triplă poate rezulta în mod direct din principiile fondatoare sau directoare ale sistemului fiscal.

([246]) Hotărârea în cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, World Duty Free, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 78.
([247]) Hotărârea în cauza C88/03, Portugalia/Comisia, ECLI:EU:C:2006:511, punctele 52 și 80, și jurisprudența citată.
([248]) Hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 69.
([249]) Hotărârea în cauza C-88/03, Portugalia/Comisia, ECLI:EU:C:2006:511, punctul 81.
([250]) Hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 69.
([251]) A se vedea considerentul 83.
([252]) A se vedea avizul Consiliului de Stat privind articolul 166 din LIR (considerentul 86). A se vedea, de asemenea, Decizia 2006/940/CE, considerentul 63. Acest obiectiv este confirmat de faptul că societățile nerezidente fiscal nu pot beneficia de scutirea acordată prin articolul 166 din LIR decât dacă sunt supuse unui impozit corespunzător impozitului pe profit din Luxemburg. Cu alte cuvinte, această scutire nu se aplică în absența unei impozitări anterioare a profitului, și anume dacă nu are loc o dublă impozitare.
([253]) A se vedea, prin analogie, hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 71, în care Curtea menționează posibilitatea de a invoca natura sau economia generală a sistemului fiscal național ca justificare pentru faptul că societățile cooperative care își distribuie toate profiturile către membri nu sunt impozitate la nivelul cooperativei, cu condiția ca impozitul să fie perceput pentru fiecare dintre membri.

(232) Cu toate acestea, avantajul acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate nu constă exclusiv în aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații, ci în aplicarea sa la nivelul societăților holding la un venit care corespunde, din punct de vedere economic, sumelor deduse cu titlu de cheltuieli (acumulările la ZORA) de către filiale, ceea ce conduce la lipsa impozitării la nivelul LNG Holding și CEF a aproape tuturor profiturilor realizate de LNG Supply și GSTM. În aceste circumstanțe, tratamentul fiscal acordat LNG Holding și CEF pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate nu poate servi scopului de a evita dubla impozitare economică. Aplicarea combinată a scutirii și a deducerii este confirmată în soluțiile fiscale anticipate contestate, prin urmare, administrația fiscală luxemburgheză era conștientă că nu ar fi putut exista niciodată o dublă impozitare economică. În consecință, tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate nu are nicio legătură cu obiectivul evitării unei impozitări economice (potențiale sau reale) duble sau triple, nici cu alte eventuale motive care au legătură cu echitatea fiscală. Prin urmare, aceste obiective nu pot fi invocate în mod valabil pentru a justifica diferența de tratament care rezultă din măsurile contestate.

(233) În această privință, Comisia observă că, astfel cum a subliniat Curtea de Justiție în trecut, pentru ca scutirile fiscale să fie justificate prin natura sau prin economia generală a sistemului fiscal al statului membru în cauză, statul membru respectiv trebuie să se asigure că acestea sunt în concordanță cu principiul proporționalității și că nu depășesc ceea ce este necesar, în sensul că obiectivul legitim urmărit nu ar putea fi atins prin măsuri mai puțin cuprinzătoare ([254]). În acest caz, aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații la un venit primit de LNG Holding și CEF care corespunde, din punct de vedere economic, unor sume deduse cu titlu de cheltuieli (acumulările la ZORA) de către LNG Supply și GSTM, nu poate în niciun caz să fie considerată proporțională pentru a evita dubla impozitare economică și nici nu contribuie la principiul echității fiscale. Situația este mai degrabă la opusul acesteia: măsurile contestate permit LNG Holding și CEF, precum și grupului Engie să beneficieze de o dublă neimpozitare. Prin urmare, aplicarea scutirii fiscale în speță depășește ceea ce este necesar și proporțional pentru atingerea obiectivului urmărit.

(234) În această privință, potrivit Curții de Justiție, este necesar să se asigure conformitatea unui anumit avantaj nu doar cu caracteristicile inerente ale sistemului fiscal în cauză, ci și în ceea ce privește modul în care acest sistem este pus în aplicare ([255]). În acest caz, avantajul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este incompatibil nu numai cu unul dintre obiectivele scutirii veniturilor obținute din participații, ci și cu logica sistemului în care acest regim este integrat, care constă în impozitarea profiturilor tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg ([256]).

(235) În concluzie, avantajul fiscal acordat LNG Holding și CEF nu poate fi justificat prin natura și logica sistemului.

6.2.4. CONCLUZIE CU PRIVIRE LA AVANTAJUL SELECTIV LA NIVELUL LNG HOLDING ȘI CEF

(236) Având în vedere toate cele de mai sus, Comisia concluzionează că avantajul fiscal acordat LNG Holding și CEF pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate are un caracter selectiv.

6.3. *AVANTAJUL SELECTIV STABILIT PRIN ANALIZA EFECTELOR TRATAMENTULUI FISCAL LA NIVELUL GRUPULUI*

(237) Fără a aduce atingere concluziei de la considerentul 236, o analiză a efectelor soluțiilor fiscale anticipate contestate la nivelul grupului și nu doar la nivelul entităților juridice individuale conduce la aceeași concluzie: tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate conferă un avantaj selectiv grupului Engie.

(238) În acest context, Engie susține că selectivitatea unor măsuri fiscale poate fi evaluată numai la nivelul contribuabililor individuali, și nu la nivelul grupului și face trimitere la deciziile Comisiei în cazurile FIAT ([257]) și Groepsrentebox ([258]).

([254]) Hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 75. A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza T-287/11, Heitkamp BauHolding/Comisia, ECLI:EU:T:2016:60, punctul 160 și hotărârea în cauza T-620/11, GFKL Financial Services AG, ECLI:EU:T:2016:59, punctul 154.

([255]) Hotărârea în cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 73. A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza T-287/11, Heitkamp BauHolding/Comisia, ECLI:EU:T:2016:60, punctul 160; și hotărârea în cauza T-620/11, GFKL Financial Services AG, ECLI:EU:T:2016:59, punctul 154.

([256]) Astfel, conform logicii sistemului, profiturile obținute de o societate pot face obiectul impozitării *în mai multe rânduri* (de exemplu, în cazul distribuirii profiturilor care nu îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de scutire în temeiul articolului 166 din LIR), dar în niciun caz nu pot fi supuse niciunei *impozitări*.

([257]) Decizia (UE) 2016/2326 (JO L 351, 22.12.2016, p. 1).

([258]) Decizia 2009/809/CE (JO L 288, 4.11.2009, p. 26).

(239) În această privință, Comisia ia act de faptul că, în conformitate cu declarațiile fiscale furnizate de Luxemburg, entitățile GSTM, EIL, LNG Supply, LNG Luxemburg și LNG Holding au format, începând din anul 2015, o unitate fiscală cu CEF în scopuri fiscale luxemburgheze, iar CEF avea rolul de societate-mamă în cadrul acestei unități ([259]). Prin urmare, în temeiul legislației fiscale luxemburgheze, societățile respective nu au fost tratate, începând din 2015, ca entități separate, ci și-au plătit impozitele pe o bază consolidată, și anume ca și când ar fi fost un singur contribuabil ([260]). Comisia consideră că numai această circumstanță ar fi suficientă pentru a justifica o evaluare combinată, cel puțin începând cu anul 2015.

(240) În orice caz, chiar dacă aceste entități nu ar forma o unitate fiscală, argumentul Engie nu poate fi acceptat. Astfel cum se va explica din nou în secțiunea 6.6, din însuși modul de redactare a articolului 107 din tratat reiese că normele privind ajutoarele de stat analizează efectele economice ale măsurilor de stat în raport cu anumite „întreprinderi", și nu cu entități juridice separate. Noțiunea de întreprindere trebuie să fie înțeleasă ca o unitate economică, chiar dacă aceasta este constituită din mai multe persoane juridice ([261]). Pentru a stabili dacă mai multe entități formează o unitate economică, Curtea de Justiție verifică dacă există o participație de control sau legături de natură funcțională, economică sau organică ([262]). În speță, GSTM, EIL, LNG Supply, LNG Luxemburg și LNG Holding sunt controlate în întregime de CEF, care este controlată la rândul său de Engie S.A. Prin urmare, trebuie să se considere că toate aceste entități fac parte dintr-o singură întreprindere.

(241) În plus, avantajul acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constă în aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații la nivelul societăților holding, la un venit care corespunde, din punct de vedere economic, unor sume deduse cu titlu de cheltuieli (acumulările la ZORA) de către filiale. Prin urmare, pentru a stabili existența unui avantaj, este logic să se evalueze, de asemenea, efectele combinate ale măsurilor fiscale la ambele niveluri. Faptul că legislația luxemburgheză privind impozitul pe profit se referă la entități individuale nu schimbă această concluzie. De fapt, Comisia constată că cererile de soluții fiscale anticipate prezentate de către consultantul fiscal se referă la tratamentul fiscal *al tuturor entităților juridice ale grupului Engie implicate în tranzacții* și că toate aceste entități sunt supuse impozitării în Luxemburg.

(242) Această circumstanță face ca acest caz să fie diferit de cazurile *groepsrentebox* și *FIAT*. În cazul *groepsrentebox*, Comisia a decis să evalueze sistemul la nivel individual, întrucât măsura în cauză se aplica entităților individuale ([263]). De asemenea, în cazul *FIAT*, măsura (soluție fiscală anticipată) se raporta *numai la profitul impozabil al unei entități juridice individuale*, în timp ce părțile participante la tranzacție își aveau reședința într-un alt stat membru. În consecință, orice reducere a veniturilor fiscale, care constituia baza avantajului în acest caz, se întemeia în mod necesar pe veniturile entității rezidente în Luxemburg și nu trebuia să se ia în considerare posibilitatea ca impactul măsurii să fie neutru la nivelul altor societăți din cadrul grupului FIAT ca urmare a tratamentului acestora în alte state membre ([264]).

(243) Dimpotrivă, în cazul de față, efectul măsurii (neimpozitarea unei părți din profiturile realizate de unele entități din Luxemburg) rezultă din aplicarea combinată a unei scutiri și a unei deduceri la nivelul diferitelor entități ale grupului, care sunt toate rezidente în Luxemburg în scopuri fiscale. O analiză a efectului combinat al soluțiilor fiscale anticipate la nivelul grupului Engie în Luxemburg este, prin urmare, adecvată pentru a aprecia pe deplin rezultatul tratamentului fiscal.

(244) În orice caz, Comisia reamintește că nu este obligată de practica sa decizională. Fiecare măsură potențială de ajutor trebuie să fie evaluată pe baza caracteristicilor proprii și în funcție de criteriile obiective prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat, astfel încât, chiar dacă existența unei practici decizionale contrare ar fi dovedită, aceasta nu ar putea afecta concluziile prezentei decizii ([265]).

([259]) A se vedea declarația fiscală a LNG Luxemburg pentru anul 2015, anexa 3.

([260]) Într-o unitate fiscală (*régime d'intégration fiscal*), o societate-mamă poate fi impozitată ca un grup împreună cu una sau mai multe dintre filialele sale. În scopul impozitului pe profit, aceasta înseamnă că se consideră că filialele au fost absorbite de societatea-mamă.

([261]) Hotărârea în cauza C-170/83, Hydrotherm, ECLI:EU:C:1984:271, punctul 11. A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza T-137/02, Pollmeier Malchow/Comisia, ECLI:EU:T:2004:304, punctul 50.

([262]) Hotărârea în cauza C-480/09 P, Acea Electrabel Produzione SpA/Comisia, ECLI:EU:C:2010:787, punctele 47-55; Hotărârea în cauza C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze SpA și alții, ECLI:EU:C:2006:8, punctul 112.

([263]) A se vedea Groeprentebox, considerentul 80.

([264]) A se vedea FIAT, considerentul 198: „În plus, chiar dacă se poate considera că deciziile de finanțare sunt luate în interesul superior al grupului în ansamblul său, impozitul pe profit în Luxemburg este perceput de la entități individuale, și nu de la grupuri, *iar soluțiile fiscale anticipate contestate se referă în mod exclusiv la profitul impozabil al FFT, astfel încât orice reducere a veniturilor fiscale se bazează individual pe rezultatele acestei societăți*" (subliniere adăugată de către Comisie). A se vedea, de asemenea, în aceeași decizie, considerentul 314.

([265]) A se vedea hotărârea în cauza C-138/09, Todaro Nunziatina & C., ECLI:EU:C:2010:291, punctul 21.

6.3.1. SISTEM DE REFERINȚĂ

(245) Astfel cum s-a stabilit în secțiunea 6.2.1.1, în cazul de față sistemul de referință este sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, care vizează impozitarea profitului realizat de toate societățile supuse impozitării în Luxemburg. Baza de calcul al profitului impozabil este profitul contabil realizat de contribuabil (principiul stabilirii unei legături între bilanțul fiscal și bilanțul comercial). Acest obiectiv se aplică tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg.

(246) Tranzacțiile vizate de soluțiile fiscale anticipate contestate sunt tranzacții intragrup care constau, în primul rând, în transferul anumitor active către filialele Engie supuse impozitării în Luxemburg și, în al doilea rând, în finanțarea acestor transferuri de către societățile holding, care sunt supuse, de asemenea, impozitării în Luxemburg ([266]).

(247) Având în vedere faptul că tratamentul fiscal al acestor tranzacții intragrup trebuie să fie evaluat în raport cu sistemul impozitului pe profit din Luxemburg și pentru a determina dacă tratamentul fiscal acordat Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la sistemul de referință, Comisia își va limita analiza la o comparație cu alte tranzacții de finanțare intragrup de același tip și, prin urmare, va evalua normele sistemului impozitului pe profit din Luxemburg care reglementează tranzacțiile de finanțare intragrup între entitățile unui grup rezidente în Luxemburg.

(248) Comisia va stabili că, în temeiul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, plata unei remunerații în cadrul unui tranzacții de finanțare ([267]) între două entități ale unui grup supuse impozitării în Luxemburg, nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg, iar aceasta indiferent de natura mijloacelor de finanțare utilizate sau de nivelul remunerației. Prin „venitul impozabil combinat" trebuie să se înțeleagă, în acest context, suma veniturilor impozabile ale tuturor entităților grupului implicate într-o tranzacție de finanțare intragrup, supuse impozitării în Luxemburg.

(249) În cadrul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, mijloacele de finanțare pot fi împărțite în două categorii: pe de o parte, instrumentele de participare, precum acțiunile, ale căror profituri pot fi scutite în temeiul articolului 166 din LIR („participații"); și, pe de altă parte, alte instrumente și contracte ale căror profituri nu pot beneficia de scutire („instrumente care nu constituie participații").

(250) În cazul *instrumentelor care nu constituie participații*, în conformitate atât cu principiile contabile din Luxemburg, cât și cu cele internaționale ([268]), plata remunerației (cum ar fi plata dobânzii aferente unui împrumut) este înregistrată în contabilitatea debitorului ca o cheltuială. Aceeași sumă va fi înregistrată la un moment dat ca venit de către creditor.

(251) În ceea ce privește tratamentul fiscal, în conformitate cu principiul stabilirii unei legături între bilanțul fiscal și bilanțul comercial ([269]), veniturile înregistrate de către creditor sunt, în principiu, impozabile, în timp ce cheltuielile înregistrate de debitor sunt, în principiu, deductibile din punct de vedere fiscal. Prin urmare, plata remunerației aferentă unui instrument care nu constituie participație nu conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg în raport cu venitul impozabil combinat înainte de efectuarea plății ([270]).

([266]) Finanțarea de către societățile holding este acordată prin intermediul unor contracte la termen încheiate între acestea din urmă și creditori, și a unor contracte ZORA semnate între creditori și filiale. Acest lucru nu este contestat nici de Luxemburg, nici de Engie (a se vedea descrierea tranzacțiilor furnizată de Luxemburg în observațiile sale cu privire la decizia de inițiere a procedurii, secțiunile 2.1 și 2.2). Soluțiile fiscale anticipate contestate prevedeau, de asemenea, că societățile holding „ar trebui să fie considerate deținătoarele acțiunilor […] din momentul în care [acestea] încheie contractul la termen" (a se vedea cererea de soluții fiscale anticipate LNG din 2008, pagina 4 și cererea de soluții fiscale anticipate GSTM din 2010, pagina 4), ceea ce demonstrează că societățile holding sunt considerate ca oferind finanțare).

([267]) Plata unei remunerații în cadrul unei tranzacții de finanțare trebuie să fie înțeleasă ca orice plată efectuată de către debitor creditorului, în numerar sau sub forma oricărui alt activ financiar, inclusiv capitaluri proprii ale debitorului, care nu are ca scop să amortizeze/ramburseze finanțarea sau, în cazul unei amortizări/rambursări, care depășește suma finanțată inițial.

([268]) A se vedea norma IAS 32 și *legea din 19 decembrie 2002 privind registrul comerțului și al societăților, precum și contabilitatea și conturile anuale ale întreprinderilor*.

([269]) Articolul 40 din LIR. A se vedea considerentul 84.

([270]) Faptul că poate exista, în anumite cazuri, o diferență temporară între momentul în care debitorul înregistrează cheltuiala și cel în care creditorul înregistrează venitul corespunzător nu modifică cu nimic această concluzie. Din punct de vedere contabil, această diferență temporară este justificată de principiul prudenței, conform căruia un venit este înregistrat în momentul în care este realizat, și anume atunci când este sigur, în timp ce o cheltuială trebuie înregistrată încă din momentul în care realizarea sa este probabilă sau chiar potențială.

(252) În cazul *participațiilor*, cum ar fi acțiunile, plata remunerației se face sub forma unei distribuiri a profiturilor. Din punct de vedere contabil, sumele distribuite sunt înregistrate de beneficiar (entitatea care deține participația) ca venit. Cu toate acestea, prin definiție, sumele distribuite ar fi fost incluse în profitul entității care face distribuirea, altfel spus nu ar fi fost înregistrate drept cheltuieli ([271]).

(253) În ceea ce privește tratamentul fiscal, astfel cum se explică în considerentele 201 și 202, în temeiul articolului 164 alineatele (1) și (2) din LIR entitatea distribuitoare nu poate deduce profitul distribuit din venitul său impozabil. În plus, în conformitate cu principiul stabilirii unei legături între bilanțul fiscal și bilanțul comercial, beneficiarul trebuie să includă, de asemenea, profitul distribuit în venitul său impozabil. Aceasta înseamnă că distribuirea profiturilor va conduce la o dublă impozitare economică, cu excepția cazului în care aceasta poate beneficia de scutirea veniturilor obținute din participații în temeiul articolului 166 din LIR ([272]). Prin urmare, distribuirea profiturilor generate de o participație nu conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg în raport cu situația înainte de distribuire.

(254) În concluzie, în conformitate cu sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, plata unei remunerații în cadrul unei tranzacții de finanțare intragrup între entități care își au domiciliul fiscal în Luxemburg, prin intermediul fie al unei participații, fie al unui instrument care nu constituie o participație, nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg.

(255) Luxemburg susține că, în definirea sistemului de referință, Comisia trebuie în mod necesar să facă trimitere la textul legii. În această privință, Luxemburg susține că principiul conform căruia plata remunerației (sau distribuirea profiturilor) legată de o tranzacție de finanțare intragrup între entități rezidente în Luxemburg nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg nu este prevăzut în lege.

(256) Comisia amintește, în primul rând, că, spre deosebire de ceea ce susține Luxemburg, obiectivul sistemului fiscal luxemburghez, și anume impozitarea profitului tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg, este enunțat în lege, astfel cum se explică în considerentele 171-176. Principiul conform căruia plata unei remunerații legate de o tranzacție de finanțare intragrup între entități supuse impozitării în Luxemburg nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului poate fi dedus în mod direct din acest obiectiv. Într-adevăr, dacă plata unei remunerații ar putea conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg în raport cu venitul impozabil anterior efectuării plății, o parte dintre beneficiarii creditorului și/sau debitorului ar scăpa de impozitare deoarece aceasta nu ar fi inclusă în niciun venit impozabil. Această situație ar fi în contradicție clară cu obiectivul sistemului. În plus, o astfel de posibilitate ar face sistemul fiscal luxemburghez discriminatoriu în mod intrinsec, întrucât ar permite societăților care fac parte dintr-un grup să excludă o parte din profit din venitul lor impozabil, posibilitate care nu este acordată societăților independente.

(257) În al doilea rând, deși LIR nu se referă în mod explicit la tranzacțiile de finanțare sau la remunerarea acestora, aceasta stabilește în mod clar și neechivoc modul în care plata remunerației ar trebui să fie impozitată pentru fiecare dintre categoriile de instrumente financiare. Comisia a demonstrat, în considerentele 249-254, pe baza legislației fiscale luxemburgheze, că plata unei remunerații legate de o tranzacție de finanțare intragrup între entități supuse impozitării în Luxemburg nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat.

6.3.2. COMPARABILITATE CU GRUPURILE DE ÎNTREPRINDERI IMPLICATE ÎN TRANZACȚII DE FINANȚARE INTRAGRUP ÎNTRE ENTITĂȚI REZIDENTE ÎN LUXEMBURG

(258) Comisia consideră că toate grupurile de întreprinderi implicate în tranzacții de finanțare intragrup între entități care își au domiciliul fiscal în Luxemburg sunt într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a Engie, iar aceasta indiferent de natura instrumentului de finanțare utilizat.

(259) În secțiunea 6.3.1, s-a explicat că obiectivul sistemului fiscal constă în impozitarea profiturilor tuturor societăților supuse impozitării în Luxemburg. Conform acestui principiu, toate grupurile de întreprinderi implicate în tranzacții de finanțare intragrup între entități ale grupului rezidente în Luxemburg sunt în mod necesar comparabile, dat fiind că instrumentul de finanțare ales și valoarea remunerației finanțării nu au legătură cu acest principiu ([273]).

([271]) A se vedea norma IAS 32, punctul 35: „Entitatea trebuie extragă direct din capitalurile proprii, după deducerea oricăror beneficii din impozitul pe profit aferent, distribuirile către deținătorii de instrumente de capitaluri proprii” și punctul 36: „rambursările sau refinanțările de instrumente de capitaluri proprii sunt înregistrate ca modificări ale capitalurilor proprii”.

([272]) Aceasta înseamnă că, din perspectiva grupului, scutirea veniturilor obținute din participații are doar efectul de a *elimina un dezavantaj* cauzat de dubla impozitare economică.

([273]) De fapt, venitul impozabil combinat al grupului în Luxemburg trebuie să rămână neschimbat după plata remunerației. Astfel cum s-a explicat în secțiunea 6.3.1, ca excepție de la această regulă, venitul impozabil combinat poate, în anumite situații excepționale, *să crească* și să conducă la o dublă impozitare, și anume în cazul unei distribuiri de profituri atunci când participația nu poate beneficia de scutirea veniturilor obținute din participații în temeiul articolului 166 din LIR.

(260) Tipul de instrument selectat pentru finanțare ar putea avea un impact asupra tipului de remunerație, asupra datelor și modalităților de plată a acestei remunerații, precum și asupra drepturilor atribuite „creditorului" sau „deținătorului" instrumentului. De exemplu, în cazul unor acțiuni ordinare, care sunt instrumente de participare, remunerația ia forma unei distribuiri de profituri, a cărei valoare și ale cărei condiții sunt, în general, stabilite de organele de conducere ale entității care emite acțiunile respective. În plus, nu există nicio obligație de a rambursa cuantumul finanțării. Acțiunile ordinare pot conferi, de asemenea, dreptul de a vota în adunarea acționarilor și dreptul de a fi reprezentat în consiliul de administrație, consiliul de supraveghere sau alte organisme ale întreprinderii. În schimb, în cazul instrumentelor care nu constituie participații, cum ar fi împrumuturile, condițiile și cuantumul remunerației (dobândă) sunt stabilite de către ambele părți la contract, iar creditorul nu are, în principiu, niciun drept de a participa la gestiunea debitorului, nici de a o controla în vreun fel. În plus, există o obligație contractuală de a rambursa valoarea nominală a împrumutului.

(261) Comisia consideră că niciuna dintre aceste diferențe nu afectează în vreun fel principiul de bază conform căruia, în conformitate cu sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, întregul profit realizat de societăți trebuie să facă obiectul impozitării și, prin urmare, plata remunerației pentru tranzacții de finanțare intragrup între societăți rezidente în Luxemburg nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg. În temeiul acestui principiu, alegerea unui instrument de finanțare în detrimentul altuia nu face situația unei întreprinderi mai puțin comparabilă.

(262) De fapt, în cazul instrumentelor de participare, precum acțiunile, s-a explicat deja în secțiunea 6.3.1 că, în conformitate cu articolul 164 alineatele (1) și (2) din LIR, profiturile distribuite ar trebui să fie incluse și, prin urmare, supuse impozitului, cel puțin în venitul impozabil al entității distribuitoare. În cazul unor instrumente care nu constituie participații, cum ar fi împrumuturile, dobânzile plătite de către debitor sunt deduse din venitul impozabil, dar sunt incluse ca venit impozabil în venitul impozabil total al creditorului. Prin urmare, în pofida diferențelor în ceea ce privește condițiile și modalitățile de remunerare și de rambursare a finanțării, precum și drepturile și obligațiile părților, în ambele cazuri plata remunerației nu ar conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al societăților implicate în tranzacție.

(263) Comisia consideră că argumentele prezentate de Luxemburg potrivit cărora structura pusă în aplicare de Engie oferă mai multă flexibilitate decât o tranzacție directă între societățile holding și filiale și permite grupului Engie să finanțeze activitățile dobândite limitând, în același timp, profilul de risc al filialelor ([274]) sunt inoperante, întrucât niciunul dintre aceste motive nu are vreo legătură cu principiul conform căruia, în conformitate cu sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, plata remunerației unor tranzacții de finanțare intragrup între societăți rezidente în Luxemburg nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg.

(264) Prin urmare, se poate concluziona că toate grupurile de întreprinderi implicate în tranzacții de finanțare intragrup între societăți rezidente în Luxemburg se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a Engie. Intervenția creditorilor în structurile instituite de Engie nu afectează această concluzie, având în vedere că creditorii sunt, de asemenea, rezidenți în Luxemburg și că scopul acestor structuri rămâne finanțarea transferului de active, fapt recunoscut de către Luxemburg și Engie.

6.3.3. DEROGARE DE LA CADRUL DE REFERINȚĂ CARE GENEREAZĂ DISCRIMINARE

(265) Comisia consideră că tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la tratamentul fiscal al tranzacțiilor de finanțare intragrup între entități ale unui grup care își au reședința în Luxemburg prevăzut în sistemul impozitului pe profit din Luxemburg.

(266) Pe de o parte, acumulările la ZORA, atunci când sunt pozitive, sunt înregistrate în fiecare an ca o cheltuială deductibilă fiscal de către filiale. Pe de altă parte, în momentul conversiei ZORA LNG, acțiunile LNG Supply – care includ acumulările la ZORA – sunt imediat transferate către LNG Holding, în temeiul contractului la termen LNG. Prin urmare, LNG Holding primește remunerația pentru finanțarea acordată LNG Supply (pe care LNG Supply a dedus-o din venitul său impozabil). Cu toate acestea, LNG Holding înregistrează acțiunile LNG Supply în conturile sale la valoarea nominală a ZORA, și anume fără a include acumulările la ZORA convertite.

([274]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017.

(267) Prin urmare, soluțiile fiscale anticipate contestate permit o situație în care remunerația plătită de LNG Supply pentru finanțarea pe care a primit-o, și anume emisiunea de acțiuni cu o valoare egală cu cea a acumulărilor la ZORA, conduce la o scădere a venitului impozabil al LNG Supply (la valoarea acumulărilor la ZORA) care nu a fost compensată (și nu va fi compensată în viitor) de o creștere a venitului impozabil al LNG Holding (sau o creștere efectivă a venitului impozabil al LNG Luxemburg).

(268) Raționamentul de mai sus trebuie să fie transpus *mutatis mutandis* la GSTM, EIL și CEF ([275]).

(269) Pe scurt, soluțiile fiscale anticipate aprobă un tratament fiscal al remunerației plătite de LNG Supply și GSTM pentru finanțarea furnizată de LNG Holding și, respectiv, de CEF care permite o reducere a venitului impozabil combinat al grupului Engie în Luxemburg.

(270) Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că tratamentul fiscal acordat grupului Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie o derogare de la sistemul de referință și, prin urmare, constituie un avantaj economic pentru grupul Engie.

(271) Potrivit Curții, evaluarea selectivității constă în „a verifica dacă excluderea anumitor operatori de la acordarea unui avantaj fiscal ce decurge dintr-o măsură care derogă de la un regim comun fiscal constituie un tratament discriminatoriu în privința lor" ([276]).

(272) Astfel cum s-a stabilit în secțiunea 6.3.2, toate grupurile implicate în tranzacții de finanțare intragrup între societăți rezidente în Luxemburg se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a Engie în lumina obiectivelor sistemului. Cu toate acestea, aceste grupuri nu ar putea beneficia de avantajul acordat Engie deoarece, astfel cum s-a stabilit în secțiunea 6.3.1, în temeiul sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, plata unei remunerații în cadrul unei tranzacții de finanțare între două entități care își au reședința fiscală în Luxemburg nu poate conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg, iar aceasta indiferent de tipul de instrument de finanțare sau de contractul utilizat sau de nivelul remunerației. Prin urmare, măsurile în cauză constituie o discriminare în ceea ce privește acești operatori.

(273) În consecință, avantajul acordat grupului Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este selectiv *prima facie*.

(274) Luxemburg ([277]) și Engie ([278]) susțin că grupurile de întreprinderi care utilizează ca instrument de finanțare un ZORA direct între două entități ale grupului rezidente în Luxemburg, și anume fără vreo entitate intermediară și fără contract la termen preplătit, ar avea acces la același avantaj precum cel acordat grupului Engie, și anume o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg și că, în consecință, nu ar exista nicio derogare de la cadrul de referință.

(275) Comisia dorește să reamintească de la început că, pentru stabilirea existenței selectivității, nu este necesar să se demonstreze că fiecare întreprindere care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă este exclusă de la avantajul acordat beneficiarului măsurii în cauză. Este suficient să se demonstreze, astfel cum a făcut deja Comisia în considerentul 271, că „anumiți operatori" care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă având în vedere obiectivul sistemului, sunt excluși de la avantajul fiscal acordat beneficiarului ([279]). Prin urmare, chiar dacă o anumită categorie de întreprinderi – grupurile de întreprinderi care utilizează un ZORA direct – ar putea, de asemenea, să beneficieze de același tratament fiscal ca Engie, această circumstanță nu ar fi, în sine, suficientă pentru a concluziona că avantajul acordat Engie nu este selectiv *prima facie*.

(276) În orice caz, Comisia consideră că, spre deosebire de ceea ce susțin Luxemburg și Engie, un grup care utilizează un ZORA direct între două entități cu reședința în Luxemburg nu ar beneficia de același tratament fiscal ca Engie.

([275]) De îndată ce acțiunile GSTM vor fi convertite și anulate, deoarece acest lucru este permis, de asemenea, de soluțiile fiscale anticipate contestate.
([276]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, World Duty Free, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 71.
([277]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 8.
([278]) A se vedea observațiile prezentate de Engie cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctele 89, 93 și 94.
([279]) Hotărârea în cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, World Duty Free, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 71.

(277) În realitate, acest lucru este confirmat de declarațiile fiscale furnizate de Luxemburg, care arată că tratamentul fiscal al unui ZORA urmează tratamentul fiscal al oricărui instrument care nu constituie o participație ([280]): filialele au înregistrat în fiecare an provizioanele pentru plățile viitoare ale acumulărilor la ZORA drept cheltuieli deductibile fiscal ([281]) și la conversie, LNG Luxemburg a înregistrat acumulările la ZORA ca venituri impozabile ([282]).

(278) Cu alte cuvinte, la fel ca în cazul oricărui alt instrument care nu constituie o participație, plata remunerației aferente ZORA (și anume, conversia acumulărilor la ZORA) nu conduce la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în Luxemburg în raport cu venitul impozabil existent înainte de această plată ([283]).

(279) Luxemburg susține ([284]) că, în cazul conversiei unui ZORA direct, profitul rezultat din plata remunerației, și anume conversia acumulărilor la ZORA, nu ar fi impozitate la nivelul creditorului dacă acesta optează pentru aplicarea regimului special prevăzut la articolul 22a din LIR. În conformitate cu această dispoziție, conversia unui împrumut în participații în capitalul societății nu va genera niciun câștig de capital și, prin urmare, niciun impozit pe profit nu va fi datorat în momentul conversiei, la fel cum se întâmplă în structurile instituite de Engie.

(280) Comisia respinge acest argument. Articolul 22a din LIR nu ar conduce la neimpozitarea acumulărilor la ZORA convertite în acțiuni. În primul rând, deoarece articolul 22a din LIR nu ar fi aplicabil acumulărilor la ZORA; și, în al doilea rând, deoarece, chiar dacă ar fi aplicabil, acesta nu ar avea drept efect o scutire definitivă de la impozitare a acumulărilor la ZORA la nivelul beneficiarului.

(281) Într-adevăr, articolul 22a din LIR nu ar fi aplicabil acumulărilor la ZORA. Această dispoziție face o distincție clară între câștigurile de capital rezultate din conversia în acțiuni a instrumentului de finanțare și remunerația acestui instrument înainte de conversie și prevede în mod explicit că aceasta din urmă nu poate beneficia de scutirea prevăzută la articolul 22a din LIR: „în cazul conversiei unui împrumut capitalizant convertibil, dobânda capitalizată care se raportează la perioada de exploatare în curs care precede conversia *este impozabilă în momentul schimbului*" ([285]). Termenii „*împrumut capitalizant convertibil*" („*emprunt capitalisant convertible*") și „*dobândă capitalizată*" („*intérêt capitalisé*") nu sunt definiți în lege. Cu toate acestea, în opinia Luxemburgului, ZORA sunt împrumuturi convertibile. În plus, acumulările la ZORA nu sunt plătite anual, dar nu sunt cumulate la prețul de emisiune al ZORA decât în momentul conversiei, pentru a determina suma care urmează să fie convertită în acțiuni. Nu există nicio diferență între o dobândă capitalizată („*intérêt capitalisé*") care ar fi convertită în acțiuni la momentul conversiei unui împrumut și acumulările la ZORA. În consecință, la conversie, partea din acțiunile nou emise corespunzătoare acumulărilor la ZORA *este impozabilă* și ar trebui să fie inclusă în venitul impozabil al beneficiarului.

(282) Prin urmare, în speță, scutirea în temeiul articolului 22a din LIR ar putea, teoretic, să se aplice numai acțiunilor corespunzătoare *valorii nominale a ZORA*, dar nu și acțiunilor corespunzătoare acumulărilor la ZORA, care ar trebui să fie incluse direct în venitul impozabil al beneficiarului.

(283) În plus, chiar dacă articolul 22a din LIR era aplicabil acumulărilor la ZORA, aceasta nu ar conduce la o scutire definitivă veniturilor respective. Într-adevăr, din modul de redactare a articolului 22a alineatul (4) din LIR, reiese în mod clar că dispoziția în cauză permite doar o *amânare temporară a impozitării* ([286]). Faptul că aceasta nu este destinată să faciliteze neimpozitarea, astfel cum sugerează Luxemburg și Engie, este confirmat în mod explicit de

([280]) Această practică este în concordanță cu poziția Luxemburgului potrivit căreia ZORA trebuie considerate instrumente care nu constituie participații (a se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspuns la întrebarea 1.d).
([281]) A se vedea secțiunile 2.2.3.7.1 și 2.2.4.6.1.
([282]) A se vedea secțiunea 2.2.3.7.2.
([283]) În cazul unei reduceri a valorii ZORA datorată acumulărilor la ZORA cumulate negative, cheltuiala înregistrată de creditori ca urmare a scăderii valorii creanței lor ar trebui să corespundă unui venit înregistrat de filiale ca urmare a unei scăderi a pasivului lor.
([284]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, pagina 8.
([285]) Articolul 22a alineatul (2) punctul 1 din LIR (subliniere adăugată de către Comisie).
([286]) 22a alineatul (4) din LIR: „În ceea ce privește asociatul, prețul și data achiziției titlurilor primite în schimb corespund prețului și datei achiziției titlurilor date în schimb".

administrația fiscală luxemburgheză în Circulara din 27 noiembrie 2002 privind aplicarea acestei dispoziții („Circulara 22a") ([287]). Această circulară explică faptul că câștigurile de capital obținute din conversie sunt doar transferate către activele primite în schimb (în acest caz, acțiunile), dar rămân, în principiu, impozabile în momentul realizării lor ulterioare ([288]).

(284) În concluzie, Comisia a demonstrat că avantajul acordat Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate nu ar fi pus la dispoziția altor întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a Engie din perspectiva obiectivului sistemului. Prin urmare, acest avantaj trebuie să fie considerat selectiv *prima facie*. Această concluzie nu este infirmată de faptul că structura instituită de Engie este deschisă, în principiu, oricărui grup în Luxemburg. Conform unei jurisprudențe consacrate, factorul determinant pentru evaluarea selectivității este faptul că măsura constituie o derogare de la cadrul general de referință, conducând la discriminare, ceea ce Comisia a stabilit în prezenta secțiune ([289]).

6.3.4. ABSENȚA JUSTIFICĂRII

(285) Nici Luxemburg, nici Engie nu au prezentat o justificare posibilă pentru tratamentul favorabil aprobat prin soluțiile fiscale anticipate contestate în favoarea Engie. Comisia reamintește, în această privință, că sarcina dovedirii unei astfel de justificări revine statelor membre.

(286) Prin urmare, în lipsa oricărei justificări din partea Luxemburgului, Comisia trebuie să concluzioneze că avantajul fiscal acordat Engie nu poate fi justificat prin natura sau economia generală a sistemului respectiv.

(287) În ceea ce privește eventualele justificări pe care Luxemburg ar putea, în mod ipotetic, să le prezinte - ceea ce nu a făcut - privind evitarea dublei impozitări economice, Comisia face trimitere la evaluarea sa de la secțiunea 6.2.3.

6.3.5. CONCLUZIE CU PRIVIRE LA AVANTAJUL SELECTIV LA NIVELUL GRUPULUI

(288) Având în vedere toate cele de mai sus și fără a se aduce atingere concluziilor de la secțiunea 6.2.4, Comisia concluzionează că avantajul fiscal acordat Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate are un caracter selectiv.

6.4. *AVANTAJ SELECTIV REZULTAT DIN NEAPLICAREA NORMELOR FISCALE LUXEMBURGHEZE PRIVIND ABUZUL DE DREPT (ARTICOLUL 6 STANPG)*

(289) Cu titlu subsidiar, Comisia consideră, de asemenea, că îndoielile sale exprimate în considerentul 158 din decizia de inițiere a procedurii, și anume dacă, prin neimpozitarea grupului, Luxemburg derogă de la normele sale interne privind abuzul de drept în domeniul fiscal, nu au fost eliminate.

(290) Astfel cum s-a stabilit în secțiunea 6.2.1.1, sistemul de referință este sistemul impozitului pe profit din Luxemburg, al cărui obiectiv este impozitarea profiturilor tuturor societăților care sunt supuse impozitării în Luxemburg. Venitul impozabil este calculat pe baza profiturilor înregistrate în conturile lor. Acest obiectiv se aplică tuturor societăților supuse impozitării care își au reședința în Luxemburg.

(291) Dispozițiile fiscale care vizează combaterea abuzului sunt un set de norme concepute pentru a evita eludarea de către contribuabili a obiectivului principal al sistemului de referință, și anume impozitarea profitului întreprinderilor. Prin urmare, aceste norme trebuie să fie considerate ca parte integrantă a sistemului de referință, întrucât ele asigură coerența internă a sistemului și au scopul de a realiza obiectivele sale principale.

([287]) *Circulara Directorului pentru Contribuțiile Directe LIR nr. 22a/1 din 27 noiembrie 2002.*

([288]) A se vedea Circulara 22a: „câștigul de capital inerent titlurilor date în schimb este transferat către titlurile nou achiziționate și devine, în principiu, impozabil, în momentul realizării ulterioare a acestora din urmă" (subliniere adăugată de către Comisie).
Se poate argumenta că, odată realizate, profiturile ar fi scutite în temeiul scutirii veniturilor obținute din participații, în conformitate cu articolul 166 din LIR. Acest argument ar fi, de asemenea, eronat. De fapt, Circulara 22a clarifică faptul că, tocmai pentru a evita utilizarea articolului 22a din LIR pentru eludarea obligației de a supune toate veniturile la impozitare, acest regim nu poate fi utilizat pentru a scuti în mod permanent câștigurile de capital *care ar fi fost impozabile în cazul în care această dispoziție nu ar fi fost aplicată* (a se vedea Circulara 22a: „Obiectivul articolului 22a din LIR constă în determinarea operațiunilor de schimb de titluri care pot fi realizate într-un context de neutralitate fiscală. Cu toate acestea, articolul 22a din LIR nu are scopul de a scuti definitiv anumite câștiguri de capital, *care, în lipsa acestei măsuri, ar fi fost impozabile* în ceea ce privește cedentul, ci de a amâna impozitarea" (subliniere adăugată de către Comisie).
În orice caz, aplicarea articolului 166 din LIR la un venit temporar amânat datorită aplicării articolului 22a din LIR și care corespunde unor sume deduse din venitul impozabil al debitorului ar constitui un avantaj selectiv în conformitate cu raționamentul dezvoltat de Comisie în secțiunea 6.2.

([289]) Hotărârea în cauzele conexate C-20/15 P și C-21/15 P, World Duty Free, ECLI:EU:C:2016:981, punctul 80.

6.4.1. CONDIȚII PENTRU APLICAREA DISPOZIȚIILOR FISCALE VIZÂND COMBATEREA ABUZULUI

(292) Articolul 6 StAnpG interzice evaziunea fiscală și atenuarea impozitului prin utilizarea abuzivă a unor forme juridice sau structuri care sunt legale în temeiul dreptului civil. În conformitate cu această dispoziție, dacă forma juridică sau structura din jurul unei tranzacții nu este adecvată în ceea ce privește conținutul acesteia, impozitul trebuie să fie evaluat în conformitate cu fondul tranzacției, ca și cum aceasta ar fi fost încheiată în forma juridică adecvată ([290]). În opinia Luxemburgului, această dispoziție permite administrației fiscale să nu țină seama de structurile juridice sau tranzacțiile încheiate exclusiv pentru motive de ordin fiscal și care nu sunt motivate de considerații economice, însă fără a limita opțiunile aflate la dispoziția contribuabilului ([291]).

(293) În conformitate cu nota de serviciu din 21 august 1989 („nota de serviciu din 1989") ([292]), articolul 6 StAnpG este aplicabil pentru orice procedură fiscală, inclusiv soluțiile fiscale anticipate emise de administrația fiscală luxemburgheză. Atunci când emite o astfel de decizie, administrația fiscală luxemburgheză trebuie să se asigure că structura și/sau tranzacțiile, astfel cum sunt prezentate de contribuabil în cererea de soluții fiscale anticipate nu constituie un abuz de drept în sensul articolului 6 StAnpG. Aceasta înseamnă că autoritățile fiscale luxemburgheze nu ar trebui să adopte decizii obligatorii, precum soluțiile fiscale anticipate, în cazul în care motivul principal pentru care contribuabilul solicită o astfel de decizie este obținerea unui avantaj fiscal ([293]). Nota de serviciu din 1989 confirmă, de asemenea, că este obligatoriu ca administrația fiscală luxemburgheză să excludă existența unui eventual abuz de drept înainte de a emite o soluție fiscală anticipată ([294]).

(294) În opinia Luxemburgului, pe baza jurisprudenței relevante, pentru ca o măsură să constituie un abuz de drept trebuie să fie îndeplinite patru criterii: i) utilizarea de forme și de instituții de drept privat de către contribuabil; ii) evitarea, totală sau parțială, a sarcinii fiscale, de orice fel, pe care contribuabilul ar fi suportat-o în mod normal; iii) utilizarea unei căi juridice inadecvate de către un contribuabil; și iv) lipsa unor motive nefiscale pentru a justifica calea juridică aleasă de contribuabil. ([295])

(295) Conform primului criteriu, structura unei anumite tranzacții, astfel cum a fost proiectată de contribuabil, trebuie să utilizeze forme sau instituții de drept privat („*Formen und Gestaltungsmöglichkeiten des bürgerlichen Rechts*"). Nici articolul 6 StAnpG, nici jurisprudența nu definesc cu exactitate substanța formelor și instituțiilor de drept privat, dar este totuși de la sine înțeles că acestea ar trebui definite ca orice cale juridică care nu este legată de dreptul public. Astfel, constituirea unei societăți și punerea în aplicare a unor contracte de finanțare intragrup trebuie să fie considerate ca utilizarea de către contribuabil a unei forme sau a unei instituții de drept privat ([296]).

(296) Conform celui de al doilea criteriu, structura abuzivă trebuie să permită contribuabilului să-și reducă obligațiile fiscale („*Minderung der Steuerpflicht*"), prin intermediul unei evaziuni fiscale, al unei scutiri sau al unei reduceri a venitului impozabil ([297]).

(297) Conform celui de al treilea criteriu, contribuabilul trebuie să utilizeze o cale juridică neadecvată („*unangemessene rechtliche Gestaltung*") în cadrul structurii potențial abuzive. În opinia Luxemburgului ([298]), aceasta înseamnă că respectiva cale aleasă trebuie să permită contribuabilului să obțină un efect fiscal care nu ar putea fi în conformitate cu intenția legiuitorului ([299]). Potrivit Luxemburgului, pentru ca această condiție să fie îndeplinită, este necesar ca rezultatul economic urmărit să se poate realiza prin cel puțin două căi, dintre care una nu ar fi adecvată. Utilizarea căii neadecvate trebuie să permită economii fiscale care nu ar fi fost posibile utilizând una dintre căile adecvate.

([290]) A se vedea secțiunea 2.3.4.
([291]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspuns la întrebarea 2.a.
([292]) *Nota de serviciu a directorului pentru contribuții L.G/N.S nr. 3 din 21 august 1989*.
([293]) A se vedea nota de serviciu din 1989: „5. Nu sunt furnizate informații în scopul de a obliga administrația în cazurile în care preocuparea de a obține un avantaj fiscal este obiectivul primordial (de exemplu, examinarea schemelor în scopul realizării de economii fiscale numite «Steuersparmodelle», stabilirea unor limite pentru a scăpa de elementele constitutive ale simulării sau abuzului de drept)".
([294]) Întrucât numai articolul 6 StAnpG definește abuzul de drept în dreptul luxemburghez, această dispoziție trebuie aplicată în cadrul Notei de serviciu din 1989.
([295]) Observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017 includ o descriere a acestor patru criterii și o explicație cu privire la modul în care acestea ar trebui aplicate.
([296]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspunsul la întrebarea 2.a.
([297]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspunsul la întrebarea 2.a.
([298]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspunsul la întrebarea 2.a.
([299]) În răspunsul său la scrisoarea din 11 decembrie 2017, Luxemburg citează hotărârea din 1 august 2017 a *Cour administrative du Grand-Duché de Luxemburg*, nr. 39009C: o cale care permite contribuabilului „să atingă un obiectiv economic astfel încât această cale permite obținerea unui efect fiscal pe care legiuitorul nu a dorit să îl acorde printr-o aplicare a legii fiscale în conformitate cu intenția sa".

(298) Al patrulea criteriu constă în lipsa unor motive fără caracter fiscal care pot să justifice calea juridică aleasă de contribuabil în vederea realizării obiectivelor economice ale tranzacției sau structurii. Potrivit Luxemburgului ([300]), jurisprudența arată că motivele fără caracter fiscal, cum ar fi motivele economice, trebuie să fie reale și să ofere un avantaj economic suficient pentru contribuabil ([301]). Existența unor astfel de motive economice este suficientă pentru a înlătura aplicarea dispozițiilor care au drept scop combaterea abuzului.

6.4.2. APLICAREA CONDIȚIILOR ÎN CAZUL ÎN SPEȚĂ

(299) Pe baza informațiilor furnizate de Luxemburg, Comisia concluzionează că administrația fiscală luxemburgheză nu ar fi trebuit să emită soluțiile fiscale anticipate contestate, dat fiind că structurile instituite de Engie sunt abuzive în sensul articolului 6 StAnpG.

(300) De fapt, tranzacțiile prezentate de Engie în cererile de soluții fiscale anticipate îndeplinesc condițiile, descrise în secțiunea 6.4.1, care sunt necesare pentru aplicarea articolului 6 StAnpG.

6.4.2.1. ***Utilizarea unor forme sau instituții de drept privat***

(301) Nu se contestă faptul că Engie a utilizat forme sau instituții de drept privat pentru a pune în aplicare structurile descrise în soluțiile fiscale anticipate contestate: contractele la termen și împrumuturi convertibile, precum ZORA. Astfel, primul criteriu pentru aplicarea articolului 6 StAnpG este îndeplinit.

6.4.2.2. ***Reducerea sarcinii fiscale***

(302) Este evident, astfel cum s-a stabilit în secțiunile 6.2.1, 6.2.2 și 6.3.3, că soluțiile fiscale anticipate contestate permit Engie să-și reducă în mod semnificativ sarcina fiscală la nivelul grupului în Luxemburg, întrucât profitul realizat de activitățile transferate către filiale (activitatea LNG și activitatea de finanțare și de gestiune a trezoreriei) rămâne practic neimpozitat. Prin urmare, al doilea criteriu care permite constatarea unui abuz de drept este, de asemenea, îndeplinit.

6.4.2.3. ***Utilizarea unei căi juridice necorespunzătoare***

(303) În conformitate cu cel de al treilea criteriu, este necesar, într-o primă etapă, să se stabilească obiectivul economic urmărit prin tranzacția în cauză. Abia după această etapă, va fi posibil să se stabilească dacă un astfel de obiectiv poate fi atins pe o altă cale decât cea aleasă de contribuabil. În a doua etapă, este necesar să se stabilească dacă respectiva aleasă de contribuabil este inadecvată, în sensul că permite o reducere de impozit care nu ar putea fi în conformitate cu intenția legiuitorului și care nu ar fi fost posibilă prin utilizarea unei căi adecvate.

(304) În acest caz, este evident, în primul rând, că rezultatul economic urmărit de Engie prin intermediul structurilor descrise în cadrul soluțiilor fiscale anticipate contestate este finanțarea achiziționării de către filiale a activității LNG, precum și a activității de finanțare și de gestiune a trezoreriei. Nu se contestă nici faptul că același rezultat economic ar putea fi obținut prin intermediul mai multor alte căi: instrumente de capitaluri proprii sau de împrumut între filiale și societățile holding ([302]).

(305) În al doilea rând, astfel cum a arătat Comisia în secțiunile 6.2 și 6.3, efectul structurilor instituite de Engie este neimpozitarea aproape totală a profitului realizat de filiale în Luxemburg. Acest rezultat este incompatibil cu obiectivul fundamental al sistemului impozitului pe profit din Luxemburg, care este de a impozita profitul societăților supuse impozitării în Luxemburg. Prin urmare, acest efect nu poate fi în conformitate cu intenția legiuitorului. În plus, un astfel de efect nu ar fi fost posibil dacă transferul activităților către filiale ar fi fost finanțat prin instrumente de capitaluri proprii sau de împrumut. Prin urmare, structurile puse în aplicare de Engie nu constituie o cale juridică adecvată pentru a finanța transferul unor activități către filiale.

([300]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie 2017, răspunsul la întrebarea 2.a

([301]) Luxemburg citează în scrisoarea sa din 16 februarie 2016, hotărâre pronunțată de *Cour administrative du Grand-Duché de Luxemburg*, nr. 35979c și nr. 35978c: „[n]u este suficient ca contribuabilul să prezinte, pur și simplu, niște motive economice pentru ca acestea să fie, în mod obligatoriu, acceptate ca fiind valabile, dar trebuie ca aceste motive să poată fi considerate reale și să prezinte prin ele însele un avantaj economic suficient dincolo de avantajul fiscal obținut".

([302]) Comisia reamintește că, în cazul unui ZORA direct, profitul subiacent ar trebui să facă obiectul impozitării, astfel cum s-a stabilit la considerentele 279-283.

6.4.2.4. ***Lipsa unor motive fără caracter fiscal***

(306) În cele din urmă, Comisia nu a fost în măsură să identifice nici cel mai mic motiv economic real și care să prezinte un avantaj economic suficient pentru a justifica structurile complexe concepute de Engie, dincolo de realizarea unei economii fiscale semnificative.

(307) Luxemburg susține ([303]) că structurile puse în aplicare prin intermediul contractelor la termen și al ZORA ar fi necesare pentru a finanța achiziționarea activităților de către filiale. Acest argument este eronat. În realitate, astfel cum demonstrează soluțiile fiscale anticipate contestate, finanțarea este furnizată de către societățile holding creditorilor, care, în aceeași zi, o pun la dispoziția filialelor. Cu alte cuvinte, societățile holding sunt cele care furnizează finanțarea către filiale pentru achiziționarea activelor.

(308) Comisia subliniază faptul că contractul de transfer LNG și propunerea de transfer GSTM includeau deja dispoziții privind finanțarea transferului de activități. Contractul de transfer LNG precizează că, în schimbul activelor primite, LNG Supply ar trebui să emită în favoarea LNG Trading bilete la ordin, cu o valoare echivalentă cu valoarea nominală a ZORA ([304]). În aceeași ordine de idei, propunerea de transfer GSTM indică faptul că CEF transferă o ramură de activitate în schimbul unui bilet la ordin din partea GSTM ([305]). Aceste dispoziții arată că transferul activelor fusese deja finanțat de societățile holding prin intermediul unor instrumente de împrumut. Cu alte cuvinte, contractele la termen și ZORA erau structuri pur redundante, înlocuind tranzacții de împrumut directe existente între societățile holding și filiale ([306]). Rolul creditorilor ca simple entități intermediare, fără nicio posibilitate de a genera vreun profit, confirmă faptul că intervenția acestora nu are altă finalitate economică decât să permită economii fiscale.

(309) De asemenea, Luxemburg susține că structurile complexe instituite de Engie oferă o mai mare flexibilitate și îi permit acesteia să finanțeze activitățile dobândite, limitând în același timp profilul de risc al filialelor. Acest argument este, de asemenea, eronat. De fapt, același obiectiv ar fi putut fi atins prin emiterea directă de acțiuni ale filialelor în favoarea societăților holding. O tranzacție directă din capitaluri proprii între societățile holding și filiale ar oferi același nivel de protecție pentru filiale ca structura complexă instituită de Engie. Structurile create de Engie pot absorbi pierderi pentru o sumă egală cu valoarea nominală a ZORA. În cazul în care pierderile depășesc valoarea nominală a ZORA, capitalul filialelor ar fi afectat. În cazul unei injecții de capital cu o valoare egală cu valoarea nominală a ZORA, filialele ar dispune de exact aceleași fonduri proprii, înainte ca fondurile inițiale să fie afectate de pierderi. În plus, Comisia respinge argumentul potrivit căruia adăugarea unui nivel suplimentar (creditorii) și utilizarea unor produse financiare complexe (ZORA și contractele la termen), în locul unor injecții de capital directe, pot ameliora flexibilitatea. Dimpotrivă, acest lucru ar putea crea riscuri operaționale pentru grup: utilizarea unor entități intermediare, în loc să ofere flexibilitate, creează o sarcină administrativă, implică un risc de execuție pentru societățile holding și adaugă costuri de tranzacționare.

(310) În concluzie, structurile complexe instituite de Engie ar putea fi considerate echivalente din punct de vedere economic cu tranzacțiile de finanțare directă între societățile holding și filiale, indiferent dacă acestea iau forma unor instrumente de capitaluri proprii sau de împrumut. Oricare ar fi forma considerată echivalentă din punct de vedere economic cu structurile complexe instituite de Engie, aceasta ar fi condus la impozitarea profiturilor subiacente. Acest lucru înseamnă că, în orice caz, nu ar exista niciun motiv economic real și care să prezinte un avantaj economic suficient pentru Engie, altul decât realizarea unei economii fiscale semnificative, pentru ca aceasta să opteze pentru structurile complexe instituite în cadrul soluțiilor fiscale anticipate contestate.

(311) Prin urmare, criteriile prevăzute la articolul 6 StAnpG sunt îndeplinite și structurile complexe instituite de Engie ar fi trebuit să fie considerate abuzive de către administrația fiscală din Luxemburg. În conformitate cu nota de serviciu din 1989, administrația fiscală nu ar trebui să emită o soluție fiscală anticipată decât atunci când principalul motiv pentru o astfel de hotărâre nu este obținerea unui avantaj fiscal. În consecință, aprobând cererile de soluții fiscale anticipate, administrația fiscală luxemburgheză a aplicat legea în mod greșit și a acordat grupului Engie un avantaj constând în excluderea de la impozitare a aproape tuturor profiturilor realizate de două dintre filialele sale (LNG Supply și GSTM) din Luxemburg ([307]).

(312) Întrucât avantajul acordat Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este bazat pe o aplicare eronată a legislației, care, prin definiție, nu este accesibilă niciunei alte întreprinderi, Comisia concluzionează, în temeiul acestui raționament, că avantajul are un caracter selectiv.

([303]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la decizia de inițiere a procedurii, pagina 16.
([304]) A se vedea considerentul 34 punctul 1.
([305]) A se vedea considerentul 60 punctul 1.
([306]) În același sens, punerea în aplicare detaliată a structurilor (a se vedea notele de subsol 35 și 90) arată că, în ambele cazuri, activitățile au fost transferate în schimbul unor bilete la ordin emise de filiale pentru societățile holding. Prin urmare, contractele la termen și ZORA înlocuiesc pur și simplu finanțarea de către societățile holding care erau deja create.
([307]) A se vedea, de asemenea, Comunicarea privind noțiunea de ajutor, considerentul 174 litera (c).

6.5. *CONCLUZIE PRIVIND EXISTENȚA UNUI AJUTOR DE STAT*

(313) Întrucât tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat, trebuie să se considere că acesta constituie ajutor de stat în sensul acestei dispoziții. Acest ajutor determină o reducere a sarcinilor care ar trebui suportate, în mod normal, de Engie în cadrul activităților sale și, prin urmare, ar trebui considerat ca fiind un ajutor pentru funcționare acordat Engie.

6.6. *BENEFICIARUL AJUTORULUI*

(314) În secțiunea 6.2, Comisia a ajuns la concluzia că tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate conferă un avantaj selectiv pentru LNG Holding și CEF, în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, întrucât acesta conduce la o scădere a profitului impozabil al entităților respective și, prin urmare, a impozitului pe profit pe care acestea trebuie să îl plătească în Luxemburg. LNG Holding și CEF fac parte din grupul Engie.

(315) Normele privind scutirea veniturilor obținute din participații se referă la profitul distribuit de o societate a grupului la o alta. În speță, soluția fiscală sprijină scutirea unor venituri la nivelul LNG Holding și CEF, care corespund, din punct de vedere economic, unor sume deduse cu titlu de cheltuieli la nivelul LNG Supply și, respectiv, GSTM, ajungându-se astfel la neimpozitarea efectivă a aproape tuturor profiturilor realizate de LNG Supply și GSTM, cu excepția unei marje limitate. Prin urmare, rezultă o situație de deducere și de scutire care, astfel cum se menționează în considerentul 243, are un impact pozitiv asupra responsabilității fiscale a Engie în Luxemburg.

(316) În aceeași ordine de idei, entități juridice separate pot fi considerate ca formând o singură unitate economică în scopul aplicării normelor privind ajutoarele de stat. Această unitate economică este considerată, prin urmare, a fi întreprinderea în cauză care beneficiază de măsura de ajutor. Astfel cum a susținut Curtea de Justiție anterior, „noțiunea de întreprindere, plasată în contextul dreptului concurenței, trebuie să fie înțeleasă în sensul că desemnează o unitate economică […] chiar dacă, din punct de vedere juridic, această unitate economică este constituită din mai multe persoane, fizice sau juridice” ([308]). Pentru a stabili dacă mai multe entități formează o unitate economică, Curtea de Justiție verifică existența unei participații de control sau a unor legături organice, economice sau funcționale ([309]). În speță, atât LNG Holding, cât și CEF sunt pe deplin controlate de Engie S.A., societatea-mamă a grupului Engie.

(317) Prin urmare, orice tratament fiscal favorabil acordat LNG Holding și CEF de către administrația fiscală din Luxemburg aduce avantaje nu doar acestor entități, ci grupului Engie în ansamblu, prin furnizarea de resurse financiare suplimentare pentru întregul grup. În consecință, în pofida faptului că grupul este organizat în mai multe entități juridice diferite, iar soluțiile fiscale anticipate contestate se referă la tratamentul fiscal al unor entități distincte, grupul respectiv trebuie să fie considerat ca o singură unitate economică care beneficiază de măsura de ajutor contestată ([310]).

(318) În plus, concluzia de la considerentul 317 este confirmată de constatările menționate în secțiunile 6.3 și 6.4, în care Comisia a stabilit că tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate conferă un avantaj selectiv, în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, grupului Engie în Luxemburg, întrucât acestea conduc la o reducere a venitului impozabil combinat al grupului în acest stat membru.

6.7. *COMPATIBILITATEA AJUTORULUI CU PIAȚA INTERNĂ*

(319) Un ajutor de stat este considerat compatibil cu piața internă dacă acesta se încadrează în una dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (2) din tratat și poate fi considerat compatibil cu piața internă în cazul în care Comisia constată că acesta se încadrează în una dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (3) din tratat. Cu toate acestea, sarcina de a dovedi că un ajutor de stat este compatibil cu piața internă, în conformitate cu articolul 107 alineatul (2) sau (3) din tratat, îi revine statului membru care acordă ajutorul.

([308]) Hotărârea în cauza C-170/83, Hydrotherm, ECLI:EU:C:1984:271, punctul 11. A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza T-137/02, Pollmeier Malchow/Comisia, ECLI:EU:T:2004:304, punctul 50.

([309]) Hotărârea în cauza C-480/09 P, Acea Electrabel Produzione SpA/Comisia, ECLI:EU:C:2010:787, punctele 47-55; Hotărârea în cauza C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze SpA și alții, ECLI:EU:C:2006:8, punctul 112.

([310]) A se vedea, prin analogie, hotărârea în cauza 323/82, *Intermills*, EU:C:1984:345, punctul 11. A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauzele conexate C-182/03 și C-217/03, Belgia și Forum 187/Comisia, ECLI:EU:C:2005:266, punctul 102: „Comisia a considerat în mod întemeiat că normele care reglementează stabilirea veniturilor impozabile constituie un avantaj pentru centrele de coordonare și grupurile din care fac parte.”

(320) Luxemburg nu a invocat niciun motiv care să permită constatarea compatibilității cu piața internă, în temeiul oricăreia dintre dispozițiile respective, a ajutorului de stat pe care l-a acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate. Nici grupul Engie nu a invocat un astfel de motiv.

(321) În plus, întrucât tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate scutește Engie de o sarcină fiscală pe care, în caz contrar, acesta ar fi trebuit să o suporte în cadrul gestionării curente a activităților sale normale, ajutorul acordat în temeiul acestor soluții fiscale anticipate constituie ajutor pentru funcționare. Ca regulă generală, un astfel de ajutor nu poate, în mod normal, să fie considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) din tratat, în măsura în care acesta nu facilitează dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice. În plus, avantajele fiscale în cauză nu sunt limitate în timp, nu sunt în scădere și nu sunt proporționale cu ceea ce este necesar pentru remedierea unei disfuncționalități specifice a pieței sau pentru atingerea unui obiectiv de interes general în regiunile în cauză. Prin urmare, acestea nu ar putea fi considerate compatibile cu piața internă.

(322) În consecință, ajutorul de stat acordat grupului Engie de Luxemburg nu este compatibil cu piața internă.

6.8. *ILEGALITATEA AJUTORULUI*

(323) În conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din tratat, statele membre sunt obligate să informeze Comisia despre orice plan de acordare de ajutoare (obligația de notificare) și nu pot pune în aplicare măsurile de ajutor propuse până în momentul în care Comisia nu adoptă o decizie finală cu privire la acestea (obligația de suspendare).

(324) Comisia constată că Luxemburg nu a notificat Comisia cu privire la vreo intenție de acordare a măsurii de ajutor contestate, nici nu a respectat obligația de suspendare prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din tratat. Prin urmare, în conformitate cu articolul 1 litera (f) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ([311]), tratamentul fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie un ajutor ilegal, pus în aplicare cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat.

7. **VICII DE PROCEDURĂ INVOCATE**

(325) Luxemburg susține ([312]) că dreptul său de a fi ascultat a fost încălcat de către Comisie, dat fiind că obiectul principal al investigației Comisiei s-ar fi modificat după adoptarea deciziei de inițiere a procedurii, astfel cum s-a demonstrat prin scrisoarea din 11 decembrie 2017. Potrivit Luxemburgului, Comisia ar fi trebuit fie să închidă procedura în curs de desfășurare și să deschidă o nouă procedură, fie să adopte o decizie pentru a extinde decizia de inițiere a procedurii, în scopul de a oferi în mod corespunzător Luxemburgului posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile privind noul obiectiv al investigației Comisiei.

(326) În plus, Engie susține ([313]) că dreptul său la apărare a fost încălcat, întrucât nu a avut posibilitatea să își prezinte observațiile cu privire la analiza, efectuată de Comisie, cu privire la alte soluții fiscale anticipate din Luxemburg adoptate în perioada cuprinsă între 2009 și 2016, care se referă la existența unor ZORA sau a unor „contracte de împrumut convertibile în mod obligatoriu” și la tratamentul fiscal și contabil respectiv.

(327) Comisia consideră că drepturile procedurale ale Luxemburgului și ale Engie au fost pe deplin respectate în cazul de față.

(328) Comisia observă, în primul rând, că domeniul de aplicare a investigației sale în materie de ajutoare de stat a rămas neschimbat în perioada cuprinsă între decizia de inițiere a procedurii și adoptarea prezentei decizii. Ambele decizii vizează aceleași soluții fiscale anticipate contestate, aceiași beneficiari (LNG Holding, CEF și grupul Engie) și aceleași preocupări în materie de ajutoare de stat [și anume, dacă tratamentul fiscal acordat LNG Holding, CEF și grupului Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate menționate este sau nu în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat].

(329) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia și-a exprimat îndoielile inițiale privind compatibilitatea cu normele privind ajutoarele de stat a tratamentului fiscal acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate diferitelor entități ale grupului Engie în Luxemburg. Scopul unei etape de investigație aprofundată după decizia de inițiere a procedurii este de a aduce noi elemente de fapt și de drept în atenția Comisiei. Aceste elemente pot alimenta în

([311]) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).
([312]) A se vedea observațiile prezentate de Luxemburg cu privire la scrisoarea din 11 decembrie, 2017, pagina 3.
([313]) A se vedea observațiile prezentate de Engie la scrisoarea din 11 decembrie 2017, punctele 98-102.

continuare îndoielile inițiale exprimate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii sau le pot înlătura. În consecință, la sfârșitul acestei proceduri, este posibil ca analiza Comisiei să fi evoluat, ceea ce implică faptul că decizia finală poate prezenta anumite divergențe față de decizia de inițiere a procedurii, fără ca aceste diferențe să afecteze legalitatea deciziei finale ([314]).

(330) În speță, analiza Comisiei a evoluat ca urmare a observațiilor scrise furnizate de Luxemburg și de Engie cu privire la preocupările privind ajutoarele de stat exprimate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii. De exemplu, Luxemburg a precizat în cursul procedurii administrative ([315]) că, după rambursarea parțială a ZORA LNG care a avut loc în 2014, LNG Luxemburg nu a optat pentru regimul opțional prevăzut la articolul 22a alineatul (2) din LIR, dar că orice profit impozabil care rezultă din conversia ZORA semnifica o pierdere corespunzătoare din punct de vedere fiscal, deductibilă privind contractul la termen LNG. Textul contractelor la termen a fost prezentat de Luxemburg după decizia de inițiere a procedurii, la 21 noiembrie 2016, iar rolul LNG Luxemburg și EIL ca entități intermediare, precum și funcționarea articolului 22a alineatul (2) au fost explicate Comisiei în detaliu de către Luxemburg și Engie în cursul reuniunii din 1 iunie 2017.

(331) Cu toate acestea, obiectul investigației Comisiei cu privire la existența unor ajutoare de stat, și anume tratamentul fiscal al diferitelor entități din cadrul grupului Engie în Luxemburg ca urmare a soluțiilor fiscale anticipate contestate, nu s-a schimbat de la adoptarea deciziei de inițiere a procedurii. Același lucru este valabil pentru principalele îndoieli ale Comisiei cu privire la conformitatea măsurilor contestate cu normele privind ajutoarele de stat ([316]). În această privință, numai din motive de transparență, serviciile Comisiei au trimis scrisoarea din 11 decembrie 2017 către Luxemburg, care a transmis-o către Engie.

(332) În ceea ce privește Engie, Comisia reamintește că, în calitate de parte interesată, aceasta are dreptul de a formula observații numai în ceea ce privește decizia de inițiere a procedurii și nu în ceea ce privește informațiile prezentate de Luxemburg ca răspuns la decizia de inițiere a procedurii. Cu toate acestea, Engie a avut totuși posibilitatea de a prezenta în mai multe rânduri Comisiei observațiile sale, atât în scris, cât și oral, și a utilizat această posibilitate.

(333) În consecință, Comisia consideră că drepturile procedurale ale Luxemburgului și ale Engie au fost respectate în acest caz.

8. **RECUPERARE**

(334) Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 impune Comisiei obligația de a solicita recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil cu piața internă. Această dispoziție prevede, de asemenea, ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului ilegal considerat a fi incompatibil. Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/1589 prevede că ajutorul care urmează să fie recuperat include dobânda calculată de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului, până la data recuperării sale efective. Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ([317]) detaliază metodele care trebuie folosite pentru calcularea dobânzii de recuperare. În sfârșit, articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/1589 prevede că „recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile legislației naționale a statului membru în cauză, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei”.

8.1. *AJUTOR NOU*

(335) În conformitate cu articolul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) 2015/1589, „ajutor nou” înseamnă orice ajutor, și anume orice schemă de ajutor și orice ajutor individual, care nu este un ajutor existent, inclusiv orice modificare a unui ajutor existent.

(336) În conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2015/1589, competențele Comisiei în materie de recuperare a ajutorului sunt supuse unui termen de prescripție de 10 ani. Termenul de prescripție începe în ziua în care ajutorul ilegal este acordat beneficiarului fie ca ajutor individual, fie ca ajutor în cadrul unei scheme de ajutor. Orice măsură luată de Comisie sau de un stat membru, care acționează la cererea Comisiei, cu privire la ajutorul ilegal întrerupe termenul de prescripție. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție. Termenul de prescripție se suspendă atât timp cât decizia Comisiei face obiectul unei proceduri în curs de desfășurare în fața Curții de Justiție. În final, orice ajutor pentru care termenul de prescripție a expirat este considerat ajutor existent.

([314]) Hotărârea în cauza T-424/05, Italia/Comisia, ECLI:EU:T:2009:49, punctul 69; și hotărârea în cauzele conexate T-231/06 și T-237/06, Țările de Jos și NOS/Comisia, ECLI:EU:T:2010:525, punctul 50. A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza T-242/12, (SNCF)/Comisia, ECLI:EU:T:2015:1003, punctele 345-367.

([315]) A se vedea considerentul 113.

([316]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii, considerentele 152, 156, 158 și 160.

([317]) Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolul 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1).

(337) În cazul de față, soluțiile fiscale anticipate contestate au fost emise de administrația fiscală din Luxemburg și ajutorul a fost acordat cu mai puțin de 10 ani înainte de data la care Comisia a prezentat Luxemburgului prima sa solicitare de informații privind soluțiile fiscale anticipate contestate (23 martie 2015) ([318]). În consecință, orice ajutor acordat grupului Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constituie un ajutor nou.

8.2. *NICIUN PRINCIPIU GENERAL DE DREPT NU ÎMPIEDICĂ RECUPERAREA*

(338) Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 prevede că Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept al Uniunii.

8.2.1. SECURITATEA JURIDICĂ ȘI ÎNCREDEREA LEGITIMĂ

8.2.1.1. ***Argumente prezentate de Luxemburg și de Engie***

(339) Luxemburg și Engie invocă principiile securității juridice și încrederii legitime în scopul de a împiedica recuperarea ajutoarelor ilegale și incompatibile cu piața internă, sprijinindu-se pe argumente similare.

(340) În ceea ce privește *securitatea juridică*, Luxemburg susține că acest principiu împiedică recuperarea în speță din cauza „complexității analizei măsurilor fiscale în ceea ce privește normele în materie de ajutor de stat” și deoarece Comisia ar impune propria interpretare a dreptului luxemburghez ([319]). Luxemburg invocă buna sa credință în sensul că a aplicat soluțiile fiscale anticipate contestate într-un mod riguros, care corespunde aplicării constante a acestora de către Luxemburg ([320]). Ulterior, acesta face trimitere ([321]) la decizia Comisiei din 17 iulie 2013 privind *sistemul fiscal spaniol în materie de leasing* ([322]) precum și la deciziile sale Holdings 1929 ([323]) și Centrele de coordonare din Belgia ([324]) și susține că, având în vedere aceste cazuri, orice decizie negativă ar trebui să producă efecte numai pentru viitor, după o perioadă de tranziție.

(341) Engie susține, de asemenea, că Comisia adoptă o abordare inovatoare ([325]) și impune retroactiv propria interpretare a legislației fiscale luxemburgheze, îndepărtându-se de o serie de principii din respectiva legislație (principiul stabilirii unei legături între bilanțul fiscal și bilanțul comercial) și dând dovadă de lipsă de coerență cu cadrul de referință definit în decizia Comisiei în cazul FIAT ([326]). Engie face trimitere, de asemenea, la decizia Comisiei privind regimul fiscal aplicabil grupurilor de interes economic ([327]), în care Comisia ar fi limitat recuperarea pe motiv că presupusa gestionare ineficientă a dosarului a creat incertitudine juridică ([328]).

(342) În cele din urmă, Luxemburg ([329]) și Engie ([330]) susțin că recuperarea ar conduce la un risc de repercusiuni economice grave sau perturbări grave atât pentru Luxemburg, cât și pentru Engie.

(343) În ceea ce privește *principiul încrederii legitime*, Engie invocă argumente și precedente similare celor invocate de Luxemburg în materie de securitate juridică (buna credința a Luxemburgului în punerea în aplicare a soluțiilor fiscale anticipate și trimiterea la deciziile Holdings 1929 și Centrele de coordonare belgiene) ([331]). Aceasta susține, de asemenea, că recuperarea este împiedicată prin hotărârea Unicredito ([332]), care ar permite unei întreprinderi să opteze pentru impozitul cel mai mic pentru o tranzacție ([333]).

([318]) A se vedea secțiunea 1 pentru procedură și secțiunea 2 pentru calendarul deciziilor și al acordării ajutorului.
([319]) Observațiile Luxemburgului cu privire la decizia de inițiere a procedurii, pagina 20.
([320]) Observațiile Luxemburgului cu privire la decizia de inițiere a procedurii, pagina 21.
([321]) Observațiile Luxemburgului cu privire la decizia de inițiere a procedurii, pagina 20.
([322]) Decizia 2014/200/UE a Comisiei din 17 iulie 2013 privind schema de ajutoare SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) pusă în aplicare de Spania Regim fiscal aplicabil anumitor acorduri de leasing financiar, cunoscut și sub denumirea de sistem fiscal spaniol în materie de leasing (JO L 114, 16.4.2014, p. 1).
([323]) Decizia 2006/940/CE (JO L 366, 21.12.2006, p. 47).
([324]) Decizia 2003/755/CE a Comisiei din 17 februarie 2003 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Belgia în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia (JO L 282, 30.10.2003, p. 25), considerentele 117-120.
([325]) Observațiile formulate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 336-339.
([326]) Observațiile formulate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 346 și 349.
([327]) Decizia 2007/256/CE a Comisiei din 20 decembrie 2006 privind sistemul de ajutoare pus în aplicare de Franța în temeiul articolului 39 CA din Codul general al impozitelor – Ajutor de stat C 46/2004 (ex NN 65/2004) (JO L 112, 30.4.2007, p. 41).
([328]) Observațiile formulate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 354.
([329]) Observațiile Luxemburgului cu privire la decizia de inițiere a procedurii, pagina 21.
([330]) Observațiile formulate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 356.
([331]) Observațiile formulate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 323-333.
([332]) A se vedea hotărârea în cauza C-148/04, Unicredito Italiano SpA/Agenzia delle Entrate, ECLI:EU:C:2005:774, punctul 119.
([333]) Observațiile formulate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 334.

8.2.1.2. ***Evaluare***

(344) În timp ce principiile generale de drept al Uniunii inspiră întregul cadru juridic al Uniunii, Curtea de Justiție a dat o interpretare foarte restrictivă acestor principii în contextul recuperării. Principiul securității juridice este un principiu general de drept al Uniunii care presupune previzibilitatea normelor și a efectelor juridice ale acestora. În conformitate cu jurisprudența, acest principiu se opune posibilității Comisiei de a întârzia la nesfârșit exercitarea competențelor sale ([334]). Curtea de Justiție a declarat, de asemenea, că acest principiu poate fi invocat numai în cazuri excepționale, și anume în momentul în care Comisia a omis în mod vădit să acționeze și a încălcat în mod evident obligația sa de diligență în exercitarea competențelor sale de supraveghere ([335]).

(345) În cazul de față, având în vedere că soluțiile fiscale anticipate contestate nu au fost niciodată notificate Comisiei de către Luxemburg și nici nu au fost făcute publice în alt mod, Comisia a putut afla de existența lor abia la 25 iunie 2015, în momentul în care Luxemburg a răspuns la cererea sa de informații din 25 martie 2015. Prin urmare, nu au existat întârzieri nejustificate, nici încălcarea de către Comisie a obligației de diligență în exercitarea competențelor sale, care să poată justifica aplicarea acestui principiu pentru a împiedica recuperarea.

(346) Faptul că Luxemburg consideră că a aplicat propria sa legislație cu bună credință, într-un mod pe care îl consideră corect și în conformitate cu practica sa anterioară, sau faptul că nu este de acord cu interpretarea sistemului de referință adoptată de Comisie, nu este relevant din perspectiva obligației sale de recuperare. Acceptarea argumentului Luxemburgului ar avea consecința inacceptabilă că un stat membru care acordă în mod constant ajutoare ilegale și incompatibile cu piața internă nu ar fi obligat să recupereze niciunul dintre acestea. Aceasta ar însemna, de asemenea, că simplul fapt că o măsură de ajutor a fost pusă în aplicare în conformitate cu interpretarea de către statul membru a propriului drept național ar putea fi invocat în scopul de a împiedica recuperarea. Această concluzie ar pune în pericol aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în legătură cu orice măsură de ajutor care a fost considerată ilegală și incompatibilă cu piața internă, întrucât obligația de recuperare nu poate fi întemeiată pe intenția statului membru în momentul în care a fost acordat ajutorul, ci pe denaturarea concurenței creată de ajutorul respectiv. În plus, presupusa „complexitate" a analizei măsurilor fiscale realizată de Comisie nu constituie un argument acceptabil în ceea ce privește obligația de recuperare stabilită prin Regulamentul (UE) 2015/1589.

(347) În ceea ce privește pretinsa „abordare nouă" pe care s-ar întemeia prezenta decizie, Comisia respinge acest argument. Analiza efectuată de către Comisie este în concordanță cu deciziile sale anterioare și cu jurisprudența: existența unui avantaj selectiv a fost evaluată în raport cu regimul fiscal de drept comun aplicabil veniturilor societăților în Luxemburg. În această privință, deși statele membre beneficiază de autonomie fiscală în domeniul impozitării directe, orice măsură fiscală adoptată de un stat membru trebuie să respecte normele Uniunii privind ajutoarele de stat, care sunt obligatorii pentru statele membre și primează în fața legislației lor interne ([336]). Faptul că Luxemburg sau Engie pot să nu fie de acord cu interpretarea anumitor dispoziții sau circumstanța că faptele pe care se bazează prezenta decizie sunt diferite de cele din alte decizii anterioare nu face abordarea Comisiei „inovatoare". În plus, astfel cum s-a demonstrat anterior, cadrul de referință definit de Comisie în prezenta decizie este pe deplin în concordanță cu deciziile sale anterioare, nu doar în cazul FIAT, ci și în cazul Amazon și cu jurisprudența Curții ([337]).

(348) În ceea ce privește principiul încrederii legitime, acesta poate fi invocat de orice justițiabil pe care o instituție a Uniunii „l-a determinat să aibă speranțe justificate" ([338]). Limitări importante se aplică în invocarea acestui principiu. În primul rând, Curtea a precizat că nimeni nu poate invoca acest principiu în absența „unor asigurări precise furnizate de administrație" ([339]). Aceste asigurări trebuie să fi fost furnizate de instituțiile Uniunii ([340]). În al

([334]) Hotărârea în cauza C-74/00, Falck y A. di Bolzano/Comisia, ECLI:EU:C:2002:524, punctul 140.
([335]) Hotărârea în cauza C-408/04 P, Comisia/Salzgitter, ECLI:EU:C:2008:236, punctele 100-107.
([336]) A se vedea hotărârile în cauzele conexate C-182/03 și C-217/03, Belgia și Forum 187 ASBL/Comisia, ECLI:EU:C:2006:416, punctul 81; în cauzele conexate C-106/09 P și C-107/09 P, Comisia/Guvernul Gibraltarului și al Regatului Unit, ECLI:EU:C:2011:732; și în cauza C-417/10, 3 M Italia, ECLI:EU:C:2012:184, punctul 25, și Ordonanța pronunțată în cauza C-529/10, Safilo, ECLI:EU:C:2012:188, punctul 18; A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza T-538/11, Belgia/Comisia, ECLI:EU:T:2015:188, punctul 66.
([337]) A se vedea considerentul 177.
([338]) A se vedea hotărârile în cauzele conexate C-182/03 și C-217/03, Belgia și Forum 187/Comisia, ECLI:EU:C:2005:266, punctul 147; și în cauza 265/85, Van den Bergh en Jurgens and Van Dijk Food Products Lopik/Comisia [1987] ECR 1155, punctul 44.
([339]) *Ibid.*
([340]) A se vedea, de exemplu, hotărârea în cauza T-243/09, FEDECOM/Comisia, ECLI:EU:T:2012:497, punctul 91 și jurisprudența citată.

doilea rând, statele membre nu pot invoca acest principiu în cazul în care acestea nu au notificat Comisiei măsura de ajutor ([341]). În al treilea rând, pretinsa neîndeplinire a obligației de a acționa a Comisiei este irelevantă dacă o măsură de ajutor nu a fost notificată ([342]) și, în consecință, tăcerea Comisiei nu poate fi interpretată drept o autorizare implicită a măsurii care poate da naștere unei încrederi legitime ([343]). În acest caz, Luxemburg nu a notificat Comisiei soluțiile fiscale anticipate contestate, iar Comisia nu a oferit Luxemburgului asigurări precise că soluțiile fiscale anticipate contestate nu constituie ajutor de stat. Prin urmare, Luxemburg nu poate invoca principiul încrederii legitime.

(349) În ceea ce privește faptul că Luxemburg și Engie se referă la practica decizională anterioară a Comisiei, atât în contextul securității juridice, cât și în cel al încrederii legitime, Comisia reamintește, cu titlu preliminar, că aceasta nu este legată de practica sa decizională ([344]). În plus, cazurile menționate nu susțin argumentele Luxemburgului și ale Engie.

(350) În decizia privind Centrele de coordonare belgiene, Comisia nu a dispus recuperarea ajutorului deoarece nu formulase nicio obiecție într-o decizie anterioară cu privire la un regim belgian care prezintă caracteristici similare. Prin urmare, Comisia a considerat că decizia sa anterioară privind măsura belgiană conferea o încredere legitimă beneficiarilor noului regim pe care îl evalua la momentul respectiv. În mod similar, în decizia sa privind regimul fiscal aplicabil grupurilor de interes economic, Comisia a considerat că două circumstanțe excepționale justificau nerecuperarea ajutorului acordat: în primul rând, Comisia întârziase în exercitarea competențelor sale în ceea ce privește examinarea regimului, întrucât aceasta nu a monitorizat mai multe scrisori ale autorităților franceze, și, în al doilea rând, beneficiarii schemei respective au fost induși în eroare cu privire la legalitatea acesteia ca urmare a unei decizii anterioare a Comisiei, care prevedea că o măsură similară nu constituie ajutor de stat. Tocmai incertitudinea creată de această decizie anterioară justifica decizia adoptată de Comisie în cazul privind regimul spaniol de leasing fiscal, de a nu recupera ajutorul acordat înainte de publicarea deciziei privind regimul fiscal aplicabil grupurilor de interes economic. Niciuna dintre aceste circumstanțe nu este prezentă în speță. Comisia nu a înregistrat întârzieri excepționale, iar Luxemburg și Engie nu au fost induși în eroare de o decizie anterioară a Comisiei privind un regim fiscal similar.

(351) Trimiterea la cazul Holding 1929 este, de asemenea, inoperantă. În acest caz, Comisia a considerat că nu ar fi recuperat niciun ajutor, având în vedere natura de ajutor existent a schemei, care fusese adoptată în 1929, și anume înainte de intrarea în vigoare a tratatului. În continuare, Comisia a decis să acorde o perioadă de tranziție pentru stoparea regimului, având în vedere unele circumstanțe excepționale care caracterizează cazul respectiv, și anume perioada excepțional de lungă în care schema a fost în vigoare (76 de ani) și faptul că o eliminare imediată a măsurii ar putea avea consecințe relativ grave asupra ocupării forței de muncă și creșterii economice în Luxemburg, unde 13 000 de societăți holding scutite își desfășurau activitatea într-o țară a cărei populație activă nu depășea 110 000 de lucrători. Din nou, niciuna dintre aceste circumstanțe excepționale nu caracterizează cazul de față: ajutorul acordat în acest caz nu poate fi considerat drept ajutor existent și nicio consecință economică gravă pentru Luxemburg nu poate decurge din recuperarea ajutorului de la Engie. De asemenea, Comisia respinge argumentele cu privire la consecințele economice grave ale recuperării pentru Engie. Astfel cum a declarat deja Curtea, recuperarea nu poate fi afectată de circumstanțe legate de situația economică a beneficiarului ([345]).

(352) Recuperarea nu este împiedicată nici prin jurisprudența Unicredito a Curții. Tot ceea ce se afirmă în hotărârea respectivă este că, în etapa de recuperare, autoritățile naționale pot lua în considerare un tratament fiscal mai favorabil decât tratamentul de drept comun care ar fi fost acordat beneficiarului „în lipsa ajutorului ilegal și în

([341]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate C-471/09 P/C-473/09 P, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:521, punctul 64: „Cu privire la acest aspect, trebuie reamintit că un stat membru ale cărui autorități au acordat un ajutor contrar normelor de procedură prevăzute la articolul 88 CE nu poate invoca încrederea legitimă a beneficiarilor ajutorului pentru a se sustrage obligației de a lua măsurile necesare pentru executarea unei decizii a Comisiei prin care este somat să recupereze acest ajutor. A admite o astfel de posibilitate ar însemna, astfel, ca dispozițiile articolelor 87 CE și 88 CE să fie private de orice efect util, întrucât autoritățile naționale ar putea astfel să se bazeze pe propriul comportament ilegal pentru a anula eficacitatea deciziilor luate de Comisie în temeiul dispozițiilor tratatului CE”. În aceeași ordine de idei, a se vedea, de asemenea, hotărârile în cauzele conexate C-465/09-C-470/09, Diputacion Foral de Vizcaya și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:372, punctul 150; și în cauza, C-372/97, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:2003:275, punctul 112.

([342]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate C-471/09 P-C-473/09 P, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:521, punctul 68. A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza C-183/02 P, Demesa și Territorio Histórico de Álava/Comisia, ECLI:EU:C:2004:701, punctul 52.

([343]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate C-471/09 P-C-473/09 P, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:521, punctul 76.

([344]) A se vedea hotărârea în cauza C-138/09, Todaro Nunziatina & C., ECLI:EU:C:2010:291, punctul 21.

([345]) Hotărârea în cauza C-52/84, *Comisia/Belgia*, ECLI:EU:C:1986:3, punctul 14. Jurisprudența evocată de Engie în observațiile sale în sprijinul acestui argument (notele de subsol 168-170) este lipsită de relevanță. Nu numai că aceste hotărâri nu au nicio legătură cu deciziile de recuperare a ajutoarelor de stat (acestea se referă la limitarea efectelor hotărârilor Curții în ceea ce privește cererile de pronunțare a unei hotărâri preliminare), ci, în plus, ele confirmă poziția Comisiei conform căreia posibilitatea de a limita efectele unui act al Uniunii este „cu totul excepțională” (a se vedea hotărârea în cauzele conexate C-367/93/C 377/93, Roders BV, ECLI:EU:C:1995:261, punctul 43).

conformitate cu normele interne compatibile cu dreptul comunitar" ([346]). Prin urmare, faptul că o întreprindere poate alege „opțiunea celui mai mic impozit" pentru o tranzacție sau un „tratament fiscal mai favorabil decât cel de drept comun" nu împiedică în niciun fel recuperarea atunci când această opțiune sau acest tratament constituie tocmai măsura de ajutor ilegal la care se referă decizia Comisiei.

8.2.2. PRINCIPIUL BUNEI ADMINISTRĂRI

(353) Engie susține că decizia de inițiere a procedurii nu este suficient motivată. În special, potrivit Engie, Comisia a alocat doar un punct pentru aplicarea în cazul soluțiilor fiscale anticipate contestate a prezumției caracterului selectiv al măsurilor individuale sau pentru a invoca o presupusă derogare de la reglementările privind abuzul de drept în legislația fiscală luxemburgheză. Această lipsă de motivare ar conduce la încălcarea principiului bunei administrări, care ar împiedica, de asemenea, recuperarea ([347]).

(354) Comisia nu poate accepta faptul că a existat o încălcare a principiului bunei administrări. Comisia a aflat despre existența măsurilor de ajutor abia la 25 iunie 2015, în momentul în care Luxemburg a răspuns la cererea sa de informații din 25 martie 2015. Prin urmare, nu au existat întârzieri nejustificate în cadrul procedurii.

(355) În ceea ce privește lipsa de motivare, Comisia reamintește că decizia de inițiere a procedurii trebuie doar „să sintetizeze elementele relevante de fapt și de drept, să includă o evaluare preliminară a măsurii în cauză în scopul de a stabili dacă aceasta prezintă caracterul unui ajutor și să expună motivele care determină îndoielile privind compatibilitatea măsurii cu piața comună" ([348]). Având în vedere caracterul preliminar al evaluării, recuperarea nu poate fi împiedicată de ceea ce este perceput ca o lipsă de motivare în decizia de inițiere a procedurii. În orice caz, Comisia reamintește că pretinsa lipsă de motivare din prezumția caracterului selectiv al măsurilor individuale este un argument inoperant, întrucât Comisia nu își întemeiază prezenta decizie pe baza prezumției respective.

8.2.3. PRINCIPIUL EGALITĂȚII DE TRATAMENT

(356) În cele din urmă, Engie invocă o încălcare a principiului egalității de tratament, susținând că o decizie de recuperare nu ar avea consecințe decât asupra grupului Engie și nu ar afecta ceilalți contribuabili care au beneficiat de același tratament fiscal ([349]). Cu toate acestea, Curtea a considerat deja că faptul că alte întreprinderi beneficiază de ajutor de stat, chiar dacă sunt concurente, este lipsit de relevanță pentru a stabili dacă o anumită măsură constituie ajutor de stat ([350]). Având în vedere că recuperarea este consecința logică a existenței unui ajutor ilegal, acest raționament trebuie să se aplice *a fortiori* în cazul rambursării ajutorului de stat ilegal.

(357) În concluzie, niciun principiu general de drept nu împiedică recuperarea în cazul de față.

8.3. *METODA DE RECUPERARE*

(358) Obligația unui stat membru de a anula un ajutor ilegal considerat de Comisie ca fiind incompatibil cu piața internă are rolul de a restabili situația concurențială care exista anterior pe piață. În acest context, Curtea de Justiție a afirmat că acest obiectiv este îndeplinit atunci când beneficiarul a rambursat sumele acordate prin intermediul unui ajutor ilegal, pierzând astfel avantajul de care beneficiase față de concurenții săi de pe piață, iar situația anterioară plății ajutorului este restabilită.

(359) Nicio dispoziție din dreptul Uniunii nu impune Comisiei ca, atunci când dispune recuperarea unui ajutor declarat incompatibil cu piața internă, să stabilească cuantumul exact al ajutorului ce urmează a fi recuperat ([351]). Dimpotrivă, este suficient ca decizia Comisiei să includă informații care să permită destinatarului acesteia să stabilească această sumă fără dificultăți ([352]). Legislația Uniunii prevede doar ca recuperarea ajutorului acordat în mod ilegal să restabilească situația anterioară, iar rambursarea să aibă loc în conformitate cu normele din legislația națională ([353]). În consecință, Comisia poate să se limiteze la a constata că există o obligație de restituire a ajutorului în cauză și să lase autorităților naționale responsabilitatea de a calcula cuantumul exact al ajutorului care trebuie restituit ([354]).

([346]) A se vedea hotărârea în cauza C-148/04, Unicredito Italiano SpA v Agenzia delle Entrate, ECLI:EU:C:2005:774, punctul 119.
([347]) Observațiile prezentate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 358-367.
([348]) C-194/09 P, Alcoa Trasformazioni, ECLI:EU:C:2011:497, punctul 102.
([349]) Observațiile prezentate de Engie cu privire la decizia de inițiere a procedurii, punctele 368-372.
([350]) Hotărârea în cauza T-214/95, Het Vlaamse Gewest (Flemish Region)/Comisia, ECLI:EU:T:1998:77, punctul 54.
([351]) Deși contextul este cel al unei „imposibilități de recuperare", și nu al unei „dificultăți de a stabili valoarea ajutorului".
([352]) A se vedea hotărârea în cauza C441/06, Comisia/Franța, ECLI:EU:C:2007:616, punctul 29 și jurisprudența citată.
([353]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate T-427/04 și T-17/05, Franța și France Telecom/Comisia, ECLI:EU:T:2009:474, punctul 297.
([354]) A se vedea hotărârea în cauzele conexate T-427/04 și T-17/05, Franța și France Telecom/Comisia, ECLI:EU:T:2009:474, punctul 299.

(360) În ceea ce privește ajutoarele de stat ilegale acordate sub forma unei măsuri fiscale, suma care trebuie recuperată trebuie să fie calculată pe baza unei comparații între impozitul plătit efectiv și suma care ar fi trebuit să fie plătită în absența soluțiilor fiscale anticipate contestate. Diferența dintre cele două valori reprezintă ajutorul acordat beneficiarului, care trebuie să fie complet recuperat.

(361) Astfel cum s-a explicat în secțiunea 6, ajutorul acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate constă, în esență, în aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații la nivelul LNG Holding și al CEF în cazul unor venituri care corespund din punct de vedere economic unor sume deduse cu titlu de cheltuieli la nivelul LNG Supply și, respectiv, GSTM ([355]). Această aplicare combinată a scutirii și a deducerii la aceleași sume a avut drept efect faptul că, practic, toate profiturile realizate de LNG Supply și de GSTM au rămas neimpozitate. Prin urmare, avantajul se materializează efectiv în momentul în care se aplică scutirea veniturilor obținute din participații, la nivelul LNG Holding și CEF, pentru veniturile corespunzătoare acumulărilor la ZORA care au fost deduse anterior la nivelul LNG Supply și, respectiv, GSTM. În această privință, Comisia ia act de faptul că, până la 31 decembrie 2016 ([356]), ZORA GSTM încă nu fusese convertit în acțiuni GSTM, ceea ce înseamnă că, în ceea ce privește această tranzacție, scutirea veniturilor obținute din participații nu a fost încă aplicată. Prin urmare, ajutorul acordat în temeiul soluțiilor fiscale anticipate GSTM încă nu s-a materializat și, prin urmare, nu trebuie recuperată nicio sumă (cu excepția cazului în care ZORA GSTM a fost convertit în acțiuni, aceste acțiuni au fost anulate sau vândute, iar scutirea veniturilor obținute din participații a fost aplicată veniturilor corespunzătoare între 31 decembrie 2016 și data prezentei decizii).

(362) Dimpotrivă, ZORA LNG a fost parțial convertit în 2014 și acțiunile LNG Supply pe care LNG Holding le-a primit în momentul conversiei au fost anulate în același an, ceea ce a generat un venit de 506,2 milioane USD pentru LNG Holding. Aceste venituri nu au fost impozitate, în temeiul aplicării scutirii veniturilor obținute din participații. Această sumă corespunde cheltuielilor deduse, cu titlul de acumulări la ZORA, la nivelul LNG Supply.

(363) Având în vedere considerațiile de mai sus, suma care urmează să fie recuperată ar trebui să fie stabilită: în primul rând, ținând cont de orice venit înregistrat în declarațiile fiscale ale LNG Holding care corespunde acumulărilor la ZORA care au fost deduse anterior la nivelul LNG Supply ([357]); și, în al doilea rând, prin aplicarea la cuantumul astfel obținut a regimului fiscal de drept comun aplicabil profitului societăților în Luxemburg, inclusiv impozitul pe profit standard, impozitul comunal, suprataxele și impozitul pe avere. Suma astfel calculată reprezintă valoarea ajutorului care trebuie recuperat pentru a elimina avantajul selectiv acordat de Luxemburg pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate. Comisia ia notă de faptul că, până în anul fiscal 2016 inclusiv, valoarea veniturilor înregistrate în declarațiile fiscale ale LNG Holding care corespund acumulărilor la ZORA convertite deduse la nivelul LNG Supply a fost de 506,2 milioane USD, acordate în cursul anului fiscal 2014 ([358]).

(364) Metodologia descrisă în considerentul 363 ar trebui să se aplice în cazul CEF dacă valoarea ajutorului s-ar fi materializat ca urmare a conversiei (totale sau parțiale) a ZORA GSTM în acțiuni GSTM, prin anularea sau vânzarea acestora, și prin aplicarea ulterioară a scutirii veniturilor obținute din participații în declarațiile fiscale ale CEF la data adoptării prezentei decizii. Același lucru este valabil, de asemenea, pentru orice ajutor suplimentar acordat LNG Holding la data adoptării prezentei decizii, ca urmare a unor eventuale conversii ulterioare ale ZORA LNG, a anulării sau vânzării acțiunilor corespunzătoare ale LNG Supply, precum și a aplicării scutirii veniturilor obținute din participații în declarațiile fiscale ale LNG Holding.

8.4. *ENTITATEA DE LA CARE TREBUIE RECUPERAT AJUTORUL*

(365) Având în vedere observațiile prezentate în secțiunile 6.6 și 8.3, Comisia consideră că Luxemburg ar trebui, în primul rând, să recupereze ajutorul ilegal și incompatibil care s-a materializat deja de la LNG Holding ([359]). Dacă LNG Holding nu ar fi în măsură să ramburseze integral valoarea ajutorului primit în urma soluțiilor fiscale anticipate contestate, Luxemburg ar trebui să recupereze toate sumele restante de la Engie S.A. și/sau de la succesorii acestuia, sau de la societățile din cadrul grupului, dat fiind că această entitate este cea care controlează grupul Engie, care este unitatea economică unică ce beneficiază de ajutor. În acest mod, avantajul necuvenit acordat pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate este eliminat, iar situația existentă anterior pe piață este restabilită datorită recuperării.

([355]) A se vedea, în special, considerentele 157, 192 și 241.
([356]) Data celor mai recente situații financiare ale GSTM prezentate de Luxemburg.
([357]) În acest sens, calificarea acestor venituri în conturile statutare sau în declarațiile fiscale ale LNG Holding drept „câștiguri de capital", „dividende" sau altfel nu este relevantă.
([358]) A se vedea considerentul 57.
([359]) De asemenea, de la GSTM dacă s-a materializat vreun ajutor până data publicării prezentei decizii.

9. **MONITORIZAREA PUNERII ÎN APLICARE A DECIZIEI**

(366) Astfel cum s-a explicat în secțiunea 6.2, aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații la nivelul LNG Holding și CEF în cazul unor venituri corespunzătoare, din punct de vedere economic, unor sume deduse cu titlu de cheltuieli la nivelul LNG Supply și GSTM (acumulările la ZORA) este cea care generează un avantaj necuvenit și constituie ajutorul acordat de Luxemburg pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate. Comisia nu pune în discuție ca atare legalitatea, în temeiul legislației fiscale luxemburgheze, a întregii structuri instituite de Engie pentru transferul celor două activități. Aceasta contestă pur și simplu efectele concrete ale acestei structuri asupra impozitului total datorat de grupul Engie, și anume faptul că practic toate profiturile realizate de către LNG Supply și GSTM în Luxemburg nu sunt, în realitate, impozitate. În special, Comisia solicită Luxemburgului, printre altele, să nu aplice scutirea veniturilor obținute din participații la nivelul societăților holding oricăror venituri care corespund sumelor deduse anterior din venitul impozabil al filialelor.

(367) Întrucât contractele ZORA urmează să expire în 2024 și în 2026 ([360]), o mare parte din avantajul acordat Engie prin soluțiile fiscale anticipate contestate s-ar materializa în viitor, în funcție de alegerile Engie în ceea ce privește momentul conversiei ZORA în acțiuni ale LNG Supply și GSTM și al anulării sau vânzării subsecvente a acestora. Din acest motiv, Comisia consideră că, în plus față de obligația de a recupera ajutorul care s-a materializat *deja*, astfel cum s-a descris în secțiunea 8, Luxemburg nu trebuie să accepte aplicarea scutirii veniturilor obținute din participații, la nivelul LNG Holding și CEF în cazul veniturilor corespunzătoare acumulărilor la ZORA deja deduse de către LNG Supply și, respectiv, GSTM, indiferent dacă acest lucru se întâmplă la data expirării contractelor ZORA în 2024 și 2026, mai devreme, sau chiar după 2026 ([361]).

(368) Dat fiind că o mare parte din ajutorul acordat Engie nu s-a materializat încă și pentru a verifica faptul că acest lucru nu se va întâmpla în viitor, Comisia va trebui să primească din partea Luxemburgului, printre altele, declarațiile fiscale, conturile statutare și avizele de impunere definitive ale următoarelor entități ale grupului Engie: Engie LNG Supply, S.A., Engie Treasury Management S.à.r.l., Engie LNG Holding S.à.r.l., Engie Invest International S.A. (inclusiv declarațiile fiscale și avizele de impunere în cadrul regimului de integrare fiscală) ([362]). Engie LNG (Luxemburg) S.à.r.l. și Electrabel Invest Luxemburg S.A. Comisia va trebui, de asemenea, să primească orice nouă soluție fiscală anticipată, emisă de Luxemburg în favoarea entităților menționate mai sus sau a oricăror alte entități din cadrul grupului Engie, privind tratamentul fiscal al structurilor instituite de Engie în soluțiile fiscale anticipate contestate. Aceste informații sunt necesare pentru a asigura punerea în aplicare continuă a prezentei decizii în timp. Într-adevăr, Comisia va verifica ulterior pentru fiecare exercițiu financiar, printre altele, dacă nu se aplică nicio scutire a veniturilor obținute din participații la nivelul Engie LNG Holding S.à.r.l. și Engie Invest International S.A. pentru veniturile corespunzătoare acumulărilor la ZORA deduse la nivelul Engie LNG Supply, al S.A. și, respectiv, al Engie Treasury Management S.à.r.l. Această obligație de monitorizare se aplică indiferent dacă tranzacția propusă descrisă în considerentul 22 este sau nu finalizată, și anume dacă societatea-mamă a Engie LNG Supply, S.A., aparține grupului Engie sau grupului Total. În plus, dacă Engie decide să revizuiască structurile instituite în soluțiile fiscale anticipate contestate, Luxemburg trebuie să informeze Comisia cu privire la modificările corespunzătoare și la impactul acestora asupra impozitului total datorat de grupul Engie în Luxemburg. Obligațiile prevăzute în prezentul considerent rămân în vigoare atât timp cât acțiunile LNG Supply și ale GSTM nu sunt integral convertite și, ulterior, anulate sau vândute.

10. **CONCLUZIE**

(369) În concluzie, Comisia constată că Luxemburg, încălcând dispozițiile de la articolul 107 alineatul (1) și articolul 108 alineatul (3) din tratat, a acordat în mod ilegal un ajutor de stat grupului Engie pe baza soluțiilor fiscale anticipate contestate. Luxemburg este obligat să recupereze respectivul ajutor de stat în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2015/1589 de la LNG Holding sau, în cazul în care aceasta din urmă nu rambursează suma integrală a ajutorului, de la Engie S.A. sau de la unul dintre succesorii acesteia sau de la societățile grupului pentru suma restantă din ajutor. Luxemburg trebuie să se asigure, de asemenea, că niciun ajutor suplimentar nu este acordat în viitor grupului Engie sau uneia dintre societățile grupului ca urmare a tratamentului fiscal care figurează în soluțiile fiscale anticipate contestate. În consecință, Comisia,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat acordat în favoarea grupului Engie S.A., precum și a tuturor societăților controlate direct sau indirect de Engie S.A. pe baza soluției fiscale anticipate emise de administrația fiscală luxemburgheză la 9 septembrie 2008, astfel cum a fost modificată și completată prin soluțiile fiscale anticipate din 30 septembrie 2008, 3 martie 2009, 9 martie

([360]) A se vedea considerentele 34 și 61.
([361]) Aceasta înseamnă, în practică, că Luxemburg nu trebuie să elibereze nicio decizie de impunere pentru LNG Holding și CEF prin care acceptă scutirea veniturilor obținute din participații în aceste condiții.
([362]) Acestea sunt noile denumiri ale societăților în cauză: a se vedea notele de subsol 4, 5, 16 și 20.

2012 și 13 martie 2014, precum și pe baza soluției fiscale anticipate emise de administrația fiscală luxemburgheză la 9 februarie 2010, completată prin soluția fiscală anticipată din 15 iunie 2012, pusă în aplicare în mod ilegal de către Luxemburg, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este incompatibil cu piața internă.

Articolul 2

(1) Luxemburg recuperează ajutorul ilegal și incompatibil menționat la articolul 1 de la Engie LNG Holding S.à.r.l.

(2) Orice sumă care nu poate fi recuperată de la Engie LNG Holding S.à.r.l, în urma recuperării menționate la alineatul (1), este recuperată de la Engie S.A. și/sau de la unul dintre succesorii acestuia sau de la una dintre societățile grupului.

(3) Sumele care urmează să fie recuperate sunt purtătoare de dobândă de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la momentul recuperării lor efective.

(4) Dobânda se calculează pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004.

(5) Luxemburg încetează acordarea măsurii de ajutor menționate la articolul 1, începând cu data adoptării prezentei decizii.

Articolul 3

(1) Recuperarea ajutoarelor acordate în cadrul măsurilor menționate la articolul 1 este imediată și efectivă.

(2) Luxemburg se asigură că prezenta decizie este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 4

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Luxemburg transmite informațiile cu privire la metoda utilizată pentru calcularea valorii exacte a ajutorului.

(2) Luxemburg informează permanent Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale luate în vederea punerii în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea integrală a ajutoarelor acordate în temeiul măsurilor menționate la articolul 1. Acesta comunică imediat, la simpla solicitare a Comisiei, informațiile privind măsurile care au fost deja adoptate și cele planificate în vederea conformării cu prezenta decizie.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Marelui Ducat al Luxemburgului.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2018.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei